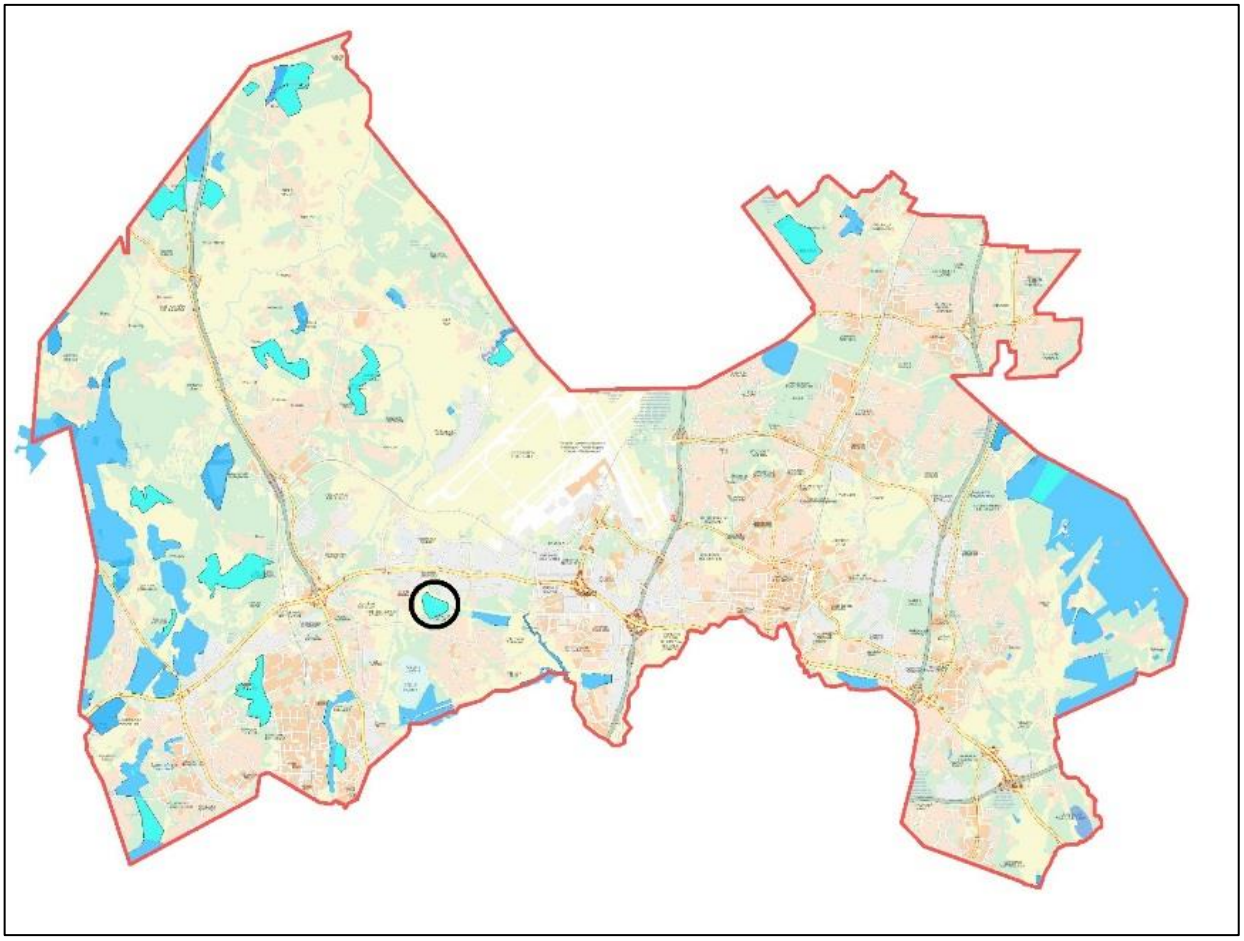

AVIAPOLIKSEN SUURALUEEN UUDET LUONNONSUOJELU- JA LUO-ALUE-EHDOTUKSET YK2020 LUONNOS

Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Yleiskaavaluonnokseen 2020 ehdotetaan Aviapoliksen suuralueelle yhtä uutta luonnonsuojelualuetta (SL) ja kahta uutta luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeää aluetta (luo). Seuraavassa esitellään näiden alueiden rajaukset ja tärkeimmät luontoarvot. Liitteessä 1 on kuvattu käsitteistöä.

Hagakärrsbergen (Suojelualue-ehdotus)

HAGAKÄRRSBERGEN	
Yleiskaava 2007	VL/luo
Pinta-ala	n. 20 ha
Maanomistus	Yksityinen

Sijainti ja kytkeytyneisyys

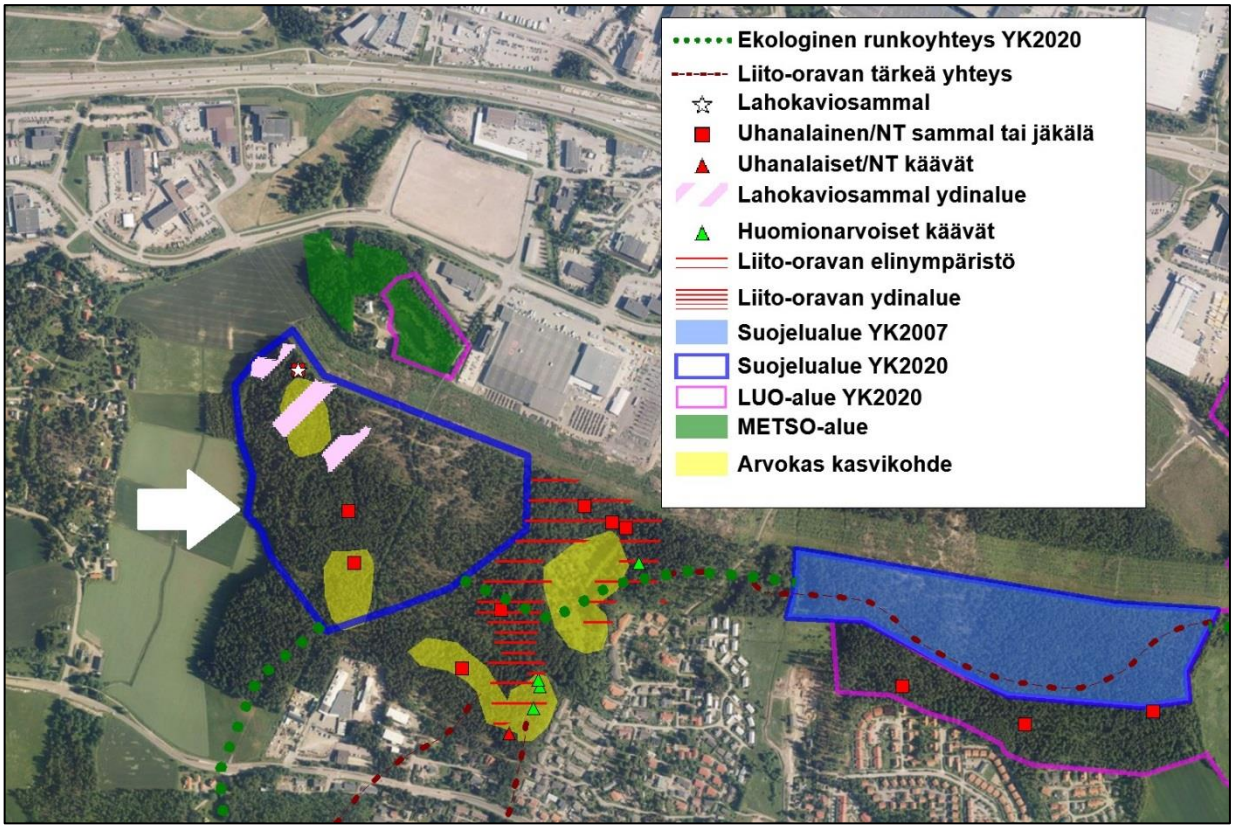
Hagakärrsbergenin laaja ja yhtenäinen metsä- ja kallioalue sijaitsee Ylästössä Voutilanlaakson itäpuolella. Kohde on määritetty Uudellamaalla maakunnallisesti arvokkaaksi alueeksi osana laajempaa luontokokonaisuutta (Faunatica 2018). Hagakärrsbergenin metsät kytkeytyvät suoraan sen länsipuolella sijaitsevaan samankaltaisia arvokkaita metsäelinympäristöjä sisältävään Blåbärkärrsbergenin suojelualueeseen sekä sen pohjoispuolella olevaan Tuupakanlammen luo-alueeseen. Hagakärrsbergen on olennainen osa Keski-Vantaan

metsäistä ekologista verkostoa ja ekologista runkoyhteyttä linkittyen myös Helsingin puoleisiin suojelualueisiin.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)
Hagakärrsbergen sisältää luonnontilaisen kaltaista eri-ikäistä metsää, korpipainanteita, kalliojyrkännealueita sekä kitumaan kalliomännikköä. Alueen koillisosassa on vanhaa laidunmaata, jolla kasvaa monilajinen lehtipuusto. Hagakärrsbergen on maisemallisesti merkittävä kallioalue, jolta löytyy geologisia arvokohteita, kuten kookkaita siirtolohkareita sekä esimerkiksi Ancyluskautinen muinaisranta. Kallioalueen länsireuna on erittäin hienoa kalliojyrkännettä, jonka rinteillä on mm. keto- ja lehtokasvillisuutta. Kohteen luontotyyppejä monipuolistavat kaksi metsäkortekorpea.

Suojelualue-ehdotuksen luoteisosassa on havaittu erittäin uhanalaista ja erityisesti suojeltaviin lajeihin kuuluvaa lahokaviosammalta. Hagakärrsbergenillä on myös laajemmin lajille sopivaa elinympäristöä (Manninen 2017). Muita huomionarvoisia alueella tavattavia sammallajeja on mm. alueellisesti uhanalainen ja valtakunnallisesti silmälläpidettävä rakkosammal (Manninen 2017). Alueella kasvavia Vantaalla melko harvinaisia lajeja ovat esimerkiksi kämmekkäkasvi yövilkka sekä mäntykukka.

Hagakärrsbergenin kalliometsä on erityisen tärkeä matelijoiden talvehtimis- ja elinalueena (Saarikivi 2018).

Kuva 1. Hagakärrsbergenin suojelualue-ehdotus ja sen sisältämiä luontoarvoja.

Rajausperusteet

Hagakärrsbergen ja sen itäpuolen ympäristö on maakunnallisesti arvokkaaksi luokiteltu luontokohde sen monien luontoarvojen vuoksi. Alue on olennainen osa muutoin tiiviisti rakennetun Keski-Vantaan ekologista verkostoa ja paikallista ekologista runkoyhteyttä. Hagakärrsbergenillä esiintyy uhanalaista ja erityisesti suojeltavaa sekä alueellisesti uhanalaista sammallajistoa ja se on paikallisesti erityisen merkittävä matelijoiden elinalue.

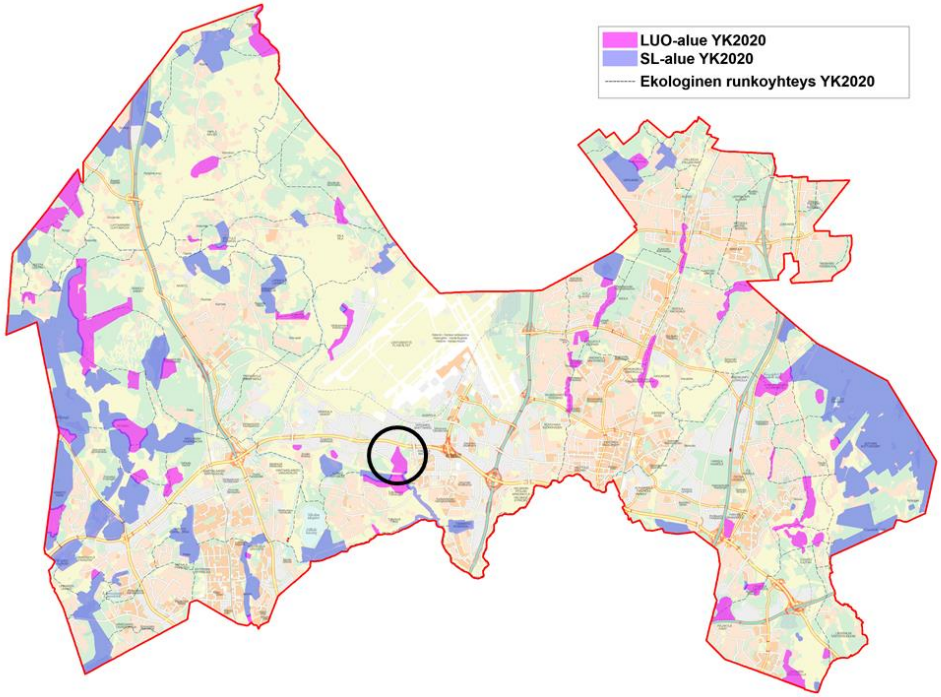
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Hildén 1987, Uudet, kesällä 1987 selvitetyt geologiset kohteet Vantaalla.
Kajaluoto, V. 2018: Luontotietoja Hagakärrsbergenin alueelta
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Savola 2006, Hagakärrsbergenin kääpäselvitys
Ramboll 2016, Myyrmäen, Kivistön ja Ylästön liito-oravaselvitys
Jarmo Saarikiven ilmoitus 2018, matelijoille erityisen tärkeä elinympäristö

Kuva 2. Jäkälikköä Hagakärrsbergenillä. Kuva Jarmo Honkanen.

Tuulensuunpuisto (luo-alue-ehdotus)

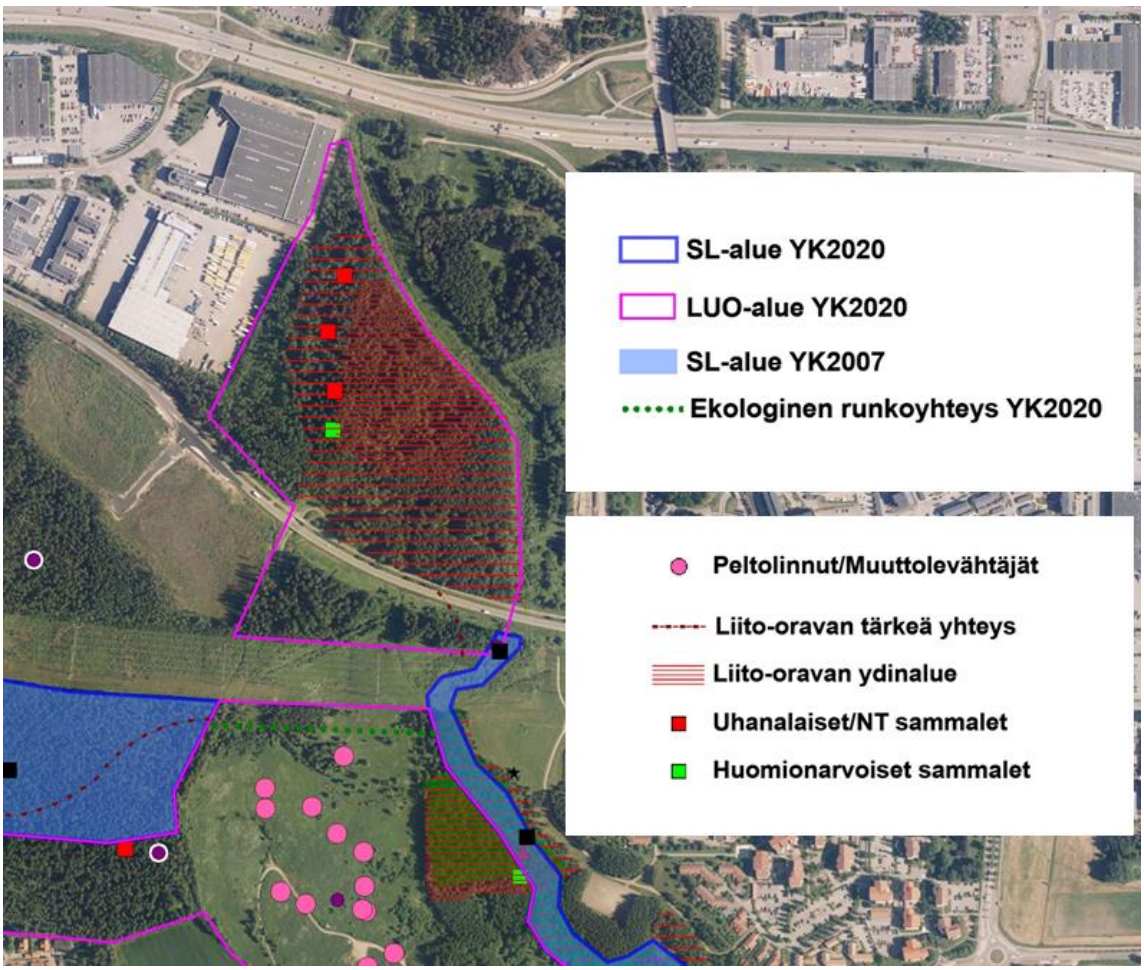
TUULENSUUNPUISTO	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 16 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki, yksityinen

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Tuulensuunpuiston luo-alue sijaitsee Viinikkalassa Kehä III:n eteläpuolella. Se on osa laajempaa Keski-Vantaalle muodostuvaa ekologisen verkoston ydinaluetta yhdessä siihen kytkeytyvien Blåbärkärrsbergenin suojelualueen, Krakanpelto-Tolkinmetsän luo-ehdotusalueen, Ruutinkoski-Krakanojan suojeluvarausalueen sekä Hagakärrsbergenin suojelualue-ehdotuksen kanssa. Kohde on osa pohjois-eteläsuuntaista ekologista runkoyhteyttä Keski-Vantaalta Helsingin Keskuspuiston metsäalueisiin.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Tuulensuunpuiston luo-ehdotusalue koostuu monimuotoisista metsä- ja puronvarsibiotoopeista, lehdoista, lehtomaisista kankaista sekä tuoreen kankaan metsistä. Alueen puusto on eri-ikäistä ja paikoin tiheää. Lajistossa esiintyy järeää kuusta sekä haapaa. Maakunnallisesti arvokkaaksi virtavesikohteeksi määritetty Krakanojan puro (Janatuinen 2011) virtaa alueen itäpuolella.

Kuva 3. Tuulensuunpuiston luo-alue-ehdotuksen luontoarvoja.

Tuulensuunpuiston metsäalueelta on tehty runsaasti havaintoja liito-oravasta vuoden 2016 selvityksessä. Alueelle on määritetty liito-oravan elinpiirin ydinalue ja metsäalue on myös suurelta osin lajille sopivaa elinympäristöä. Tulkintien kohdalla on liito-oravalle tärkeä säilytettävä kulkuyhteys (Ramboll 2016). Liito-orava on vaarantuneeksi luokiteltu laji ja se kuuluu luontodirektiivin liitteen II ja IV (a) lajeihin. Tuulensuunpuiston metsästä on havaittu myös huomionarvoisia sammallajeja, kuten vaarantunutta aarnisammalta, silmälläpidettävää rakkosammalta ja viuhkasammalta (Manninen 2017).

Tuulensuunpuiston alueella Krakanojan puro sisältää saukolle sopivaa elinympäristöä, ja lajista tehtiin havaintoja esimerkiksi vuoden 2013 saukkoselvityksessä (Faunatica 2013). Saukko on luontodirektiivin liitteiden II ja IV (a) laji.

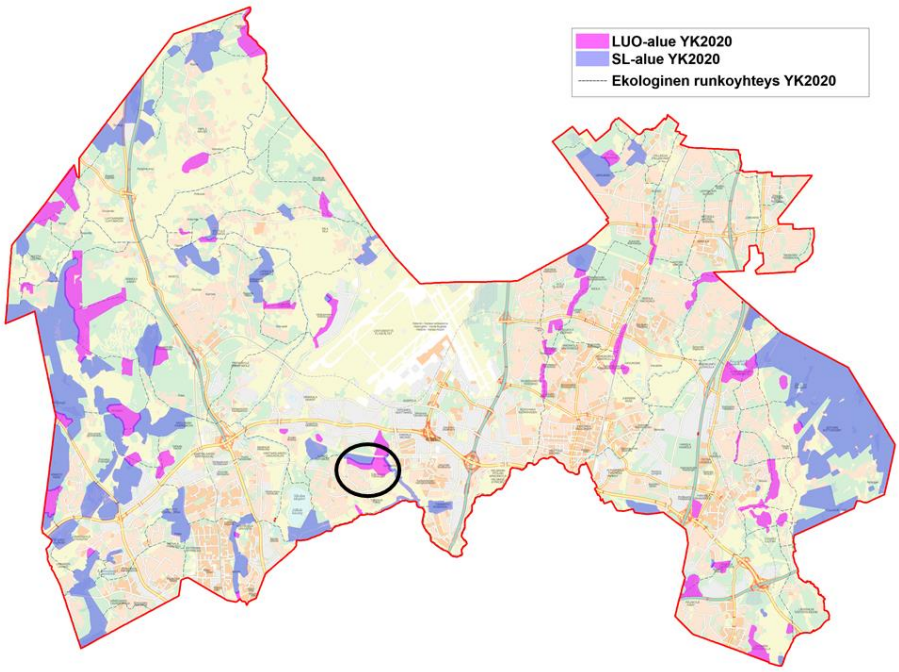
Luontoselvityksiä

Faunatica 2013, Krakanojan saukkoselvitys 2012/2013
Janatuinen 2011, Vantaan virtavesiselvitys
Manninen 2017, Sammal-, jäkälä- ja kääpähavaintoja Vantaan ympäristökeskukselle
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ramboll 2016, Myyrmäen-Kivistön-Ylästön alueen liito-oravaselvitys 2016

Muuta huomioitavaa

Ympäristökeskus valmistelee Tuulensuunpuistoon ja Krakanpelto-Tolkinmetsän alueelle suojelualuekohdetta osana rauhoitettavaa Ruutinkosken-Krakanojan suojelualuevarausta.

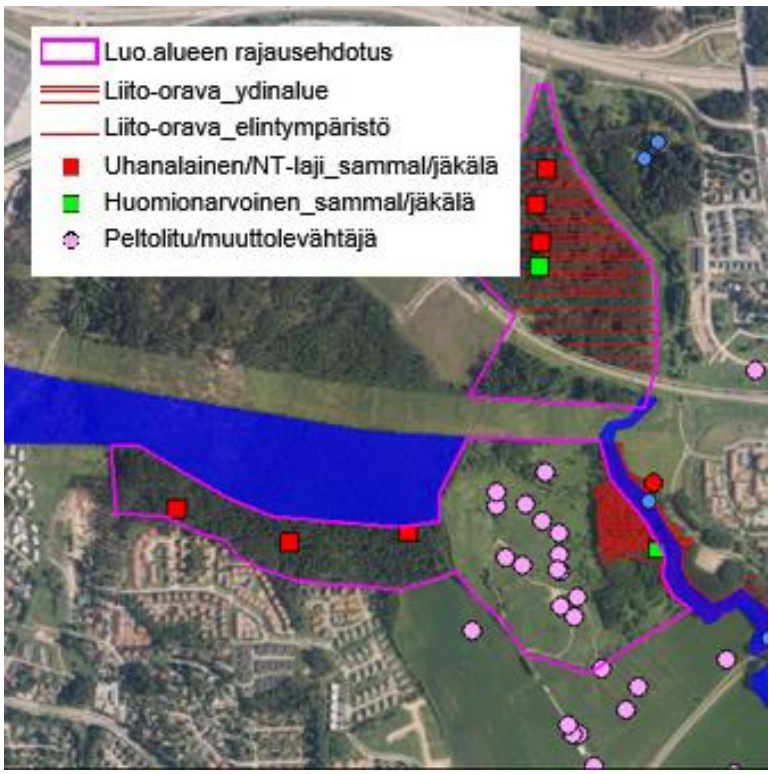
Krakanpelto ja Tolkinmetsä (luo-alue-ehdotus)

KRAKANPELTO JA TOLKINMETSÄ	
Yleiskaava 2007	Länsiosa VL, itäosa VU
Pinta-ala	25,3 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki, yksityinen

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Krakanpellon ja Tolkinmetsän luo-ehdotusalue sijaitsee Ylästössä. Alue rajautuu pohjoisosistaan Blåbärkärrsbergenin suojelualueeseen ja itäosistaan Ruutinkoski-Krakanojan suojeluvarausalueeseen. Krakanojan puro kytkee Krakanpellon ja Tolkinmetsän luo-alueen sen pohjoispuolella sijaitsevaan Tuulensuunpuiston luo-alue-ehdotukseen. Yhdessä nämä muodostavat Keski-Vantaalle tärkeän ekologisen ydinalueen. Krakanpellon ja Tolkinmetsän luo-alue on myös olennainen osa pohjois-eteläsuuntaista ekologista runkoyhteyttä Keski-Vantaalta Helsingin Keskuspuiston metsiin. Krakanpellon ja Tolkinmetsän luo-ehdotusalue toimii myös tarpeellisena suoja- ja puskurivyöhykkeenä suojelualueiden välittömässä läheisyydessä.

Kuva 4. Krakanpellon ja Tolkinmetsän luo-alue-ehdotuksen luontoarvoja.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)
Luo-alue-ehdotus käsittää monipuolisesti erilaisia elinympäristöjä. Krakanojan purovarsi on tällä kohdin maakunnallisesti arvokasta pienvesiympäristöä (Janatuinen 2011). Krakanojan varrella on pieni metsäsaareke, jossa on niin eri-ikäisrakenteista kuusisekametsää kuin nuorempaa lehtipuustoa ja avoimempaa lehtipuulehtoa. Luo-alue-ehdotuksen keskiosissa on avointa maantäyttöaluetta, joka käsittää erilaisia niittyjä sekä pensaistoja. Alueen länsiosissa on tuoreen ja lehtomaisen kankaan metsiä, kalliometsiä sekä pienialaisempia lehtoja.

Krakanojan varrella sijaitseva metsäsaareke sisältää liito-oravan elinpiirin ydinaluetta ja lajille sopivaa elinympäristöä (Ramboll 2016). Luo-alue-ehdotuksen keskiosissa sijaitseva maantäyttöalue tarjoaa sopivia elinympäristöjä esimerkiksi peltolinnustolle, ja on hyvää muuttolintujen levähdysaluetta niittyineen, rikkaruohostoineen ja pensasalueineen. Krakanpellon maantäyttöalueen ja Krakanpuiston alueella on pesinyt tai pitänyt reviiriä esimerkiksi seuraavat elinympäristöjen monimuotoisuudesta kertovat indikaattorilajit: ruisrääkkä (lintudirektiivin liitteen I laji), käenpiika, uuttukyyhky, satakieli, pensastasku, viitakerttunen, luhtakerttunen, idänuunilintu ja pikkulepinkäinen. Alueella tavattuja vähälukuisia tai harvinaisia lintulajeja ovat esimerkiksi heinäkurppa (uhanalaisuusluokituksessa äärimmäisen uhanalainen (CR), erityisesti suojeltava ja lintudirektiivin liitteen I laji), harjalintu sekä pikkukiljukotka (lintudirektiivin liitteen I laji) (Lindblom 2017).

Krakanojan puro lähimetsineen on tällä kohdin saukolle (luontodirektiivin liitteen IV (a) laji) sopivaa elinympäristöä.

Luontoselvityksiä
Faunatica 2013, Krakanojan saukkoselvitys 2012/2013

Janatuinen 2011, Vantaan virtavesiselvitys
Lindblom 2017, Vantaan linnustoselvitykset 2017
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ramboll 2016, Myyrmäen-Kivistön-Ylästön alueen liito-oravaselvitys 2016

Muuta huomioitavaa
Ympäristökeskus valmistelee Tuulensuunpuistoon ja Krakanpelto-Tolkinmetsän alueelle suojelualuekohdetta osana rauhoitettavaa Ruutinkosken-Krakanojan suojelualuevarausta.

Liite 1. Käsitteitä

Lintudirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 2.4.1979 antama direktiivi (79/409/EY) luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Luontodirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 21.5.1992 antama direktiivi (92/43/ETY) luontotyyppien sekä luonnonvaraisten eläimistön ja kasviston suojelusta.

Liitteen I laji
Lintudirektiivin 4 artiklan edellyttämiä erityisiä suojelutoimia vaativa laji, joita varten on osoitettava Natura 2000 -alueita.

Liitteen II laji
Euroopan yhteisön tärkeänä pitämä luontodirektiivin eläin- tai kasvilaji, jonka suojelemiseksi on osoitettava erityisten suojelutoimien alueita.

Liitteen IV (a) laji
Eläinlaji, joka kuuluu luontodirektiivin 12 artiklan edellyttämän tiukan suojelun piiriin.

Lisääntymis- ja levähdyspaikka
Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajien elinalueiden osat, joita koskee luonnonsuojelulain 49 §:n hävittämis- ja heikentämiskielto.

Uhanalaisuusluokat
RE (Regionally extinct) = Hävinnyt
CR (Critically Endangered) = Äärimmäisen uhanalainen
EN (Endangered) = Erittäin uhanalainen
VU (Vulnerable) = Vaarantunut
NT (Near threatened) = Silmälläpidettävä
DD (Data deficient) = Puutteellisesti tunnettu
LC (Least concern) = Elinvoimainen

Uhanalaiset lajit on jaettu kolmeen luokkaan: äärimmäisen uhanalaisiin (CR), erittäin uhanalaisiin (EN) ja vaarantuneisiin (VU). Silmälläpidettävien (NT) luokkaa käytetään lajeille, jotka arvioitaessa eivät aivan täytä uhanalaisuuden kriteerejä, mutta ovat sitä lähellä.

Yleiskaavaluonnos 2020 Luonnonsuojelualue:
Luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu tai rauhoitettava luonnonsuojelualue. Alueen suojelu turvataan maankäyttö- ja rakennuslain nojalla, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoitus astuu voimaan. Alueella sallitaan ainoastaan sen käyttötarkoitusta palveleva vähäinen

rakentaminen. Alueella sallitaan ulkoilureittien perustaminen siten, että alueen suojeluarvo ei vaarannu. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Yleiskaavaluonnos 2020 ”Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue”-päällekkäismerkintä:
Alueen suunnittelussa, käytössä ja hoidossa tulee turvata alueen sisältämien erityisten luontoarvojen säilyminen. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Lähteet:
Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.

Vantaan yleiskaava 2020, Yleiskaavamerkinnät ja -määräykset
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/143597_Yleiskaava_2020_luonnos_maaraykset.pdf

Vantaa
Vanda

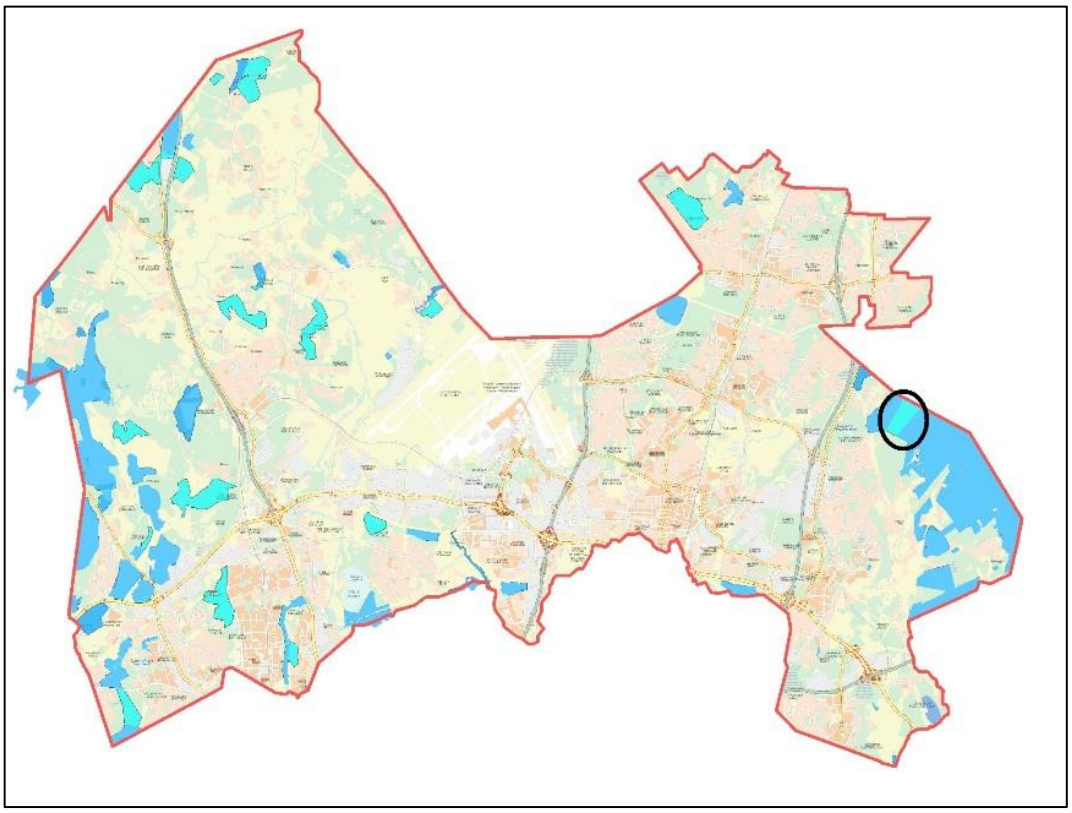

HAKUNILAN SUURALUEEN UUDET SUOJELU- JA LUO-ALUE-EHDOTUKSET YK2020 LUONNOS

Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Yleiskaavaluonnokseen 2020 esitetään Hakunilan suuralueelle yhtä uutta luonnonsuojelualuetta (SL) ja kahdeksaa uutta luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeää aluetta. Seuraavassa esitellään nämä alueet tarkemmin. Liitteessä 1 on kuvattu käytettyä käsitteistöä.

BOSBACKANMETSÄ (SL-ALUE-EHDOTUS)

BOSBACKANMETSÄ	
Yleiskaava 2007	VR
Pinta-ala	n. 38 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

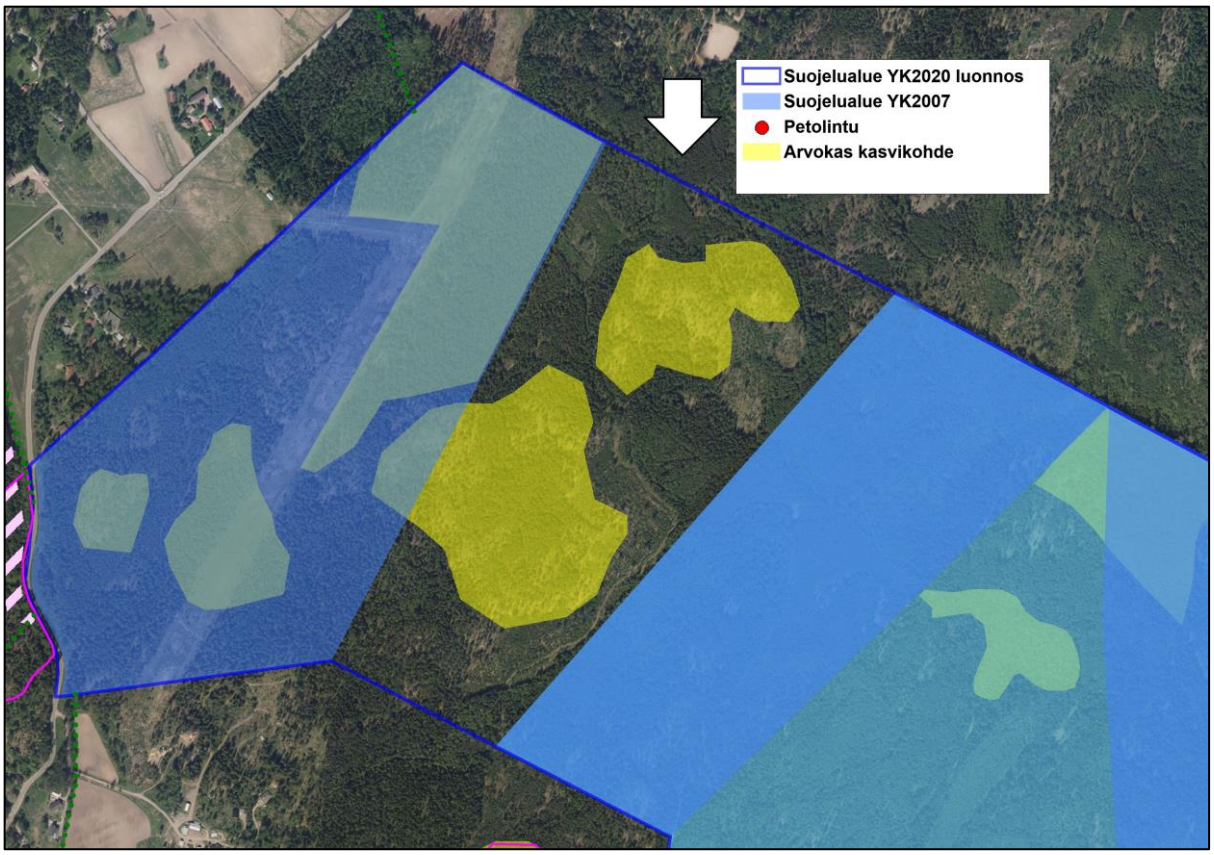
Sijainti ja kytkeytyneisyys

Bosbackanmetsän suojelualue-ehdotus sijaitsee Sotungissa rajoittuen itäosistaan Sipoonkorven kansallispuistoon ja länsiosistaan Palokallion suojelualueeseen. Kohde on luonteva osa Itä-Vantaalle muodostuvaa laajaa ja yhtenäistä metsäkokonaisuutta. Alue sijoittuu myös Uudellamaalla tärkeän ekologisen yhteysalueen välittömään läheisyyteen (Jalkanen ym. 2018).

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Bosbackanmetsän alue käsittää komeita kallioalueita, kuivan ja tuoreen kankaan metsiä sekä rämesoistumia. Alueella sijaitseva Palokallio kohoaa yli 60 metriin merenpinnan tasosta. Kalliometsissä on paikoin järeitä ja kilpikaarnaisia mäntyjä. Osa kangasmaan metsistä on

puustoltaan vielä nuorta. Kohteella on erittäin uhanalaiseksi luokitellun, lintudirektiivin liitteen I lajin huuhkajan reviirialuetta. Huuhkajalla on Vantaalla vain muutamia esiintymisalueita (Solonen 2015).

Kuva 1. Bosbackanmetsän suojelualue-ehdotus ja sen sisältämiä luontoarvoja.

Rajausperusteet

Bosbackanmetsä kytkee yhteen Palokallion suojelualueen ja Sipoonkorven kansallispuiston ja se sisältää samankaltaisia arvokkaita elinympäristöjä kuin nämä suojelualueet. Alueella esiintyy Uudellamaalla harvalukuinen ja valtakunnallisesti erittäin uhanalaiseksi luokiteltu huuhkaja. Bosbackanmetsä sisältää myös muille Vantaalla huomionarvoisille petolinnuille soveltuvia reviirialueita.

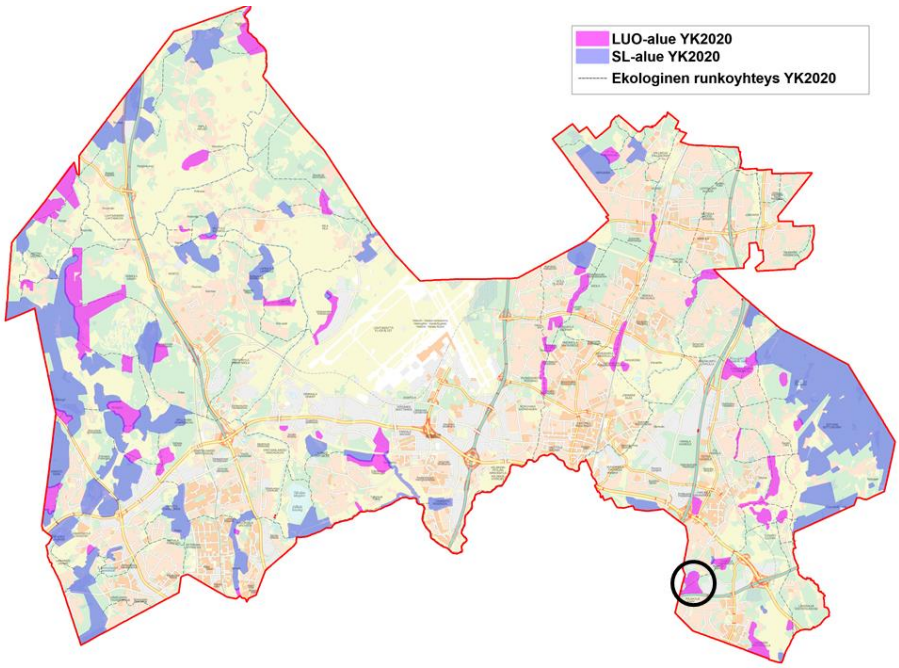
Muuta huomionarvoista

Tälle alueelle sekä viereiselle Palokallion suojelualueelle suunnitellaan Kuusijärven ulkoilualuetta palveleva luontoreitti.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014
Vantaan luontotietokartta

SLÅTMOSSENIN LAAJENNUS (LUO-ALUE)

SLÅTTMOSSENIN LAAJENNUS	
Yleiskaava 2007	VL/luo
Pinta-ala	n. 21 ha
Maanomistus	Yksityinen

Sijainti ja kytkeytyneisyys

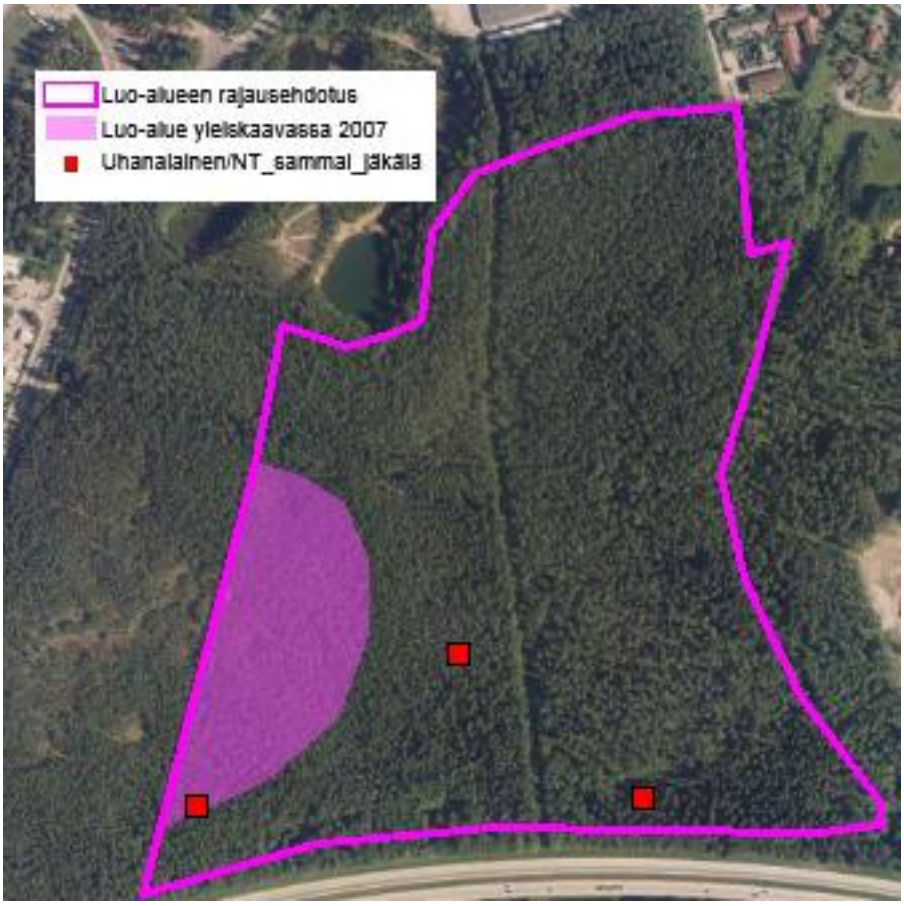
Slåttmossen sijaitsee Vaaralassa Vantaan ja Helsingin rajalla, ja sen Helsingin puoleinen osa on rauhoitettu vuonna 1995. Yleiskaavassa 2007 olevaa luo-rajausaluetta tarkennetaan noin 21 hehtaarin kokoisella alueella, joka sisältää samankaltaisia luontotyyppejä ja yhtenäistää Vantaan puoleisen suokokonaisuuden. Slåttmossenin alue on tärkeä osa Helsingin ja Vantaan välistä laajempaa ekologista viheryhteyttä Kivikosta Vaaralan ja Ojangon kautta aina Sipoonkorven kansallispuistoon.

Luontotyypit ja lajisto

Slåttmossen edustaa eteläisten keidassoiden suoyhdistymätyyppiä. Se sisältää isovarpuista rämettä sekä sen eriasteisia muuttumia, rehevämpiä korpilaiteita sekä puolukka- ja mustikkaturvekankaita. Suon vesitalouteen vaikuttavat mm. ojitukset ja alueella kulkeva suurjännitesähkölinja rakenteineen. Slåttmossenin alueelle on tehty sen luontoarvoja huomioiva ennallistamissuunnitelma (Koskinen & Mikkola 2009). Slåttmossenilla on useampi valtakunnallisesti silmälläpidettävän rakkosammalen esiintymä (Manninen 2017).

Rajausperusteet

Luo-alueen laajennuksella huomioidaan Slåttmossenin suoalue kokonaisuutena, jonka luontoarvoja on mahdollista ennallistaa täydentämään myös Helsingin puoleista suojelualuetta.

Kuva 2. Slåttmossenin luo-alue-ehdotuksen rajaus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

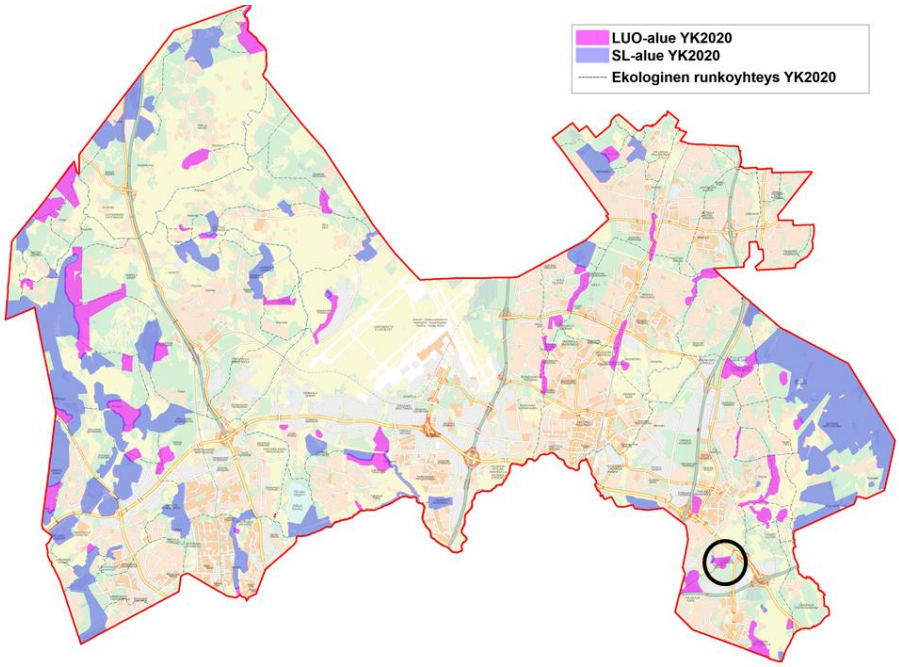
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia

Koskinen & Mikkola 2009, Keimolan Isosuon, Myyraksen suon, Slåttmossenin ja Vestran korven ennallistamissuunnitelmat 2008

Manninen ym. 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys

Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet

KUUSSILTA (LUO-ALUE)

KUUSSILTA	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 8 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

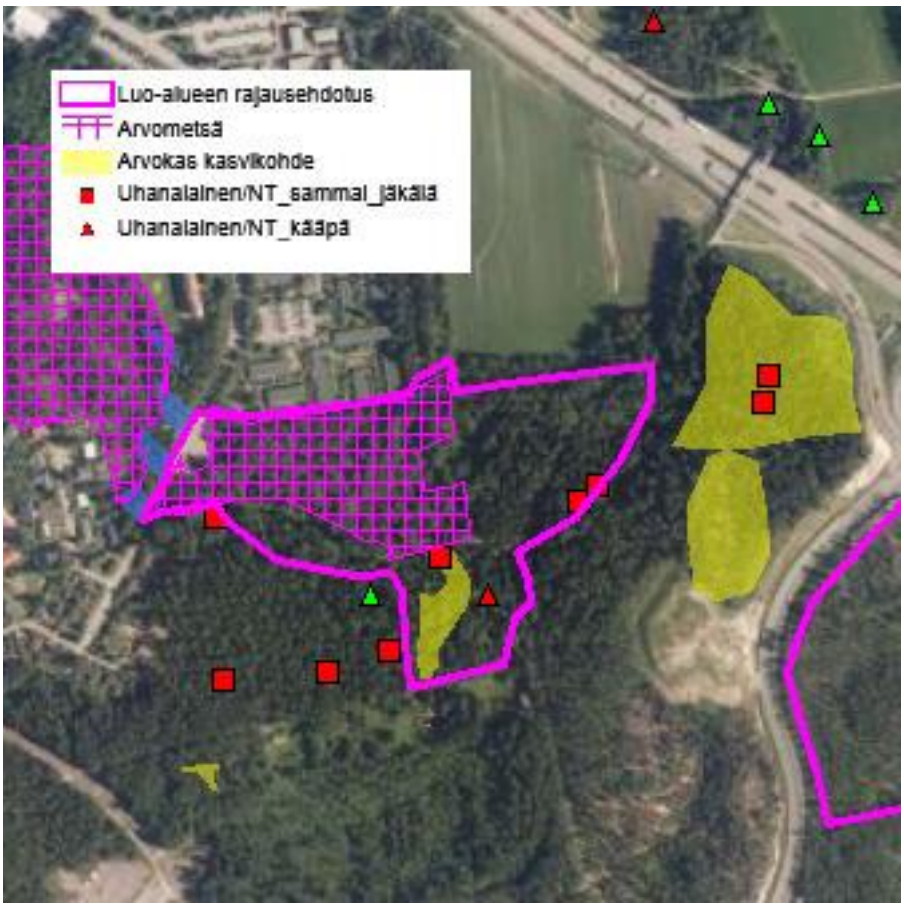
Kuussillan luo-alue-ehdotus sijaitsee Vaaralassa Koivumäen suojellun lehmuslehdon (LsL 29 §:n luontotyyppi) itäpuolella Lähdepuiston alueella. Kohde sijaitsee Uudellamaalla tärkeällä maakuntatason ekologisella käytäväalueella, joka johtaa Helsingin Östersundomista Sipoonkorven kansallispuistoon (Jalkanen ym. 2018). Alue on myös osa paikallista ekologista runkoyhteyttä Slåttmossenin ja Ojangon luontoalueiden välillä.

Luontotyypit ja lajisto

Kuussillan metsä käsittää kasvistollisesti huomionarvoisia alueita, arvometsiä ja lähteikköalueita sekä kosteaa saniaislehtoa ja lehtokorpea (Hakunilan metsäsuunnitelma 2017, Vantaan karttapalvelu). Alueella on havaittu useita rakkosammalen esiintymiä sekä korkkikerroskääpää (Manninen 2017), jotka ovat valtakunnallisesti silmälläpidettäviä lajeja.

Rajausperusteet

- Luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaita lähteikköjä, lehtokorpi
- Silmälläpidettävää sammal- ja kääpälajistoa
- Arvometsäkuvioita
- Osa maakunnallisesti ja paikallisesti tärkeää ekologista yhteysaluetta

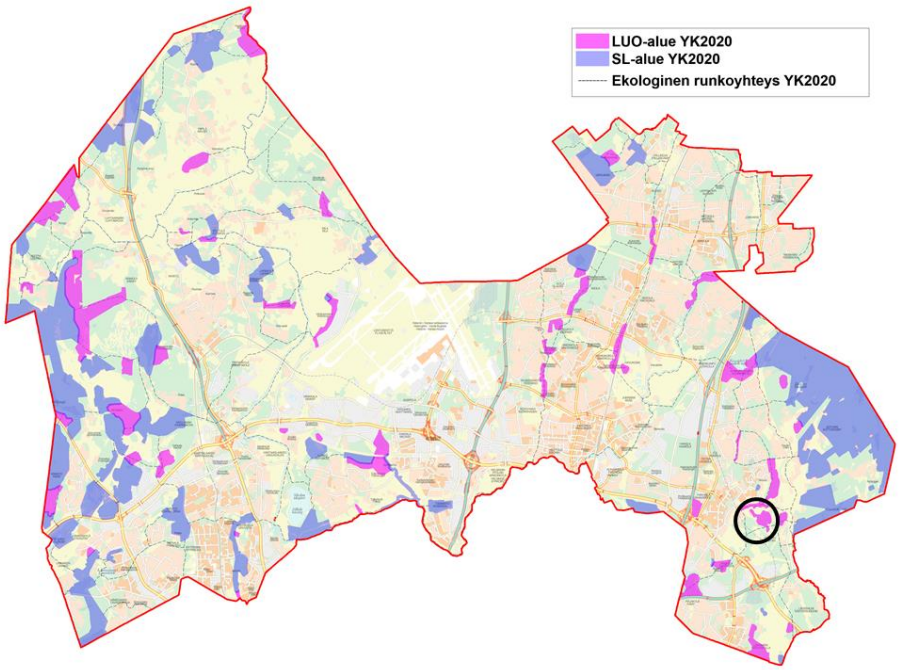

Kuva 3. Kuussillan luo-alue-ehdotuksen rajaus ja siihen sisältyviä luontoarvoja.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017
Honkanen 2014, Vantaan luonnonsuojelualueet
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet

OJANGON LAAJENNUS (LUO-ALUE)

OJANGON LAAJENNUS	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 4 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

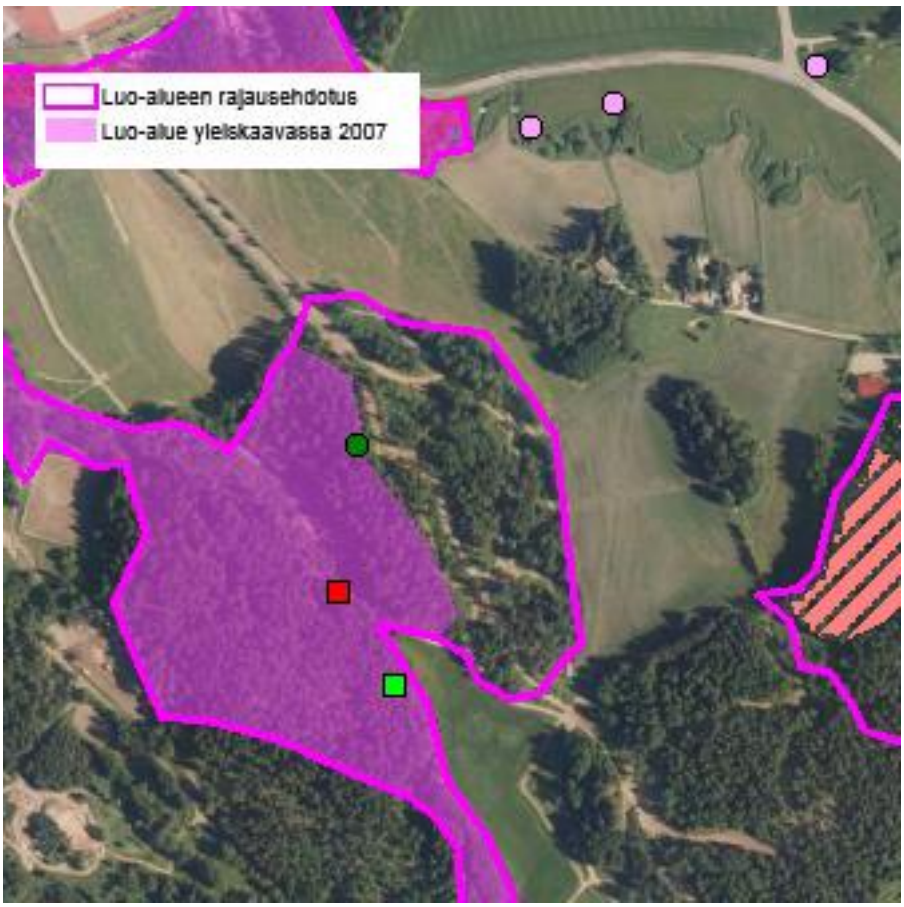
Yleiskaavan 2007 Ojangon luo-aluetta ehdotetaan käsittämään myös pohjoinen metsäalue. Kohde sijaitsee Uudellamaalla tärkeällä maakuntatason ekologisella käytäväalueella, joka muodostuu Helsingin Östersundomista Sipoonkorven kansallispuistoon (Jalkanen ym. 2018). Alue kytkeytyy muihin samankaltaisia metsäelinympäristöjä sisältäviin Ojangon alueen luo-alueisiin.

Luontotyypit ja lajisto

Täydennysehdotusalue on kuusivaltaista tuoreen kankaan ja lehtomaisen kankaan sekametsää sekä karumpia kalliometsiä. Huomionarvoisena lajina pohjantikka (Tringan lintutiedot 2018), joka on alueellisesti uhanalainen ja lintudirektiivilaji.

Rajausperusteet

Yleiskaavan 2007 luo-alueen rajauksen täydennys.

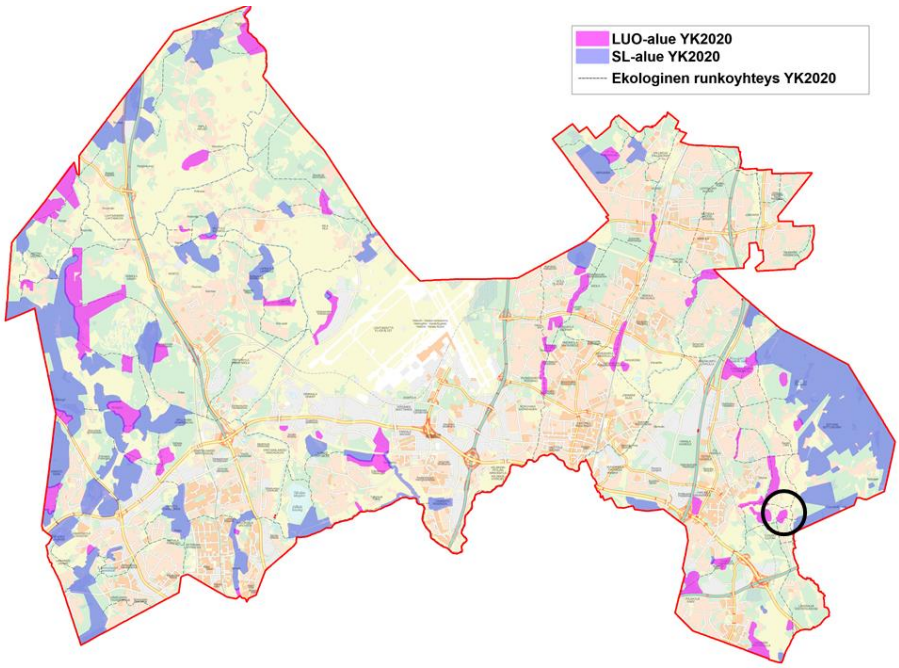

Kuva 4. Ojangon luo-alue-ehdotuksen rajaus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017 (Vantaan karttapalvelu)
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Tringan lintutiedot 2012-2017, paikkatietoaineisto Vantaan ympäristökeskukselle

LUONTOKOULU (LUO-ALUE)

LUONTOKOULU	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 5,5 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

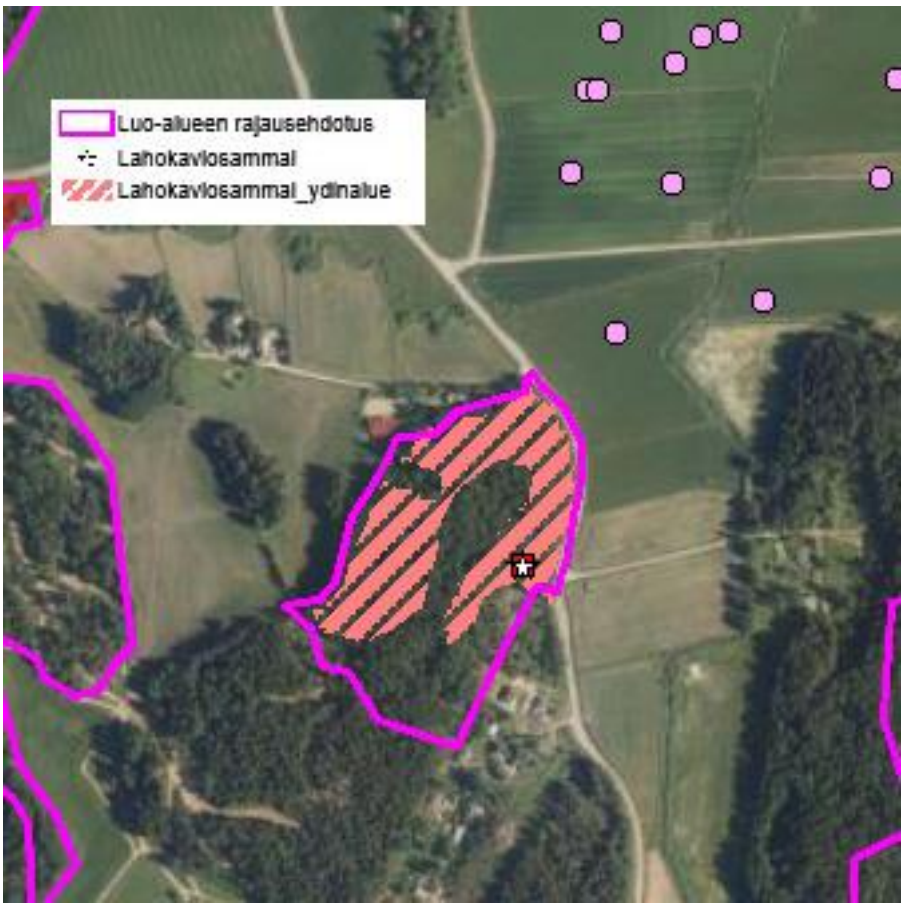
Luontokoulun luo-alue-ehdotus on Ojangon ulkoilualueen itäosissa. Kohde sijaitsee Uudellamaalla tärkeällä maakuntatason ekologisella käytäväalueella, joka sijoittuu Helsingin Östersundomista Sipoonkorven kansallispuistoon (Jalkanen ym. 2018). Alue kytkeytyy muihin samankaltaisia metsäelinympäristöjä sisältäviin Ojangon alueen luo-alueisiin ja on osa paikallista ekologista yhteyttä (Slåttmossen-Vaarala-Ojanko-Sipoonkorven kansallispuisto).

Luontotyypit ja lajisto

Luontokoulun luo-alue-ehdotus sisältää lehtoja, lehtomaista kangasta sekä karumpaa kalliometsää. Alueella kasvaa jaloja lehtipuita kuten tammia ja vaahteroita, ja paikoin löytyy järeää haapaa ja koivua. Alueella myös eri-ikäistä maalahopuuta (Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017). Kohteella on erittäin uhanalaiseksi (EN) luokitellun ja erityisesti suojeltavan lahokaviosammalen esiintymä (Manninen 2017).

Rajausperusteet

Luontokoulun luo-alue-ehdotus on osa Ojangon arvometsäaluetta. Kohteella mm. jalopuita sisältävää lehtoa sekä uhanalaista sammallajistoa. Toimii opetuskohteena.

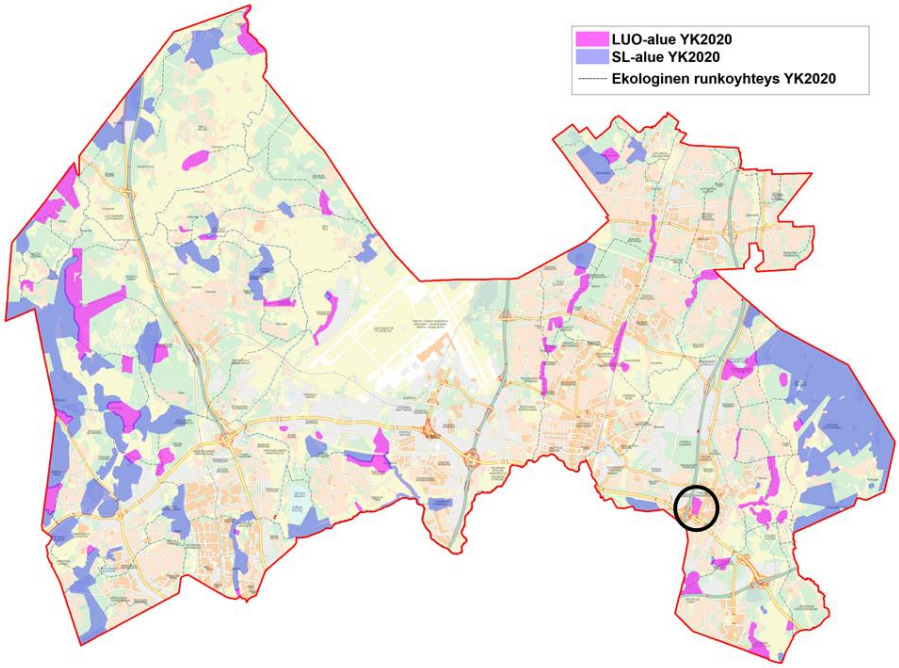

Kuva 5. Luontokoulun luo-alue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017 (Vantaan karttapalvelu)
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys

KÄÄRMEKALLIO (LUO-ALUE)

KÄÄRMEKALLIO	
Yleiskaava 2007	VL, ET
Pinta-ala	n. 9 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys
Käärmekallion luo-alue-ehdotus sijaitsee Hakunilassa Kehä III:n kupeessa. Kallio ja sen välittömät lähialueet muodostavat oman kokonaisuuden.

Luontotyypit ja lajisto
Käärmekallion alue sisältää arvometsäkohteita, kuten vanhapuustoista mänty- ja kuusivaltaista tuoretta kangasta. Keski- ja eteläosissa on karua mäntyvaltaista kalliometsää. Puustossa esiintyy myös monimuotoisuuden kannalta arvokkaita tammia. Kohteella on paikoin runsaasti maalahopuustoa (Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017).

Rajausperusteet
Arvometsiä sisältävä kalliometsäalue, jossa vanhaa puustoa sekä paikoin runsaasti lahopuuta. Myös jalopuita. Muodostaa maisemassa selkeän kokonaisuuden.

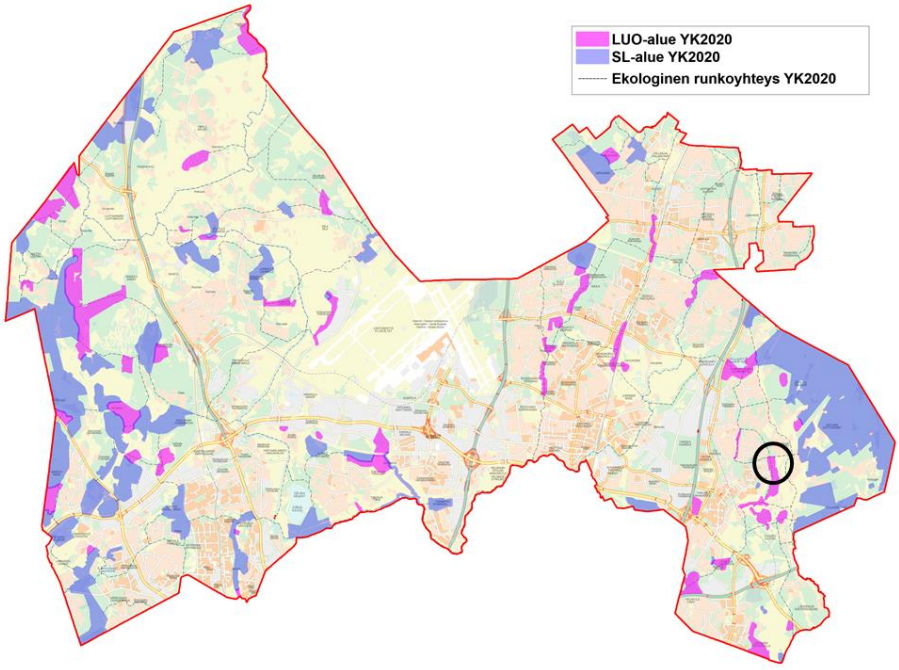
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa
Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017 (Vantaan karttapalvelu)
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia

Muuta
Geologisina arvokohteina Käärmekallion siirtolohkareet. Alueella vesitorni.

Kuva 6. Käärmekallion luo-alue-ehdotuksen rajaus.

KIRKKOKALLION LAAJENNUS (LUO-ALUE)

KIRKKOKALLION LAAJENNUS	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	7 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Kyrkberget eli Kirkkokallio sijaitsee Sotungissa. Tämä komea pohjois-eteläsuuntainen kallio on määritetty Uudellamaalla paikallisesti arvokkaaksi (Husa & Teeriaho 2004). Yleiskaavaluonnokseen 2020 Kirkkokallion luo-aluetta ehdotetaan täydennettäväksi noin seitsemän hehtaarin kokoisella metsäalueella Riimumäessä. Alue kytkeytyy eteläpuolella sijaitseviin Ojangon luo-alueisiin ja on tärkeä osa laajempaa pohjois-eteläsuuntaista ekologista runkoyhteyttä (Itä-Hakkilan puisto – Teerimäki – Riimumäki – Kirkkokallio).

Luontotyypit ja lajisto

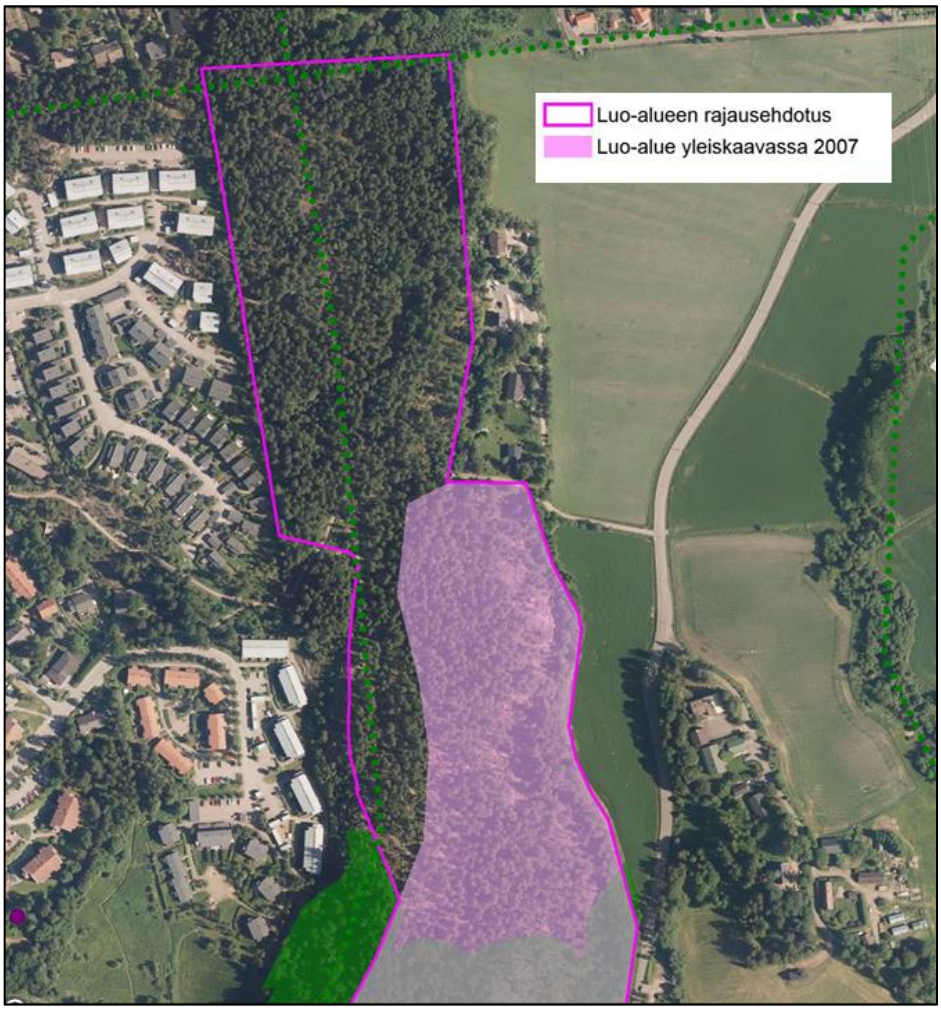
Metsäkuviotietojen mukaan kohteella on iäkästä puustoa sisältävää mäntyvaltaista tuoretta kangasta, arvometsiksi luokiteltua runsaslahopuustoista sekametsää ja korpea (Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017).

Rajausperusteet

- Laajentaa Kirkkokallion luo-aluetta
- OMT-arvometsäkuvio: Sekapuustoinen kuvio, jossa kuusta, haapaa, koivua ja mäntyä. Runsaasti eriasteista lahopuuta.
- Korpi-arvometsäkuvio: Suokuvio, jonka puusto eri-ikäisrakenteista ja sisältää monipuolisesti lahopuuta. Kehittynyt lähes luonnontilaisena, ojalinja kaivettu aikoinaan
- Uudellamaalla paikallisesti arvokas kallioalue

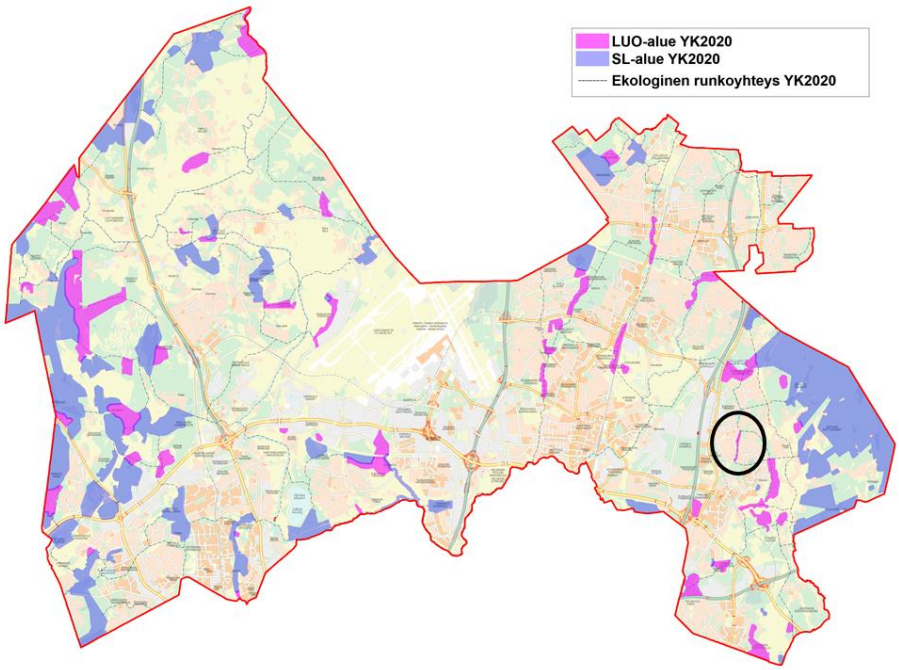
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017, Vantaan karttapalvelu
Husa & Teeriaho 2004, Luonnon ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Uudellamaalla
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet

Kuva 7. Kirkkokallion laajennuksen rajausehdotus.

ITÄ-HAKKILANOJA (LUO-ALUE)

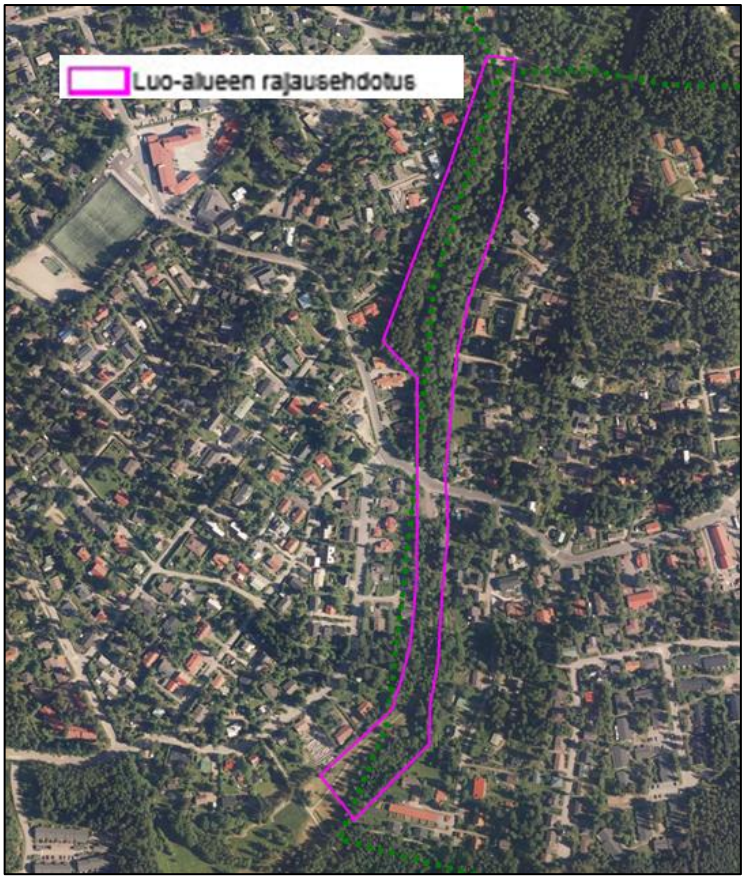
ITÄ-HAKKILANOJA	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 4,5 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Itä-Hakkilanoja kuuluu Krapuojan valuma-alueeseen ja sen pääuoma saa alkunsa Itä-Hakkilan pientaloalueelta (Haikala ym. 2009). Puro kulkee hyvin vaihtelevilla alueilla, luo-ehdotusalueella (n. 900 m) uoman ympäristö on kasvistollisesti arvokasta ja pääosiltaan puustoista. Itä-Hakkilan oja on tärkeä osa paikallista luontaista pohjois-eteläsuuntaista ekologista yhteyttä.

Luontotyypit ja lajisto

Melko syvässä laaksossa virtaavaa Itä-Hakkilan ojaa reunustaa puronvarsilehto. Puron lähialueilla on monipuolisesti erilaisia elinympäristöjä: vanhaa kuusivaltaista metsää sekä hieskoivu- ja harmaaleppävaltaisia lehtoja, reheviä saniaislehtoja sekä tiheitä pajukoita, joiden alla kostean niityn kasvillisuutta (Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017). Alueelta tehdyssä lepakkoselvityksessä havaittiin pohjanlepakoita sekä viiksisiippoja, mutta ei löydetty lisääntymis- tai levähdyspaikkoja (Siivonen & Wermudsen 2006).

Kuva 8. Itä-Hakkilan ojan luo-alueen rajausehdotus.

Rajausperusteet

Itä-Hakkilanojan luo-alue-ehdotus sisältää kasvistollisesti arvokasta rehevää puronvarsiympäristöä ja sen lähialueen arvometsiä. Linnustolle sopivia pesä- ja suojapaikkoja sekä lepakoille soveltuvaa elinympäristöä. Itä-Hakkilanojan puro on luontainen ekologinen yhteys ja luontoarvot huomioiden voidaan edistää sen toimivuutta.

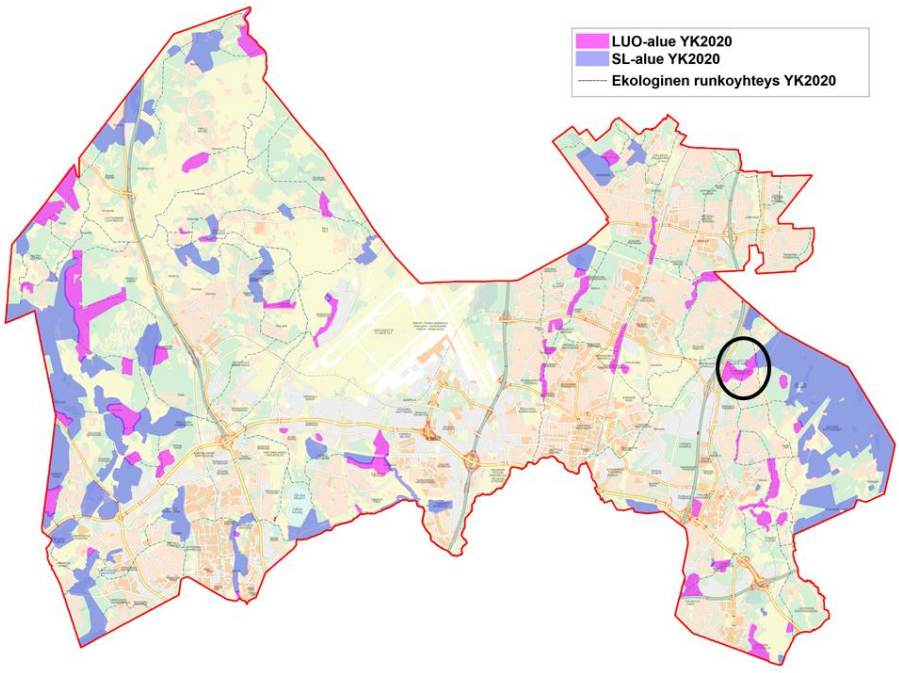
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017, Vantaan karttapalvelu
Haikala ym. 2009, Vantaan pienvesiselvitys
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Siivonen & Wermundsen 2006, Vantaan Itä-Hakkilan lepakkoselvitys 2006

Muuta

Rajautuu eteläosistaan Liinapellon perhosalueeseen.

KUUSIJÄRVI (LUO-ALUE)

KUUSIJÄRVI	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 31 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki ja yksityinen

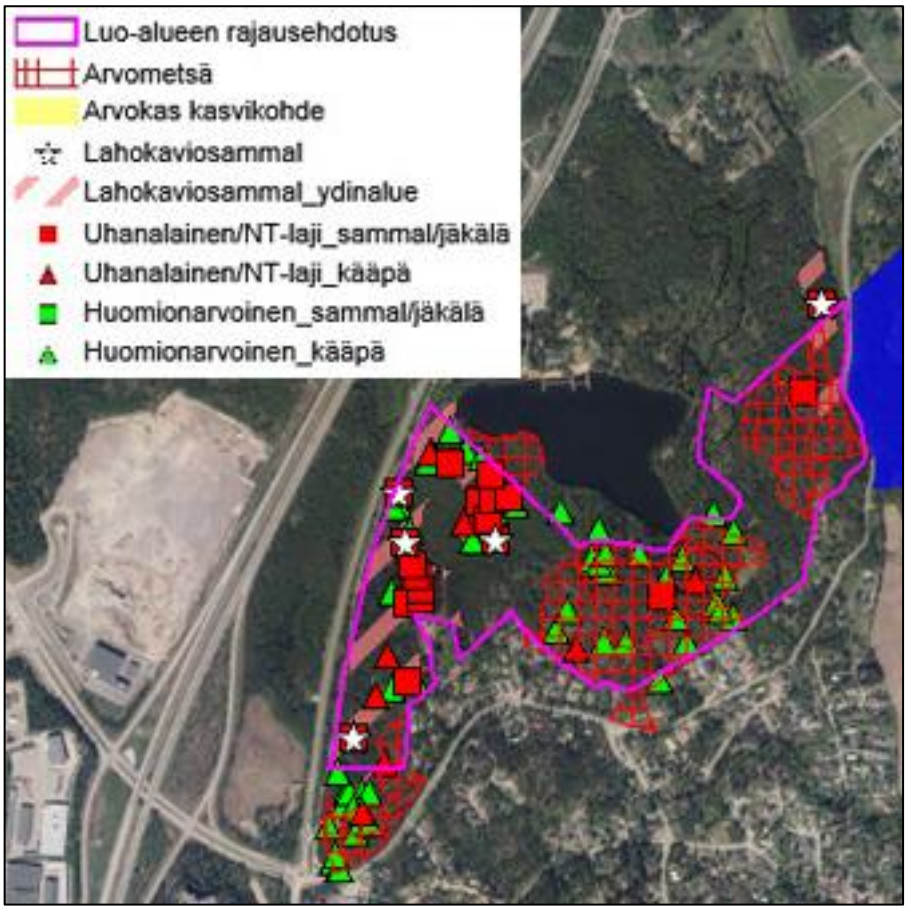
Sijainti ja kytkeytyneisyys
Kuusijärvi on Vantaan suurin luonnonjärvi. Sen eteläpuoleiselle metsäalueelle ehdotetaan uutta luo-aluetta, joka kytkeytyy itäosistaan samankaltaisia luontotyyppejä sisältävään Palokallion suojelualueeseen ja laajempaan Sipoonkorven kansallispuiston metsäalueeseen. Kohde on suurelta osin luokiteltu maakunnallisesti arvokkaaksi luontoalueeksi (Faunatica 2018) ja se sijoittuu maakunnallisesti tärkeän ekologisen käytävän (Hanaböle – Sipoonkorven kansallispuisto) välittömään läheisyyteen (Jalkanen ym. 2018). Alue toimii myös tärkeänä osana paikallista itä-länsisuuntaista metsäistä ekologista yhteyttä.

Luontotyypit ja lajisto
Kuusijärven aluetta luonnehtivat monipuoliset kangas- ja kalliometsät sekä pienvesikohteet. Kuusijärven lounaispuolella on noin 2,4 hehtaarin alalla Vantaalla huomionarvoista, poikkeuksellisen edustavaa lehdon ja lehtomaisen kankaan vanhaa kuusimetsää, jossa on eriasteista lahopuuta hyvin runsaasti (> 50 kuutiometriä/ha). Alueen eteläosissa on METSO-kriteerien edustavuusluokan II ja III mukaisia varttuneita kangasmetsiä ja turvekankaita sekä rehevää korpea ja lehtoa alueella olevan puron lähiympäristössä (Savola 2016).

Kuusijärven lounaispuolen vanhan metsän alueella on havaittu vaarantuneeksi (VU) luokiteltu sitkaskääpä. Lisäksi alueelta on tavattu esimerkiksi lukuisia alueellisesti uhanlaisia (RT) ja silmälläpidettäviä (NT) kääpälajeja, kuten istukkakääpä (RT), kaarnakääpä (NT), korkkikerroskääpä (NT), lehtoludekääpä (RT), lumokääpä (RT, NT) ja rustikka (RT, NT) (Savola 2016).

Länsiosistaan luo-alue-ehdotus on määritetty laajasti erittäin uhanalaisen ja erityisesti suojeltaviin lajeihin kuuluvan lahokaviosammaleen ydinalueeksi, ja lajilla on siellä useita kasvupaikkoja. Muita huomionarvoisia sammallajeja ovat esimerkiksi vaarantuneiksi luokitellut pikkuliuskasammal sekä aarnisammal sekä alueellisesti uhanalainen ja valtakunnallisesti silmälläpidettävä rakkosammal (RT, NT) (Manninen 2017).

Rajausperusteet
Arvometsäkohteita sisältäviä, luonnontilaisen kaltaisia kangas-, kallio- ja lehtometsiä monipuolisena ja laajana kokonaisuutena. Kytkeytyy Sipoonkorven kansallispuiston arvometsiin. Uhanalaista ja silmälläpidettävää sammal- ja kääpälajistoa. Yhtenäisyyden säilyttämiseksi alue-ehdotukseen sisältyy myös nuorempaa kehityskelpoista metsää.

Kuva 9. Kuusijärven luo-alue-ehdotuksen rajaus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.

Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella

Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys

Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet

Savola 2016, Muistio Vantaan ympäristökeskukselle syksyllä 2016 selvitettyjen luontoalueiden arvoista.

Liite 1. Käsitteitä

Lintudirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 2.4.1979 antama direktiivi (79/409/EY) luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Luontodirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 21.5.1992 antama direktiivi (92/43/ETY) luontotyyppien sekä luonnonvaraisten eläimistön ja kasviston suojelusta.

Liitteen I laji
Lintudirektiivin 4 artiklan edellyttämiä erityisiä suojelutoimia vaativa laji, joita varten on osoitettava Natura 2000 -alueita.

Liitteen II laji
Euroopan yhteisön tärkeänä pitämä luontodirektiivin eläin- tai kasvilaji, jonka suojelemiseksi on osoitettava erityisten suojelutoimien alueita.

Liitteen IV (a) laji
Eläinlaji, joka kuuluu luontodirektiivin 12 artiklan edellyttämän tiukan suojelun piiriin.

Lisääntymis- ja levähdyspaikka
Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajien elinalueiden osat, joita koskee luonnonsuojelulain 49 §:n hävittämis- ja heikentämiskielto.

Uhanalaisuusluokat
RE (Regionally extinct) = Hävinnyt
CR (Critically Endangered) = Äärimmäisen uhanalainen
EN (Endangered) = Erittäin uhanalainen
VU (Vulnerable) = Vaarantunut
NT (Near threatened) = Silmälläpidettävä
DD (Data deficient) = Puutteellisesti tunnettu
LC (Least concern) = Elinvoimainen

Uhanalaiset lajit on jaettu kolmeen luokkaan: äärimmäisen uhanalaisiin (CR), erittäin uhanalaisiin (EN) ja vaarantuneisiin (VU). Silmälläpidettävien (NT) luokkaa käytetään lajeille, jotka arvioitaessa eivät aivan täytä uhanalaisuuden kriteerejä, mutta ovat sitä lähellä.

Yleiskaavaluonnos 2020 Luonnonsuojelualue:
Luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu tai rauhoitettava luonnonsuojelualue. Alueen suojelu turvataan maankäyttö- ja rakennuslain nojalla, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoitus astuu voimaan. Alueella sallitaan ainoastaan sen käyttötarkoitusta palveleva vähäinen rakentaminen. Alueella sallitaan ulkoilureittien perustaminen siten, että alueen suojeluarvo ei vaarannu. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Yleiskaavaluonnos 2020 ”Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue”-päällekkäismerkintä:
Alueen suunnittelussa, käytössä ja hoidossa tulee turvata alueen sisältämien erityisten luontoarvojen säilyminen. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Lähteet:

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.

Vantaan yleiskaava 2020, Yleiskaavamerkinnät ja -määräykset
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/143597_Yleiskaava_2020_luonnos_maaraykset.pdf

Vantaa
Vanda

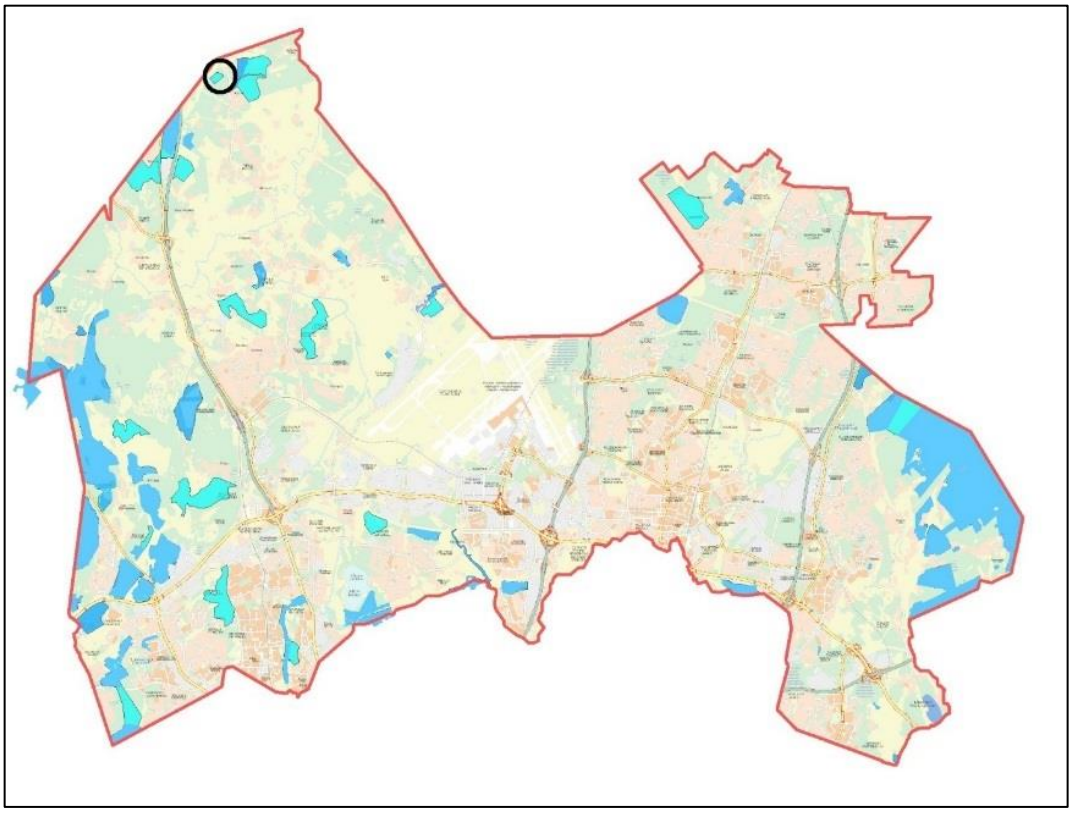
KIVISTÖN SUURALUEEN UUDET SUOJELU-ALUE-EHDOTUKSET

YK2020 LUONNOS

Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Kivistön suuralueelle esitetään yleiskaavaluonnokseen 2020 kymmentä uutta luonnonsuojelualuetta tai luonnonsuojelualueen tai luonnonsuojeluvarausalueen laajennusta, jotka ovat: 1. Rauhamaan metsä, 2. Josvaholmin laajennus, 3. Lamminsuon suojelualueen laajennus, 4. Lamminsuon kaakkoispuoleinen metsä, 5. Syväoja, 6. Linnan metsä, 7. Sotilaskorpi, 8. Königstedtin metsän laajennus, 9. Lillå-Solbacka ja 10. Tyttömäenmetsä. Seuraavassa kuvataan tarkemmin nämä suojelualue-ehdotukset ja niiden rajausperusteita. Liitteessä 1 kuvataan käytettyjä käsitteitä.

RAUHAMAAN METSÄ

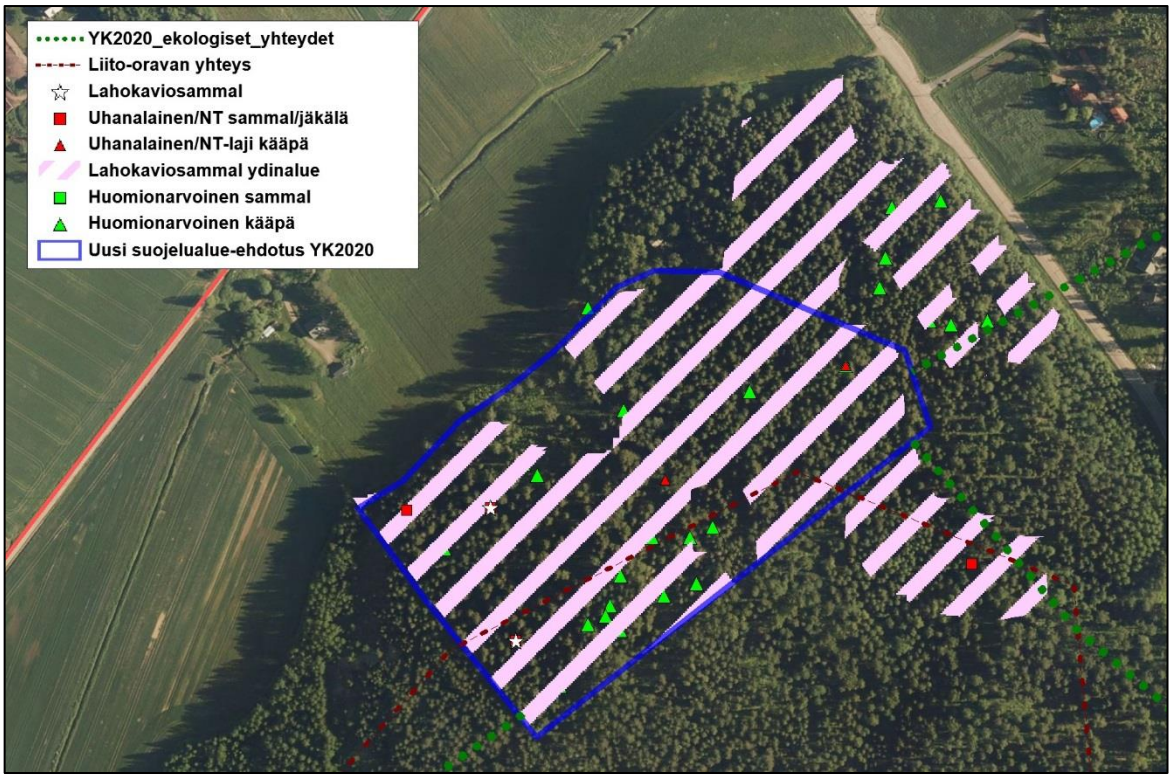
RAUHAMAAN METSÄ	
Yleiskaava 2007	M
Pinta-ala	n. 5 ha
Maanomistus	Yksityinen

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Rauhamaan metsäalue sijaitsee Riipilässä lähellä Vantaan ja Nurmijärven rajaa. Kohde ja sen lähiympäristö on luokiteltu Uudellamaalla maakunnallisesti arvokkaaksi luonnonympäristöksi (Faunatica 2018). Rauhamaan metsä sijoittuu maakunnallisesti tärkeän ekologisen käytävän välittömään läheisyyteen (Jalkanen ym. 2018) ja on osa pohjois-eteläsuuntaista Luoteis-Vantaan ekologista runkoyhteyttä. Rauhamaan suojelualue-ehdotuksen metsät kytkeytyvät samankaltaisia arvokkaita luontotyyppejä sisältäviin Josvaholmin suojelualuevaraukseen ja Lamminsuon suojelualueeseen.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Rauhamaan metsäalue koostuu pääosiltaan vanhoista kangas- ja lehtometsistä sekä korpi- ja kalliomaista. Savolan (2016) mukaan alueen kangasmetsät sijoittuvat luokkien I, II ja III METSO-kriteerit täyttäviin metsiin. Alueen itäosissa on lahopuustoinen ruohokangas- ja saniaiskorpi, josta virtaa itään uomaltaan luonnontilainen noro (Savola 2016). Suojelualue-ehdotus sisältää myös avoimemman, lahopuustoa sisältävän myrskytuhoalueen alueen pohjoisosassa.

Kuva 1. Rauhamaan suojelualue-ehdotus ja siihen sisältyviä luontoarvoja.

Suojelualue-ehdotus sisältää erittäin uhanalaiseksi (EN) luokitellun ja erityisesti suojeltavan lahokaviosammalen esiintymiä ja ydinaluetta (Manninen 2017). Muita huomionarvoisia alueella havaittuja lajeja ovat mm. valtakunnallisesti silmälläpidettävät rustikka, rusokantokääpä sekä norjantorvijäkälä (Savola 2016, Manninen 2017). Rauhamaan metsäalueella on liito-oravalle hyvin sopivaa elinympäristöä ja sillä sijaitsee myös lajille tärkeä säilytettävä kulkuyhteys (Ramboll 2018).

Rajausperusteet

Monipuolinen, maakunnallisesti arvokkaaksi kohteeksi luokiteltu metsäalue, jolla on EU-direktiivilajistoon kuuluvaa, erittäin uhanalaiseksi luokiteltua ja erityisesti suojeltavaa lahokaviosammalta sekä valtakunnallisesti silmälläpidettäviä kääpälajeja ja jäkälälaji. Alue on osa laajempaa Luoteis-Vantaan metsäistä ekologista runkoyhteyttä ja kytkeytyy samankaltaisia arvokkaita elinympäristöjä sisältäviin Josvaholmin suojelualuevaraukseen ja Riipilänmetsän suojelualueeseen.

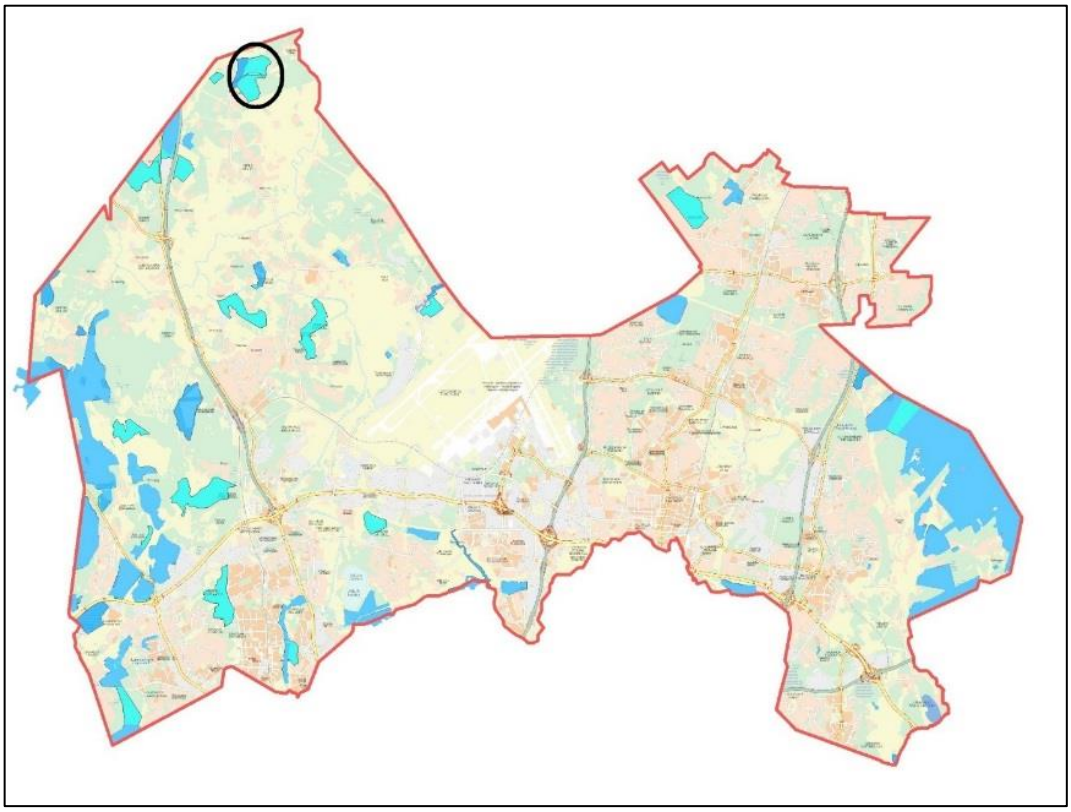

Kuva 2. Rauhamaan metsää. Kuva Jarmo Honkanen.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ramboll 2018, Luoteis-Vantaan liito-oravaselvitys
Savola 2016, Rauhamaan alueen kääpäselvitys

JOSVAHOLMIN LAAJENNUS

JOSVAHOLMIN LAAJENNUS	
Yleiskaava 2007	M
Pinta-ala	n. 50 ha
Maanomistus	Yksityinen ja Vantaan kaupunki

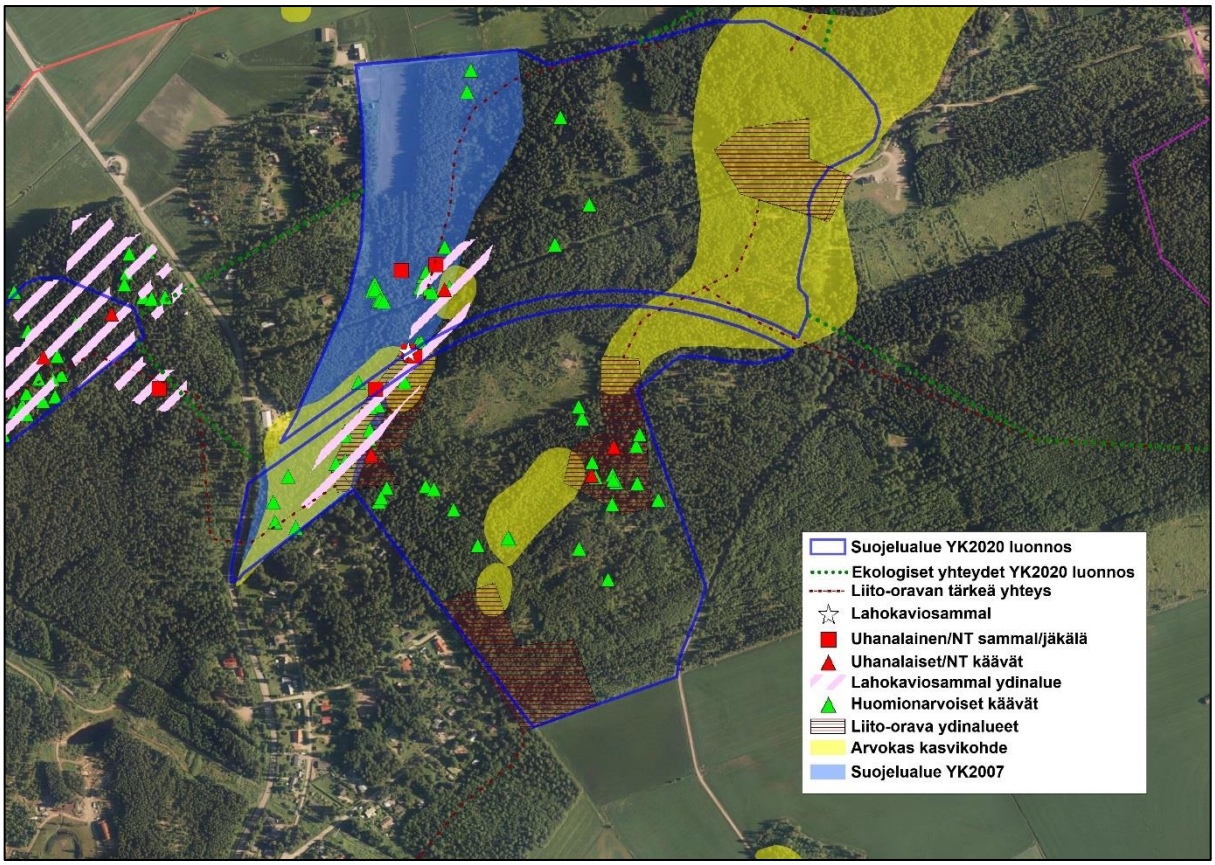
Sijainti ja kytkeytyneisyys

Yleiskaavassa 2007 oleva Josvaholmin luonnonsuojelualuevaraus ja siihen itäosistaan rajautuva uusi laajennusehdotusalue sijaitsevat Riipilässä Vantaan luoteisosassa. Kohde on luokiteltu suurelta osin Uudellamaalla maakunnallisesti arvokkaaksi luontoalueeksi (Faunatica 2018). Josvaholmin metsät kuuluvat maakuntatason ekologiseen käytäväalueeseen (Jalkanen ym. 2018) ja ne muodostavat tärkeän osan Luoteis-Vantaan metsävaltaisesta ekologisesta runkoyhteydestä. Josvaholmin laajennusosan metsät kytkeytyvät suoraan Josvaholmin luonnonsuojelualuevaraukseen ja samankaltaista arvokasta luontotyyppiä sisältävä Rauhamaan metsä sijaitsee niistä alle 500 metrin etäisyydellä.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Josvaholmin laajennusosa koostuu suurelta osin iäkkäistä kangasmetsistä, lehdoista, korvista, pienvesien lähimetsistä ja kalliometsistä, jotka ovat METSO-kriteerein edustavuusluokkien I, II ja III elinympäristöjä (Savola 2016). Alueella on metsälehmuksia kasvavia jalopuulehtoja ja laajemminkin yksittäisiä järeitä ja nuorempia lehmuksia (Kiiski 2018). Laajennusalueen pohjoisosassa Josvaholmista itään on noron ympäristössä jalopuulehtoa. Lisäksi kohdetta monipuolistavat kausilähteet, tihkupinnat sekä luonnontilainen puro (Kiiski 2018). Josvaholmin laajennusalueella on myös suuria tervaleppiä kasvavaa saniaislehtokorpea, edustavaa ruoho-heinäkorpea sekä ruoho-mustikkakorpea (Honkanen 2018).

Suojelualue-ehdotuksella on vuoden 2018 liito-oravaselvityksessä määritetty neljä liito-oravan elinpiirin ydinaluetta sekä useita lajille tärkeitä säilytettäviä kulkureittejä (Ramboll 2018). Josvaholmin suojeluvarausalueen länsiosan rinteellä on erittäin uhanalaiseksi (EN) luokitellun ja erityisesti suojeltavan lahokaviosammaleen esiintymä ja laajemmin lajille sopivaa ydinaluetta (Manninen 2017). Alueelta on havaittu silmälläpidettäviä ja alueellisesti uhanalaisia kääpälajeja, mm. heltta-aidaskääpä (NT) ja pohjanrypykkä (RT) sekä muuta Vantaalla harvinaista ja huomionarvoista indikaattorilajistoa (Savola 2017).

Kuva 3. Josvaholmin laajennus sijaitsee Yleiskaavassa 2007 olevan Josvaholmin suojeluvarausalueen itäpuolella.

Rajausperusteet

Maakunnallisesti arvokkaaksi määritelty luontokohde, joka on olennainen osa metsäisen ekologisen verkoston ydinaluetta Luoteis-Vantaalla. Edustavia korpialueita sekä lehtoja, jossa jalopuustoa. Josvaholmin laajennusehdotusalueella on useita luontodirektiivin liitteen IV (a) lajeihin kuuluvan liito-oravan elinpiirin ydinalueita sekä lajille tärkeitä säilytettäviä kulkuyhteyksiä. Alueella on silmälläpidettävää ja Vantaalla huomionarvoista kääpälajistoa. Alueen yhtenäisyyden säilyttämiseksi rajausehdotukseen on sisällytetty myös kehityskelpoisia nuoria metsiä.

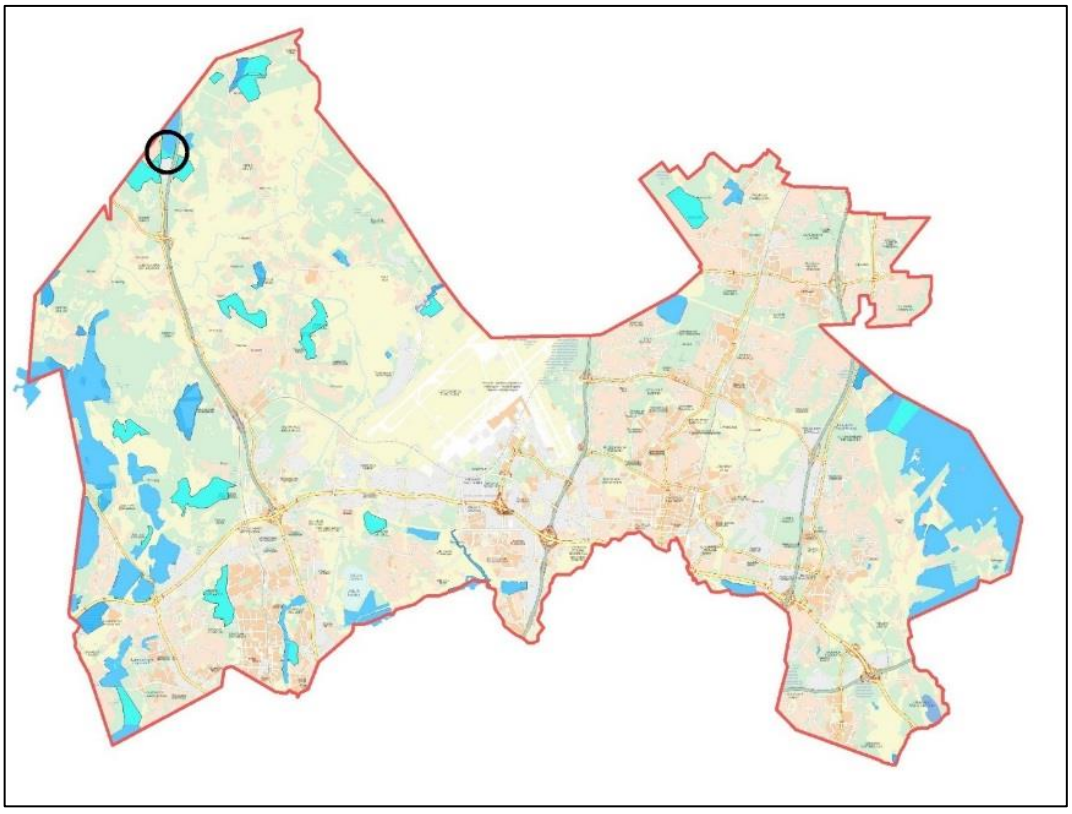
Muuta huomionarvoista

Tuoreet luontoselvitykset ovat tuoneet lisätietoa myös viereisen Josvaholmin suojeluvarausalueen luontoarvoista mm. liito-oravan ja uhanalaisten lajien, kuten harsosammalen ja lahokaviosammalen, esiintymistä. Maantie 152:n suunniteltu linjaus sijoittuu suojelualue-ehdotuksen keskiosiin.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Honkanen 2018, Riipilän suot
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Savola 2017, Josvaholmin ja lähialueen kääpä- ja metsäselvitys
Savola 2017, Reunan koillispuolisen metsäalueen kääpä- ja metsäselvitys
Ramboll 2018, Luoteis-Vantaan liito-oravaselvitys 2018

LAMMINSUON LUONNONSUOJELUALUEEN LAAJENNUS

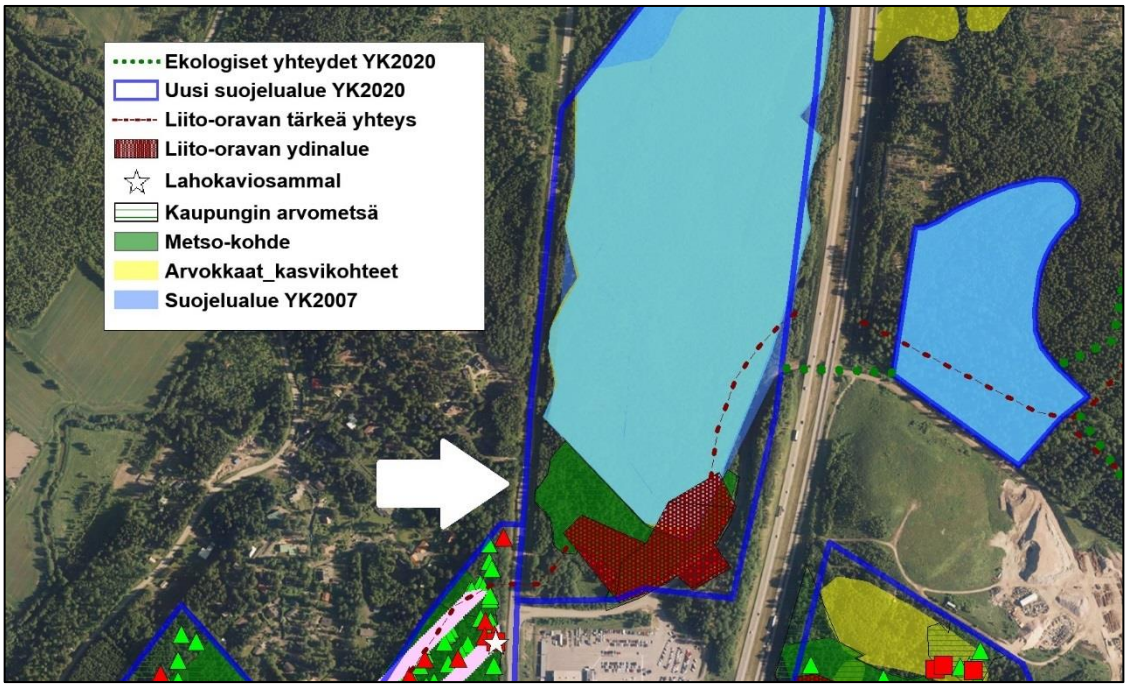
LAMMINSUON SL-ALUEEN LAAJENNUS

Yleiskaava 2007	EV ja MRL 128§ maisematyölupa
Pinta-ala	n. 7 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Lamminsuon suojelualue ja sitä täydentävä uusi laajennusehdotusalue ovat osa maakunnallista ekologista käytäväaluetta (Jalkanen ym. 2018) ja tärkeä osa Luoteis-Vantaalle muodostuvaa metsäistä ekologista yhteyttä. Lamminsuon suojelualue lähimetsineen kytkeytyy samankaltaisia arvokkaita luontotyyppejä sisältäviin Syväojan luonnonsuojelualue-ehdotukseen ja sen itäpuolella sijaitsevaan Riipilänmetsän suojelualueeseen.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)
Lamminsuon suojelualueen laajennusosa käsittää runsaslahopuustoista lehtomaista kangasta sekä rehevää pienveden lähimetsää Lamminsuonojan puron ympäristössä. Puusto on kuusi- ja koivuvaltaista ja se on METSO-kriteeriluokituksella pääosin I-arvoluokan metsää (Innofor 2012). Alueella sijaitsee liito-oravan elinpiirin ydinalue sekä lajille tärkeitä säilytettäviä kulkuyhteyksiä (Ramboll 2018).

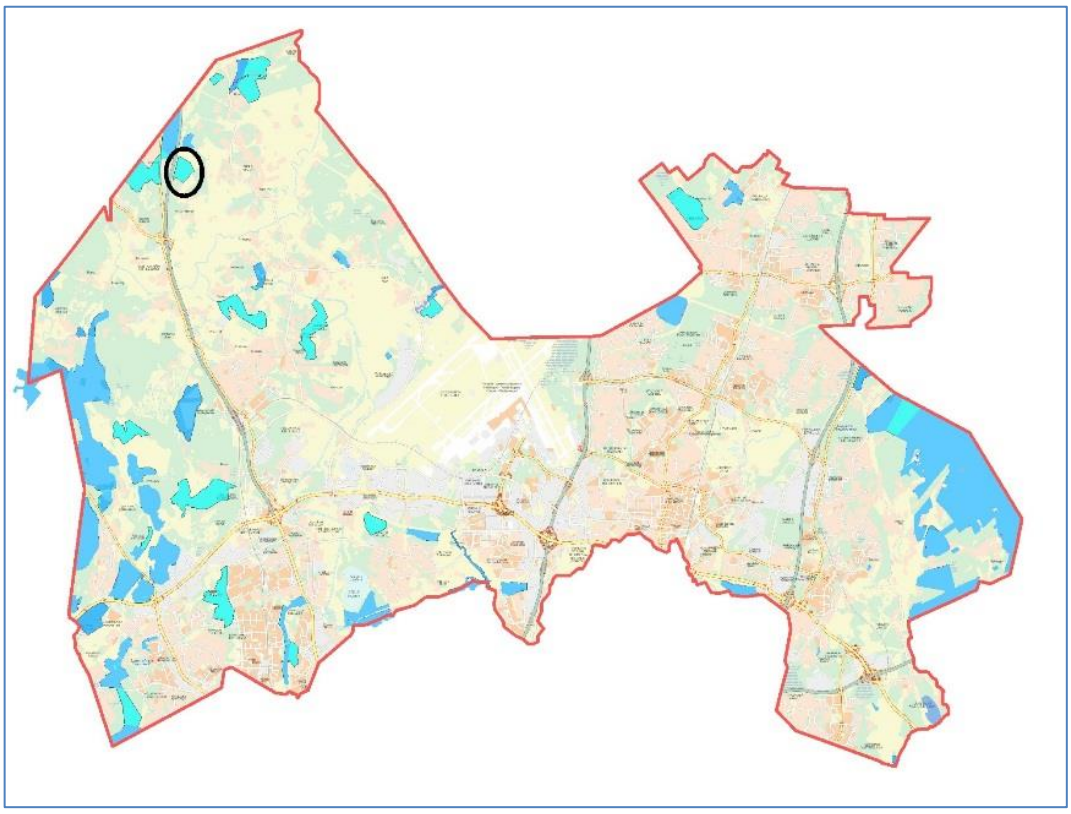

Kuva 4. Lamminsuon luonnonsuojelualueen laajennusehdotus ja siihen sisältyviä luontoarvoja.

Rajausperusteet
Pienialainen, mutta monimuotoinen kohde, jolla lehtoa, iäkästä kuusisekametsää, runsaasti lahopuuta ja arvokas puroympäristö. Sisältää luontodirektiivin liitteen IV (a) lajin liito-oravan elinpiirin ydinalueen sekä lajille tärkeitä kulkuyhteyksiä. Laajennusehdotusalue täydentää Lamminsuon luonnonsuojelualuetta ja on myös tärkeä osa metsäistä ekologista runkoyhteyttä suojelualueiden välillä.

Luontoselvityksiä
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ramboll 2018, Luoteis-Vantaan liito-oravaselvitys

LAMMINSUON KAAKKOISPUOLINEN METSÄ

LAMMINSUON KAAKKOISPUOLEINEN METSÄ	
Yleiskaava 2007	M
Pinta-ala	n. 20 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

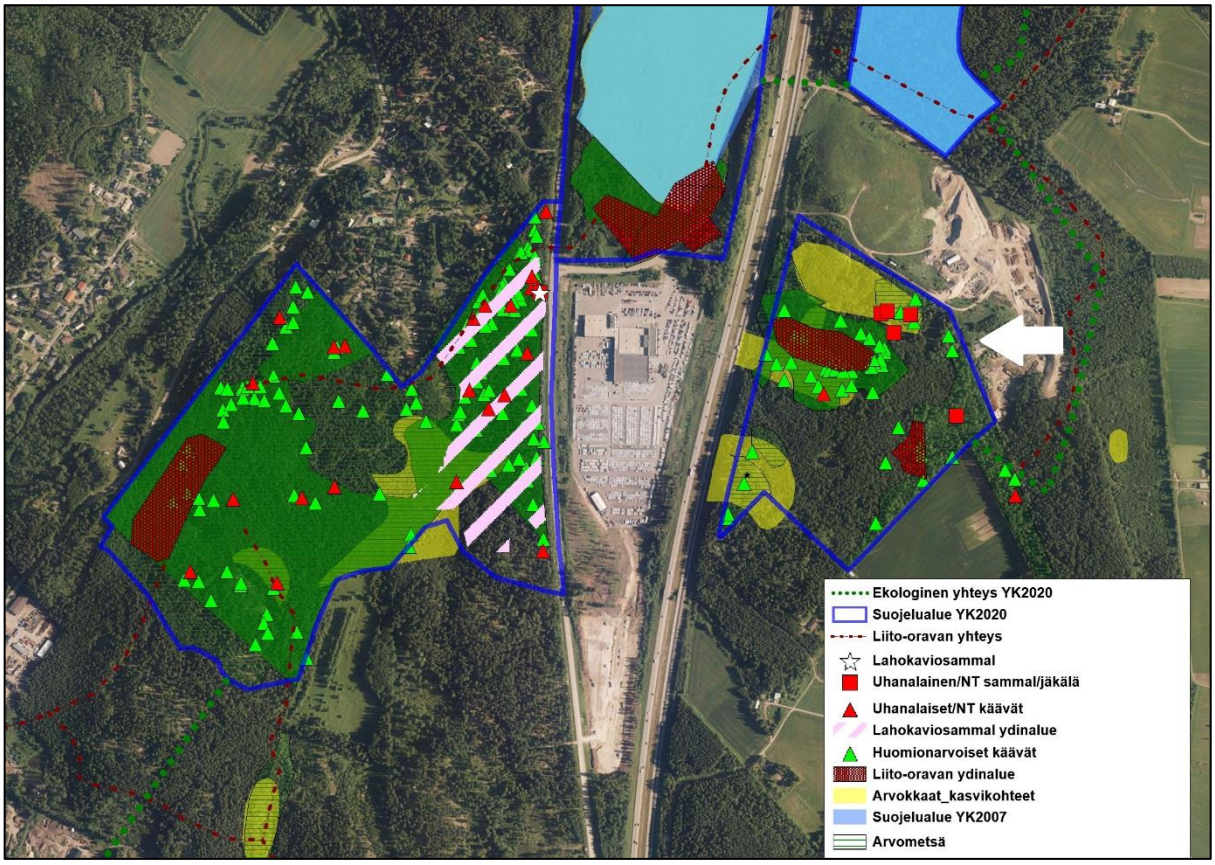
Sijainti ja kytkeytyneisyys
Alue kytkeytyy läheisesti Riipilänmetsän ja Lamminsuon suojelualueisiin. Kohde sijaitsee maakunnallisen ekologisen käytävän välittömässä läheisyydessä (Jalkanen ym. 2018).

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)
Lamminsuon kaakkoispuoleinen metsä koostuu pääosin keski- ja runsasravinteisista lehdoista sekä lehtomaisista kankaista. Alueen lounaisosassa on myös vanhapuustoista kalliometsää ja länsiosassa edustavaa lehtokorpea. Osassa aluetta on myös lehtoturvekangasta. Metsäalueesta noin puolet on puustoltaan varttuneita, kolmannes vanhapuustoista ja loput nuoripuustoista, ylispuustoista taimikkoa tai suojuspuumetsikköjä (Savola 2017).

Alueelta tehdyssä kääpäselvityksessä havaittiin 55 kääpälajia sekä viisi muuta luontoarvoja indikoivaa orakas- tai orvakkalajia. Havaituista lajeista 23 suosii esiintymisessään luontoarvoiltaan merkittäviä metsäelinympäristöjä (Savola 2017). Metsäalueella on myös useita silmälläpidettävän norjantorvijäkälän kasvupaikkoja.

Vuoden 2018 liito-oravaselvityksessä Lamminsuon kaakkoispuolen metsästä rajattiin kaksi EU:n luontodirektiivin liitteen IV lajeihin kuuluvan ja vaarantuneeksi luokitellun liito-oravan

elinpiirin ydinaluetta (Ramboll 2018). Pohjoisosassa on uhanalaisen (VU) ja erityisesti suojeltavan haavanhyytelöjäkälän kasvupaikka. Luoteisosan kallioalue on erityisesti suojeltavan ja erittäin uhanalaisen (EN) kalliosinisiiven elinympäristö (Nupponen & Nieminen 2015).

Kuva 5. Lamminsuon kaakkoispuoleisen metsän suojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

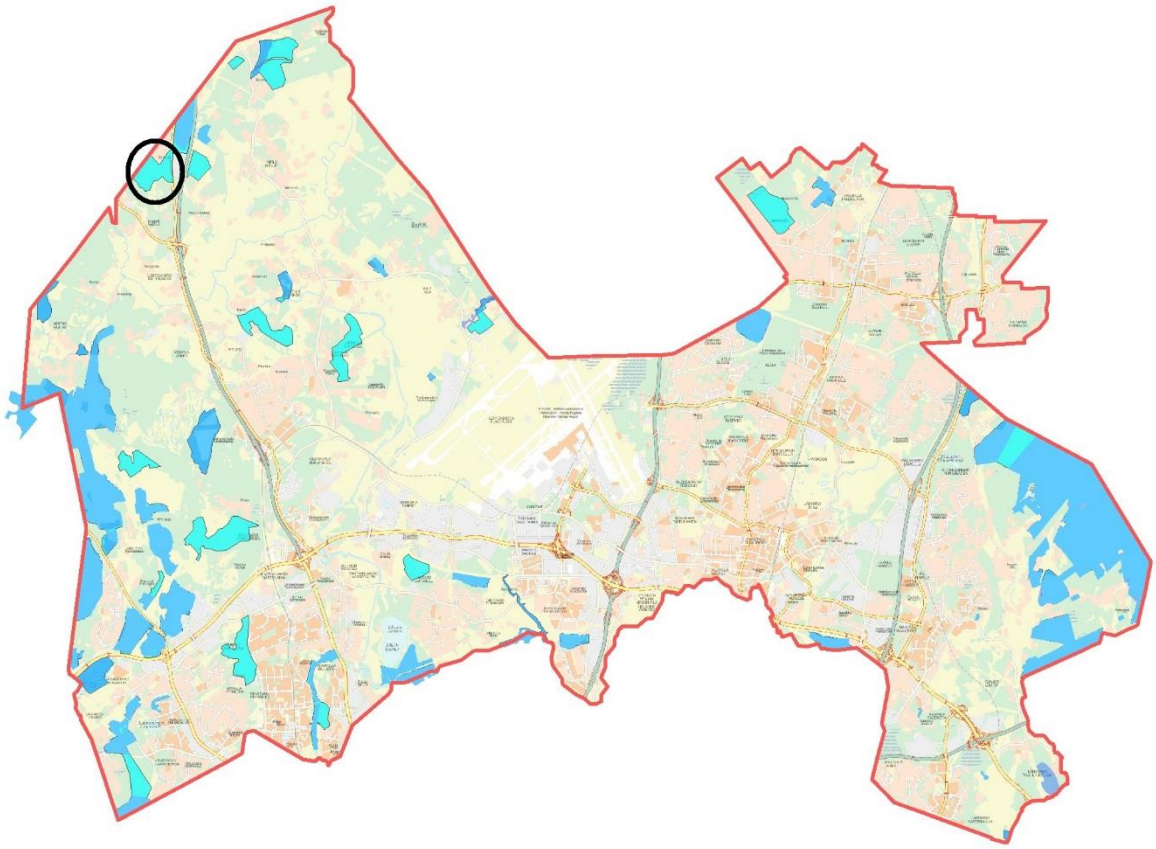
Rajausperusteet

Maakunnallisesti arvokas luontokohde, jolla merkittävä keskittymä lahopuustoisia kangasmetsiä, lehtokorpia sekä kalliometsiä. Aluetta täydentävät kehityskelpoiset nuoremmat lehto- ja kangasmetsät. Luontodirektiivin liitteen IV lajeihin kuuluvan ja vaarantuneeksi luokitellun liito-oravan elinpiirin ydinalueita, uhanalaisen ja erityisesti suojeltavan haavanhyytelöjäkälän kasvupaikka sekä esimerkiksi erittäin uhanalaisen ja erityisesti suojeltavan kalliosinisiiven elinympäristö. Lisäksi silmälläpidettävää ja muuta huomionarvoista kääväkäslajistoa.

Luontoselvityksiä

Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Jääskeläinen 2016, Jäkäläkartoitus Vantaalla
Nupponen & Nieminen 2015, Kalliosinisiiven elinympäristöjen jatkoselvitys Pohjois-Vantaalla vuonna 2014
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014
Savola 2017, Lamminsuon kaakkoispuolisen metsän kääpä- ja metsäselvitys 2016

SYVÄOJA

SYVÄOJA	
Yleiskaava 2007	M/luo
Pinta-ala	n. 43 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki ja yksityinen

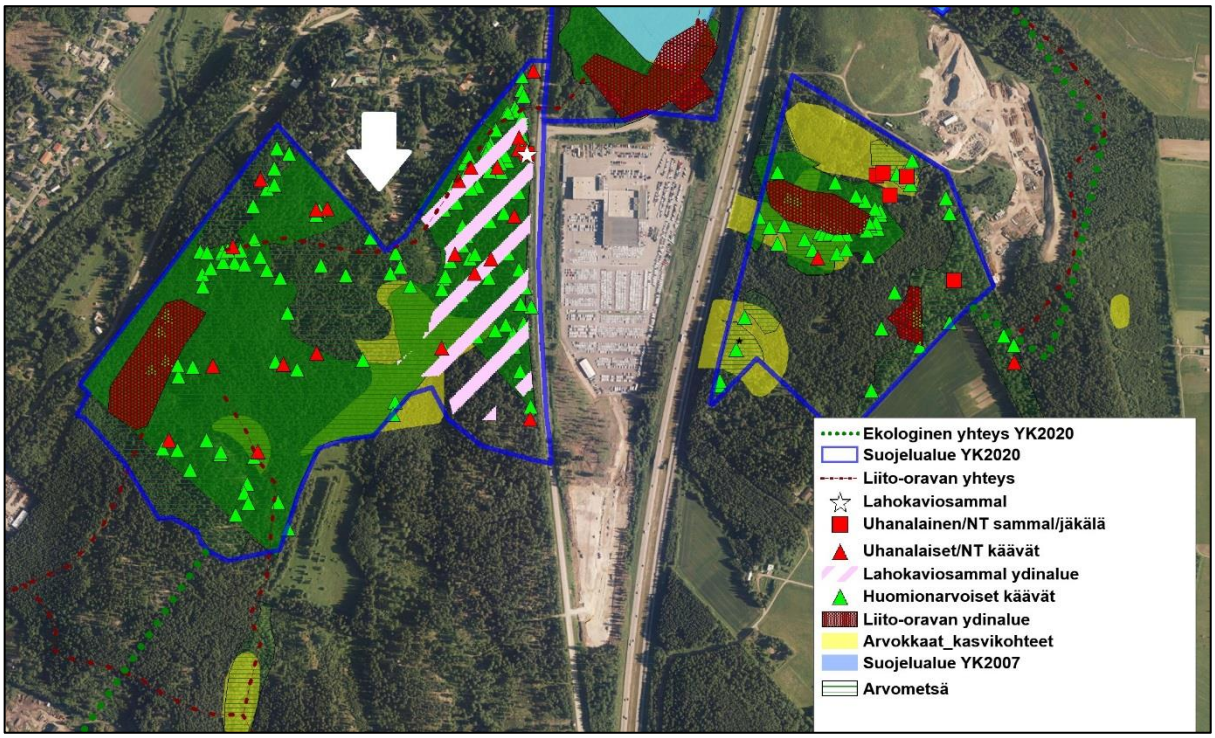
Sijainti ja kytkeytyneisyys

Syväojan metsä on määritetty Uudellamaalla maakunnallisesti arvokkaaksi luontokohteeksi (Faunatica 2018). Syväojan suojelualue-ehdotus muodostaa yhdessä Lamminsuon ja Riipilänmetsän suojelualueiden kanssa Luoteis-Vantaalle merkittävän metsäydinalueen. Syväojan metsä sijaitsee Uudellamaalla tärkeän itä-länsisuuntaisen ekologisen käytävän välittömässä läheisyydessä (Jalkanen ym. 2018), ja on myös merkittävä osa paikallista ekologista runkoyhteyttä.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Syväojan alueella on monipuolisesti erilaisia metsäelinympäristöjä: lehtoja, lehtomaisen kankaan ja tuoreen kankaan sekametsiä sekä reheviä lehto- ja saniaiskorpia ja pienialaisemmin kalliometsiä. Alueella on myös kaksi luonnontilaisen kaltaista puroa ja kaksi luonnontilaista noroa. Syväojan metsät täyttävät suurelta osin METSO-arvioinnissa I-luokan kriteerit. Alueen puusto on pääosin varttunutta tai vanhaa ja paikoin on runsaasti lahopuustoa (Savola 2017).

Syväojan metsäalueelta tehdyssä kääpäselvityksessä havaittiin 84 kääpälajia sekä viisi muuta luontoarvoja indikoivaa orakas- tai orvakkalajia. Havaituista lajeista suuri osa (47) suosii esiintymisessään luontoarvoiltaan merkittäviä metsäelinympäristöjä. Alueelta tavattu aarniolaji välkkyludekääpä on valtakunnallisesti vaarantunut. Syväojan metsän lajistosta silmälläpidettäviä ovat esimerkiksi valkorihmakääpä, sitruunakääpä, rusokantokääpä, huopakääpä ja lumokääpä. Näiden lisäksi tehtiin havaintoja useista vanhan metsän indikaattoreista sekä vaateliaista tai harvinaisista kääväkäslajeista (Savola 2017). Kääpäselvityksen yhteydessä Syväojalta havaittiin myös muuta huomionarvoista lajistoa, mm. vaarantuneeksi (VU) luokiteltu töyhtötiainen, silmälläpidettävä raidankeuhkojäkälä sekä myös merkkejä liito-oravasta (VU) (Savola 2017).

Kuva 6. Syväojan luonnonsuojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja,

Syväojan metsän koillisosasta on havaittu erittäin uhanalaista (EN) ja erityisesti suojeltavaa lahokaviosammalta. Metsän itäosa on rajattu myös laajemmin lajin elinympäristön ydinalueeksi (Manninen 2017). Vuoden 2018 liito-oravaselvityksen mukaan Syväojan metsän länsiosassa on liito-oravan elinpiirin ydinalue ja laajemmin lajille sopivaa elinympäristöä sekä useita tärkeitä säilytettäviä kulkuyhteyksiä (Ramboll 2018).

Rajausperusteet

Syväojan luonnonsuojelualue-ehdotus on maakunnallisesti arvokas luontokohde, joka kytkeytyy Lamminsuon suojelualueeseen ja joka sijaitsee maakunnallisesti ja paikallisesti tärkeällä ekologisella yhteydellä. Arvometsäalueita, joilla hyvä lahopuujatkumo ja uhanalaisia ja silmälläpidettäviä kääpä-, sammal- ja jäkälälajeja sekä useita muita huomionarvoisia kääväkäslajeja. EU-direktiivilajistoa, mm. vaarantunut liito-orava ja erittäin uhanalainen lahokaviosammal.

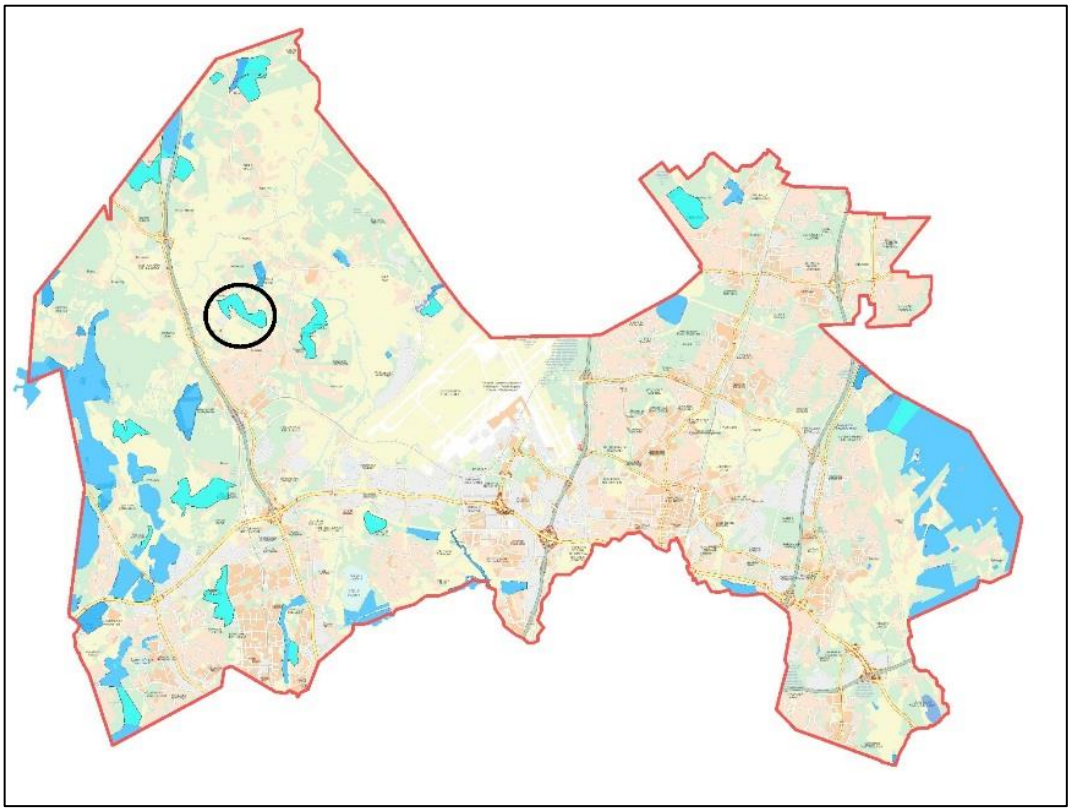
Luontoselvityksiä

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Savola 2017, Syväojan metsän kääpäselvitys
Ramboll 2018, Luoteis-Vantaan liito-oravaselvitys

Kuva 7. Talvista Syväojan metsää. Kuva Jarmo Honkanen.

LINNAN METSÄ

LINNAN METSÄ	
Yleiskaava 2007	VL/luo
Pinta-ala	n. 39 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki ja yksityinen

Sijainti ja kytkeytyneisyys

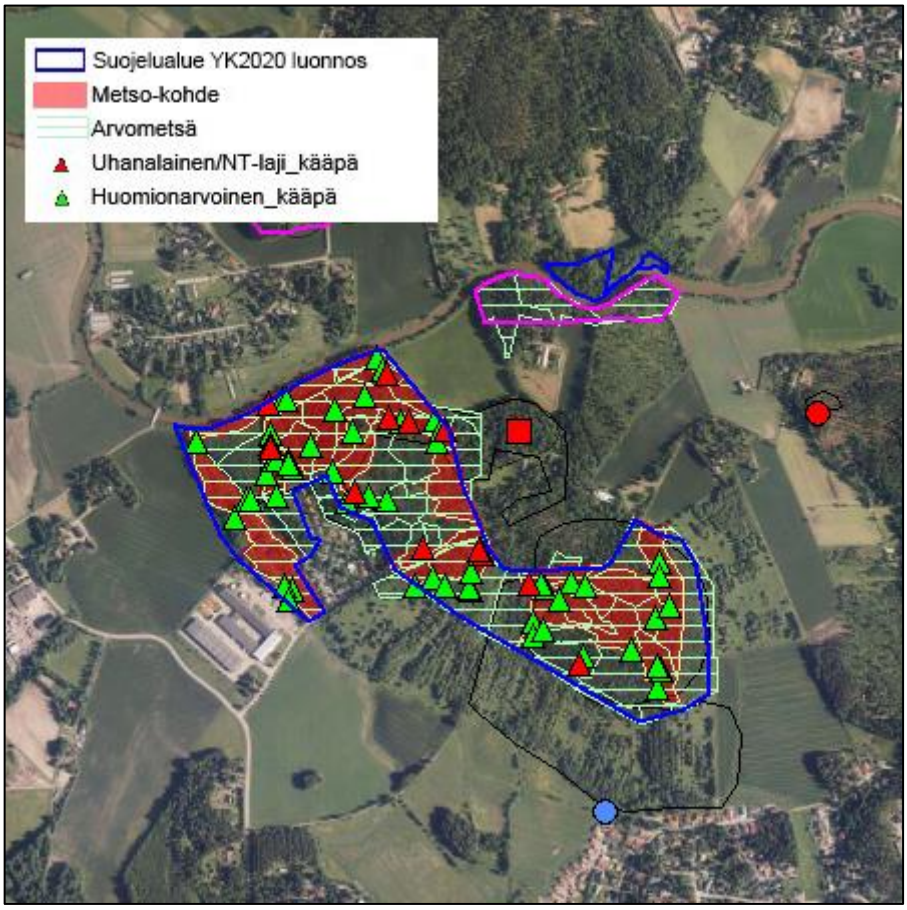
Linnan metsäalue sijaitsee Linnan kartanon länsipuolella ja rajautuu pohjoisosistaan Vantaanjoen varteen. Alue kytkeytyy samankaltaisia elinympäristöjä sisältäviin Königstedtin metsän suojelualuevaraukseen ja Linnan joenvarsimetsän luo-alueeseen. Yhdessä näiden kanssa se muodostaa merkittävän metsäydinalueen Kivistön suuralueelle. Yleiskaavassa 2007 Linnan metsä on luo-aluetta.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Linnan metsiä luonnehtii elinympäristöjen monipuolisuus: alueella on lehtipuuvaltaisia reheviä lehtoja, kosteita lehtokorpia, mustikkatyypin kuusivaltaisia kangasmetsiä sekä karuja kalliometsiä ja kalliojyrkänne. Kivistön alueen metsäsuunnitelmassa (2017) suuri osa alueen metsästä on luokiteltu arvometsäksi. Myös alueelta tehdyn METSO-inventoinnin mukaan esimerkiksi alueen lehdot ja korvet sijoittuvat suurimmaksi osaksi parhaaseen I-kriteeriluokkaan (Innofor 2012). Alueen länsiosassa on luonnontilainen puro (Linnanoja), jonka varrella on tuomi- ja harmaaleppävaltaista tuoretta lehtoa. Vantaanjoen varren saarnia kasvava lehtometsä on Vantaalla arvokasta ja harvinaista biotooppia.

Alueelta tehdyn kääpäselvityksen mukaan Linnan metsät ovat kääpälajistoltaan rikkaita ja monipuolisia. Havaittuja huomionarvoisia lajeja olivat esimerkiksi silmälläpidettävät kaarnakääpä, rustikka, valkorihmakääpä ja sitkorypykkä (Savola 2007). Vuoden 2005

selvityksessä Linnan metsäalueella todettiin pesivän liito-orava. Vuoden 2016 selvityksessä ei todettu pesintää, mutta alue on liito-oravalle soveltuvaa elinympäristöä ja osa liito-oravan tärkeää yhteyttä (Ramboll 2016).

Kuva 8. Linnan metsän suojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Rajausperusteet

Monilajinen arvometsäalue, jolla eri-ikäistä puustoa, lahopuuta ja silmälläpidettävää sekä huomionarvoista kääväkäslajistoa. Monimuotoisuuden kannalta arvokasta järeää haapaa sekä Vantaalla harvinaista jalopuustoa. Metsälain mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä, kuten tuoretta lehtoa, lehtokorpea ja pienvesien välitöntä lähiympäristöä.

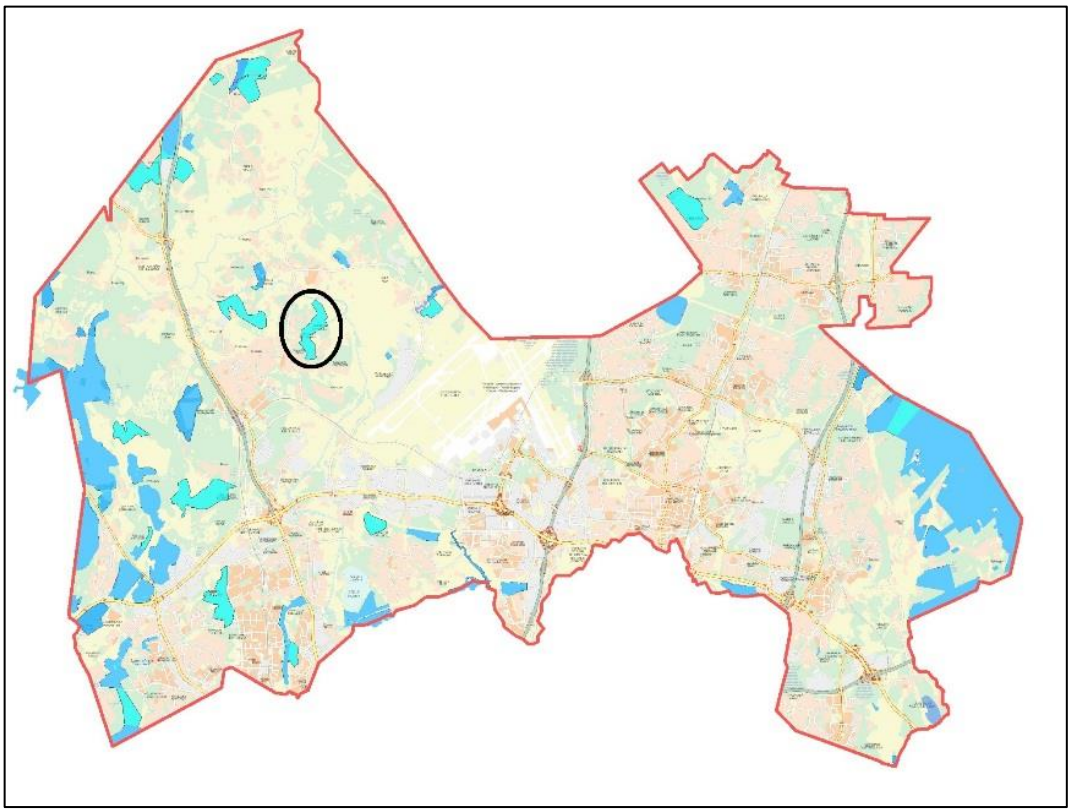
Luontoselvityksiä

Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Kivistön ja Hakunilan metsäsuunnitelma 2017, Vantaan karttapalvelu
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Ramboll 2016, Myyrmäen-Kivistön-Ylästön alueen liito-oravaselvitys 2016
Savola 2007, Linnan metsän kääpäselvitys

Muuta huomionarvoista

Rajoittuu etelässä ja idässä Linnanpuut ja Linnake -nimisiin maisemaniittyihin, jolloin suojelualue-ehdotus muodostaa yhdessä niittyjen kanssa monipuolisen luontoaluekokonaisuuden.

SOTILASKORPI

SOTILASKORPI	
Yleiskaava 2007	VL/luo
Pinta-ala	n. 42 ha
Maanomistus	Yksityinen ja Vantaan kaupunki

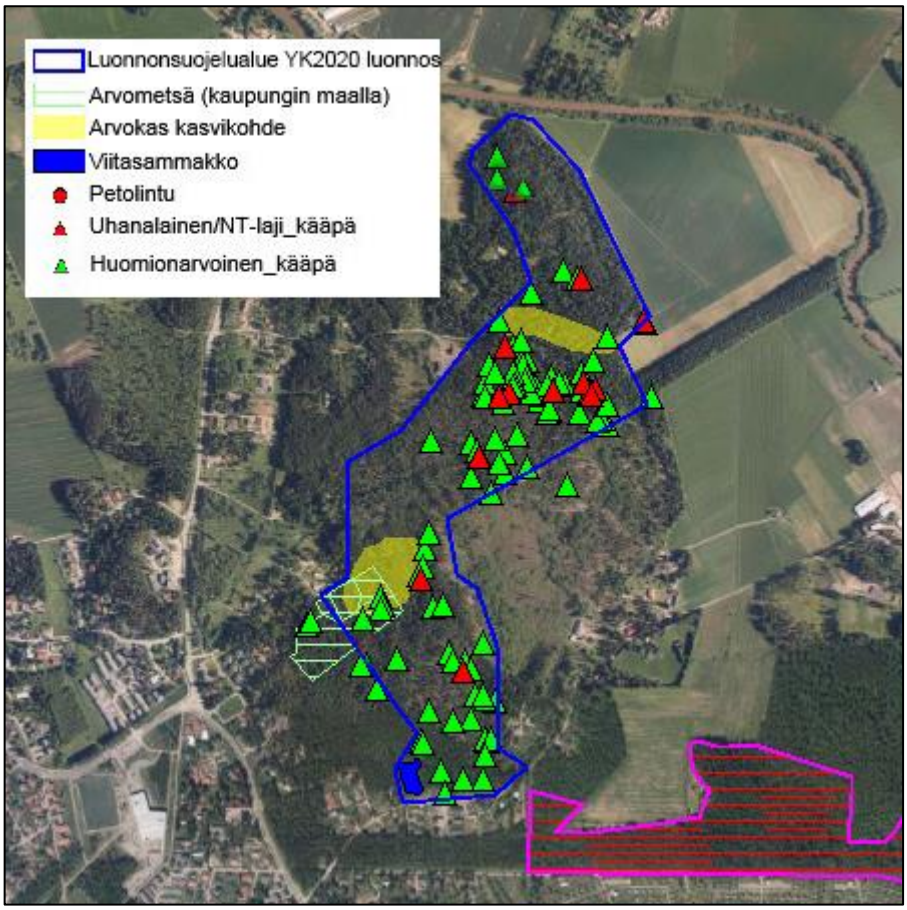
Sijainti ja kytkeytyneisyys

Sotilaskorven suojelualue-ehdotus sijaitsee Lapinkylässä. Se muodostaa Kivistön alueelle merkittävän ekologisen verkoston metsäydinalueen yhdessä sen länsipuolella sijaitsevan Linnan metsän suojelualue-ehdotuksen ja Königstedtin metsän suojelualuevarauksen kanssa. Sotilaskorven metsät kytkeytyvät myös sen eteläpuoleisiin Lapinpuiston luo-alue-ehdotuksen liito-oravametsiin.

Sotilaskorpi sijoittuu Uudellamaalla maakunnallisesti tärkeälle laajalle ekologiselle käytäväalueelle (Jalkanen ym. 2018), ja sen itäpuolella sijaitsee Seutulan peltojen maakunnallisesti tärkeä lintualue eli ns. MAALI-alue (Seutulan pellot). Sotilaskorven metsäalue on määritetty Uudellamaalla maakunnallisesti arvokkaaksi luontokohteeksi (Faunatica 2018).

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Sotilaskorven alueella on monipuolisesti eri elinympäristötyyppejä: METSO-kriteerit täyttäviä kallio-, kangas- ja lehtometsiä, joita täydentävät korpikuviot, sekä pienvesikohteita, kuten alueen eteläosassa sijaitseva Santakuopanlampi ja pohjoisosan lehtonotkossa virtaava luonnontilainen noro.

Kuva 9. Sotilaskorven suojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Alueen pohjoisosassa on noin viiden hehtaarin alalla Uudellamaalla ja Vantaalla ainutlaatuista, Etelä-Suomessa äärimmäisen uhanalaiseksi (CR) luokiteltua luontotyyppiä: vanhaa kuusivaltaista kangasta. Alueen puusto on edustavaa, luonnontilaista ja vanhoja, yli 100- ja jopa 140-vuotiasta kuusta ja 180-vuotiasta mäntyä kasvavaa metsää. Kohteella on myös keloja sekä eri-ikäistä lahopuuta (Savola 2016). Sotilaskorven eteläosissa on varttuneita ja vanhoja lehto- ja kangasmetsiä sekä puustoltaan luonnontilaisen kaltaisia kalliometsiä sekä kosteampia korpialueita. Osassa metsäaluetta on merkittävät määrät kuusi- ja lehtilahopuuta (Savola 2016).

Sotilaskorven metsäalue on arvokas kääpäalue, jolta on havaintoja niin alueellisesti uhanalaisista kuin valtakunnallisesti silmälläpidettävistä lajeista sekä arvokkaiden havumetsien indikaattorilajeista. Alueellisesti uhanalaisia alueella tavattuja lajeja ovat mm. korpiludekääpä (myös silmälläpidettävä NT), istukkakääpä, lumokääpä (NT), peikonnahka (NT), pitsikääpä (NT), pohjanrypykkä ja rusokantokääpä (NT). Erityisen huomionarvoista alueella on monien luonnonsuojelullisesti arvokkaita vanhoja kuusivaltaisia metsiä indikoivien lajien runsaus, esimerkiksi rusokantokäävästä tehtiin kahdeksan ja ruostekäävästä yli 40 havaintoa (Savola 2016).

Sotilaskorven eteläosassa Santakuopanlammessa elää luontodirektiivin liitteen IV (a) lajeihin kuuluva viitasammakko. Muita tässä Vantaan yhdessä laadukkaimmasta sammakkolammesta

tavattuja lajeja olivat runsaina esiintyneet vesilisko, tavallinen sammakko ja rupikonna (Saarikivi 2018).

Sotilaskorven alue on Vantaalla huomionarvoisten petolintujen, kanahaukan ja nuolihaukan, elinympäristöä (Solonen 2015). Alue on myös liito-oravalle soveltuvaa elinympäristöä ja sisältää lajille tärkeitä säilytettäviä kulkuyhteyksiä (Ramboll 2016).

Rajausperusteet

Uudellamaalla maakunnallisesti arvokas luontokohde. Laaja ja merkittävä yhtenäinen metsäydinalue Kivistössä, jolla yhdistyy toisiinsa kaksi Yleiskaavassa 2007 tunnistettua luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeää aluetta. Sotilaskorven metsät sisältävät äärimmäisen uhanalaiseksi luokiteltua vanhaa kangasmetsää sekä muita arvometsiä, jossa valtakunnallisesti silmälläpidettävää kääväkäslajistoa sekä petolintujen pesimäreviireitä. Santakuopanlampi on Vantaalla merkittävä sammakkoeläimille suotuisa lisääntymislampi, jossa elää mm. EU-direktiivilaji viitasammakko.

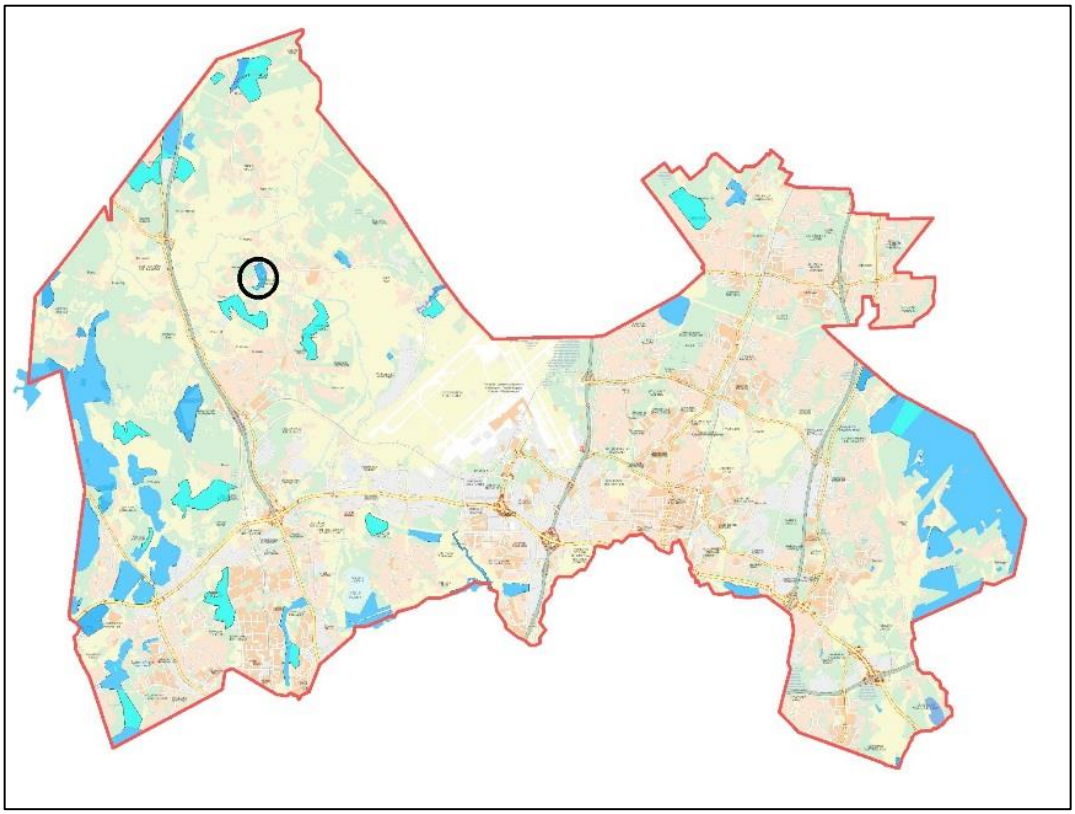
Luontoselvityksiä

Ellermaa 2011, Maakunnallisesti tärkeät lintualueet ja niiden tunnistaminen Uudellamaalla
Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten
Husa & Teeriaho 2004, Luonnon ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Uudellamaalla
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Saarikivi 2018, Vantaan viitasammakkokartoitus 2018
Savola 2016, Sotilaskorven kääpäselvitys
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014

Kuva 10. Sotilaskorven metsää. Kuva Jarmo Honkanen.

KÖNIGSTEDTIN METSÄN LAAJENNUS

KÖNIGSTEDTIN METSÄN LAAJENNUS	
Yleiskaava 2007	PY
Pinta-ala	1,1 ha
Maanomistus	Valtio

Sijainti ja kytkeytyneisyys

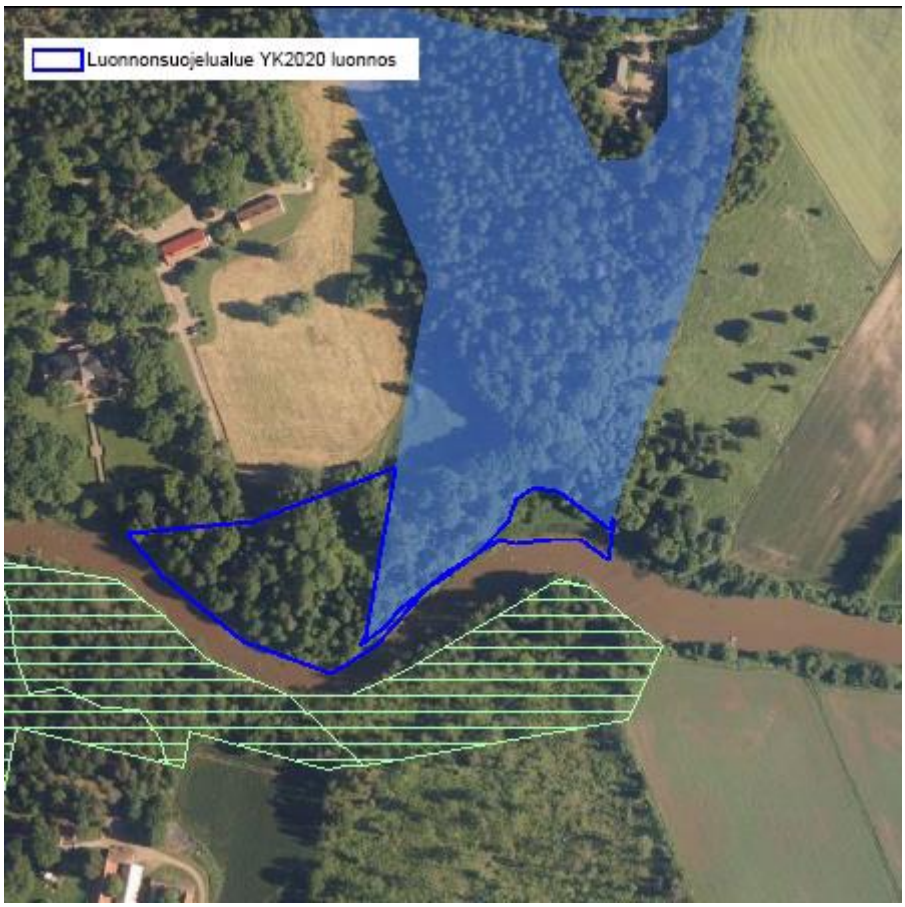
Königstedtin suojeluvarausalue ja sen ehdotettu noin hehtaarin kokoinen laajennusosa sijaitsee Seutulassa. Alue rajautuu eteläosistaan Vantaanjokeen, ja sen vastarannalla on samankaltaista elinympäristöä sisältävä Linnan joenvarsimetsän luo-alue. Vantaanjoki lähiympäristöineen on maakunnallisesti ja paikallisesti tärkeä ekologinen yhteys (Jalkanen ym. 2018).

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Laajennusosaehdotus on luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokasta rehevää ja jalopuita sisältävää lehtometsää. Se on myös liito-oravalle tärkeä säilytettävä kulkuyhteys (Ramboll 2016).

Rajausperusteet

Täydentää Königstedtin metsän suojelualuevarausta Vantaanjoen varressa, jossa on komeaa vanhaa lehtipuustoa. Samalla saadaan luotua suojellun alueen jatkumo jokirannasta kallion laen männikköön.

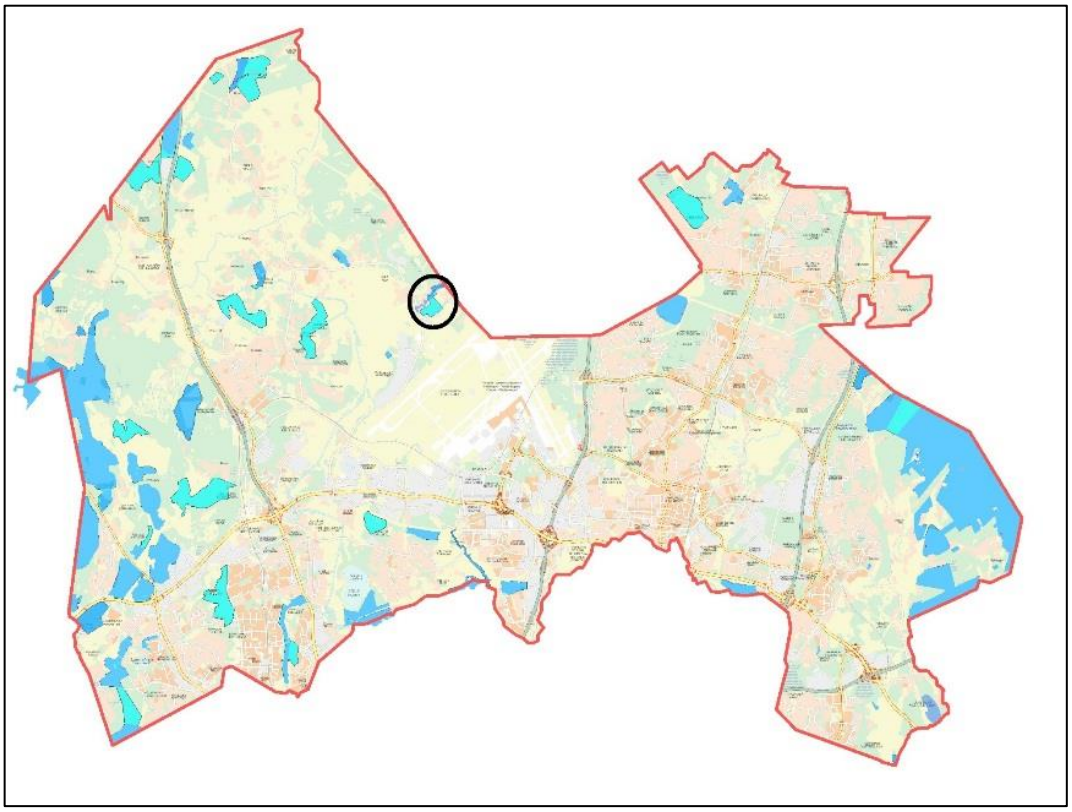

Kuva 11. Königstedtin metsän laajennus -suojelualue-ehdotuksen rajaus.

Luontoselvityksiä

Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Leinonen 1990, Vanhat metsät luonnonsuojelussa ja niiden huomioon ottaminen yleiskaavoituksessa
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ramboll 2016, Myyrmäen-Kivistön-Ylästön alueen liito-oravaselvitys 2016
Uudenmaan ympäristökeskus 2000, Seutulan jalopuumetsikön I luontotyypin inventointi

LILLÅN JOKIVARSI JA SOLBACKANMETSÄ

LILLÅN JOKIVARSI JA SOLBACKAN METSÄ	
Yleiskaava 2007	SL, TT, TY
Pinta-ala	n. 19 ha
Maanomistus	Yksityinen ja Vantaan kaupunki

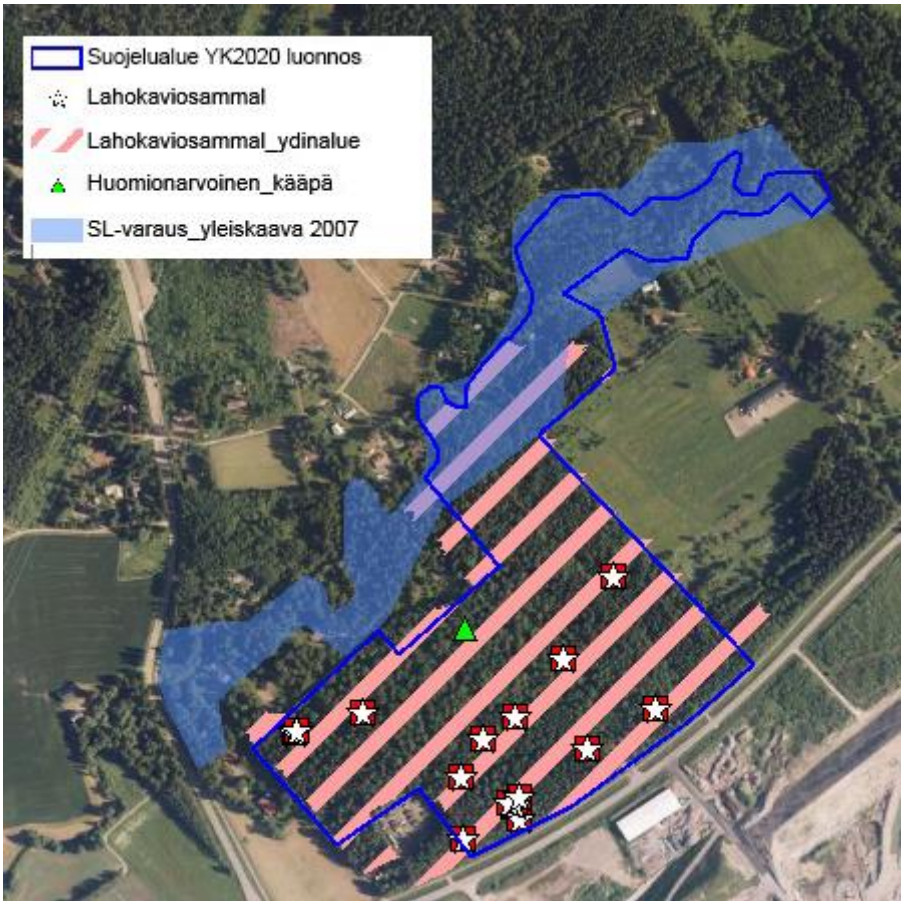
Sijainti ja kytkeytyneisyys

Tuusulanjärvestä alkunsa saavaa Tuusulanjokea kutsutaan Vantaan puolella Lillåksi tai Vähäjoeksi. Lillån ja sen eteläpuolella oleva Solbackan metsän suojelualue-ehdotus sijaitsee Kiilassa Vantaan ja Tuusulan rajalla. Lillån alue on yleiskaavassa 2007 luonnonsuojelualuevaraus, ja yleiskaavaluonnokseen 2020 suojelualuerajausta on tarkennettu ja täydennetty alueelta tehtyjen uusien luontoselvitysten perusteella. Lillånin jokivarsi lähimetsineen on osa maakunnallista ekologista yhteyttä (Jalkanen ym. 2018) ja tärkeä osa paikallista itä-länsisuuntaista ekologista runkoyhteyttä.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Lillån on arvokas vesiluontoalue, jonka lajistoon kuuluvat esimerkiksi taimen sekä luontodirektiivin liitteen II ja IV (a) lajit saukko ja vuollejokisimpukka (Janatuinen 2011, Keiron 2016). Lillånin jokivarsi metsineen on liito-oravan tärkeä yhteys ja myös lajille soveltuvaa elinympäristöä (Ramboll 2016). Lillån ympäristössä on myös monipuolinen metsälinnusto.

Solbacka on lehtopohjainen ja osin korpinen, Tuusulanjokeen johtavan puron ympäristön metsäalue. Osassa aluetta on hienoa vanhaa lehtomaisen kankaan tai lehdon kuusikkoa, jossa vanhaa pitkälle lahonnutta lahopuuta. Solbackan metsässä on runsaasti erittäin uhanalaiseksi (EN) ja erityisesti suojeltavaksi lajiksi luokitellun lahokaviosammaleen esiintymiä, ja lähes koko metsäalue on määritetty lajille hyvin soveltuvaksi elinympäristöksi (Manninen 2016, 2017).

Kuva 12. Lillån jokivarsi ja Solbackan metsän suojelualue-ehdotus ja sen sisältämiä luontoarvoja.

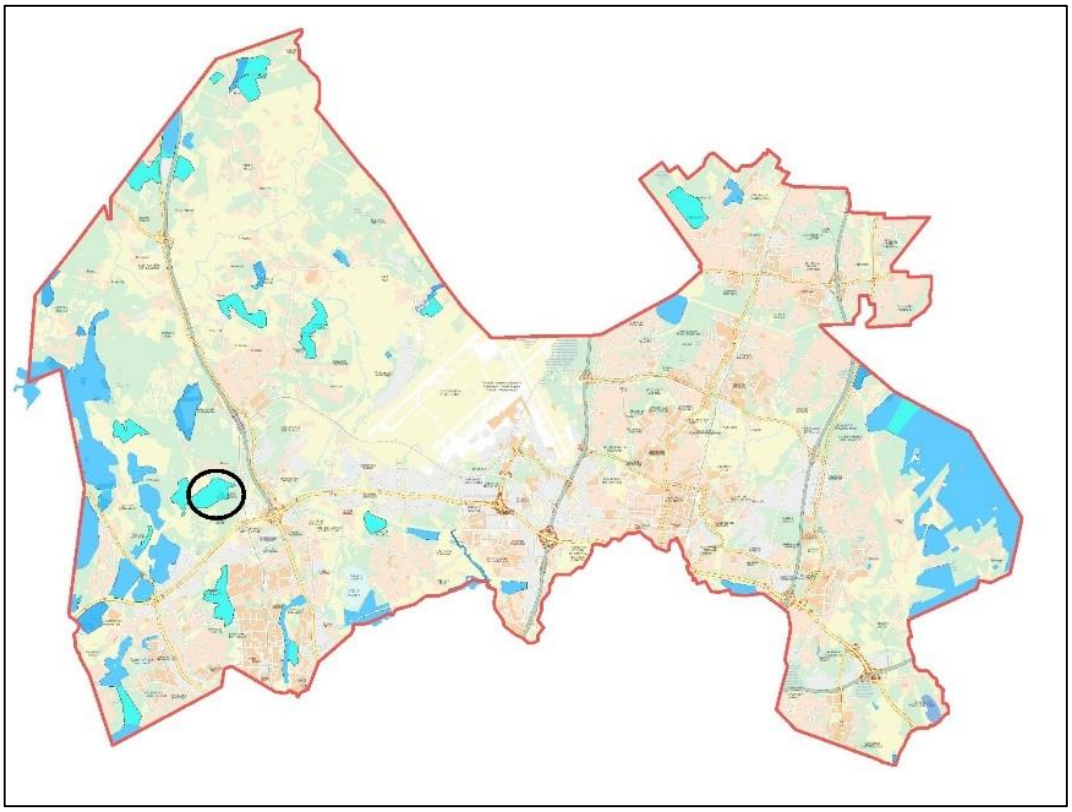
Rajausperusteet

Vantaalla erityistä, luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokasta virtavesi- ja metsäympäristöä, jossa EU-direktiivilajistoa, uhanalaista ja erityisesti suojeltavaa sekä muuta Vantaalla huomionarvoista lajistoa (lahokaviosammal, taimen, saukko, vuollejokisimpukka, liito-orava) sekä näille sopivia elinympäristöjä.

Luontoselvityksiä

Janatuinen 2010-2011, Vantaan virtavesiselvitys
Keiron 2016, Vantaan saukkoselvitys
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Manninen 2016, Muistio Ympäristökeskukselle maastokäynnistä Solbackan metsissä
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ramboll 2016, Myyrmäen-Kivistön-Ylästön alueen liito-oravaselvitys 2016
Ranta 1989, Vantaanjoen vesistöalueen kasvillisuusselvitys
Valovirta & Hietala 2015, Tuusulanjoen kunnostuksen vaikutukset vuollejokisimpukkaan. Simpukkamäärien muutokset vuosina 2005-2012

TYTTÖMÄENMETSÄ

TYTTÖMÄENMETSÄ	
Yleiskaava 2007	VL, TT
Pinta-ala	n. 46 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

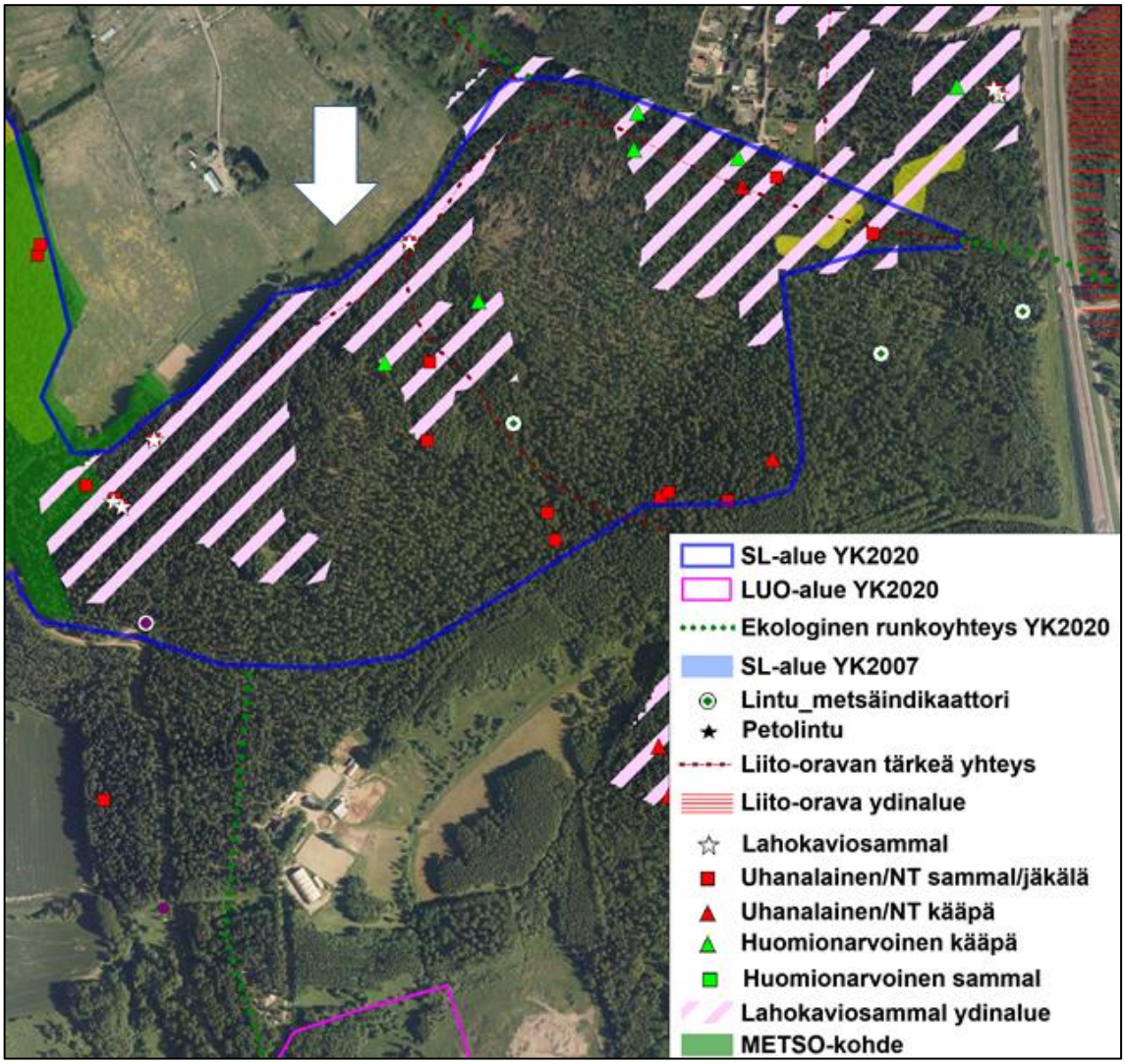
Tyttömäenmetsä sijoittuu samankaltaisia elinympäristöjä omaavan Karhusuon luonnonsuojelualue-ehdotuksen itäpuolelle, ja yhdessä ne muodostavat merkittävän laaja-alaisen metsäydinalueen Petikon luontovirkistysalueen kupeeseen. Kohde sijoittuu kahden maakuntatason ekologisen käytävän välittömään läheisyyteen (Jalkanen ym. 2018).

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Tyttömäen huipun avokallioita ja komeita kilpikaarnamänniköitä ympäröivät metsät ovat puustorakenteeltaan monipuolisia ja osin lahopuustoisia lehto- ja kangasmetsiä. Varsinkin alarinteessä on paikoin järeää puustoa. Tyttömäen kallion itäpuolella on lähes luonnontilainen avosuo, jota reunustaa kuusia ja lehtipuita kasvava korpi. Tyttömäen eteläpuolelta löytyy järeitä tervaleppiä kasvava laakea korpipainanne. Alueelta löytyy myös luonnontilainen noro ja lähde.

Tyttömäen länsiosista on havaittu useilta kasvupaikoilta erittäin uhanalaista (EN) ja erityisesti suojeltavaa lahokaviosammalta. Tyttömäen alue sisältää myös laajemmin lahokaviosammalen elinympäristön ydinaluetta (Manninen 2017). Keväällä 2018 alueelta on tehty havaintoja liito-oravan jätöksistä (Vantaan ympäristökeskus 2018). Tyttömäen metsä

sisältää myös laajemmin liito-oravalle soveltuvaa elinympäristöä sekä useita lajille tärkeitä säilytettäviä kulkuyhteyksiä (Ramboll 2016). Tyttömäen metsästä on myös havainnot vaarantuneiksi luokitelluista pyystä ja töyhtötiaisesta (Tringan lintutiedot 2012-2017).

Kuva 13. Tyttömäenmetsän suojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Rajausperusteet

Tyttömäenmetsän suojelualue-ehdotus on osa laajaa metsäydinaluetta, joka kytkeytyy Petikon samankaltaisia metsäympäristöjä omaaviin luontoalueisiin ja luo niiden kanssa arvokkaan metsäluonnon kokonaisuuden. Alueella uhanalaista ja EU-direktiivilajistoa, kuten vaarantuneiksi luokitellut liito-orava ja pyy sekä erittäin uhanalaiseksi luokiteltu lahokaviosammal.

Luontoselvityksiä

Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Jääskeläinen 2017, jäkälähavaintoja
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Tringan lintutiedot 2012-2017, paikkatietoaineisto Vantaan ympäristökeskukselle
Solonen 2003, Vantaan liito-oravat 2003
Ramboll 2016, Myyrmäen, Ylästön ja Kivistön liito-oravaselvitys
Vantaan ympäristökeskus 2018, liito-oravahavainnot

Kuva 14. Tyttömäenmetsän tunnelmaa. Kuva Jarmo Honkanen.

Liite 1. Käsitteitä

Lintudirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 2.4.1979 antama direktiivi (79/409/EY) luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Luontodirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 21.5.1992 antama direktiivi (92/43/ETY) luontotyyppien sekä luonnonvaraisten eläimistön ja kasviston suojelusta.

Liitteen I laji
Lintudirektiivin 4 artiklan edellyttämiä erityisiä suojelutoimia vaativa laji, joita varten on osoitettava Natura 2000 -alueita.

Liitteen II laji
Euroopan yhteisön tärkeänä pitämä luontodirektiivin eläin- tai kasvilaji, jonka suojelemiseksi on osoitettava erityisten suojelutoimien alueita.

Liitteen IV (a) laji
Eläinlaji, joka kuuluu luontodirektiivin 12 artiklan edellyttämän tiukan suojelun piiriin.

Lisääntymis- ja levähdyspaikka
Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajien elinalueiden osat, joita koskee luonnonsuojelulain 49 §:n hävittämis- ja heikentämiskielto.

Uhanalaisuusluokat
RE (Regionally extinct) = Hävinnyt
CR (Critically Endangered) = Äärimmäisen uhanalainen
EN (Endangered) = Erittäin uhanalainen
VU (Vulnerable) = Vaarantunut
NT (Near threatened) = Silmälläpidettävä
DD (Data deficient) = Puutteellisesti tunnetut
LC (Least concern) = Elinvoimainen

Uhanalaiset lajit on jaettu kolmeen luokkaan: äärimmäisen uhanalaisiin (CR), erittäin uhanalaisiin (EN) ja vaarantuneisiin (VU). Silmälläpidettävien (NT) luokkaa käytetään lajeille, jotka arvioitaessa eivät aivan täytä uhanalaisuuden kriteerejä, mutta ovat sitä lähellä.

Yleiskaavaluonnos 2020 Luonnonsuojelualue:
Luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu tai rauhoitettava luonnonsuojelualue. Alueen suojelu turvataan maankäyttö- ja rakennuslain nojalla, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoitus astuu voimaan. Alueella sallitaan ainoastaan sen käyttötarkoitusta palveleva vähäinen rakentaminen. Alueella sallitaan ulkoilureittien perustaminen siten, että alueen suojeluarvo ei vaarannu. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Yleiskaavaluonnos 2020 ”Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue”-päällekkäismerkintä:
Alueen suunnittelussa, käytössä ja hoidossa tulee turvata alueen sisältämien erityisten luontoarvojen säilyminen. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Lähteet:

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.

Vantaan yleiskaava 2020, Yleiskaavamerkinnät ja -määräykset
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/143597_Yleiskaava_2020_luonnos_maaraykset.pdf

Vantaa
Vanda

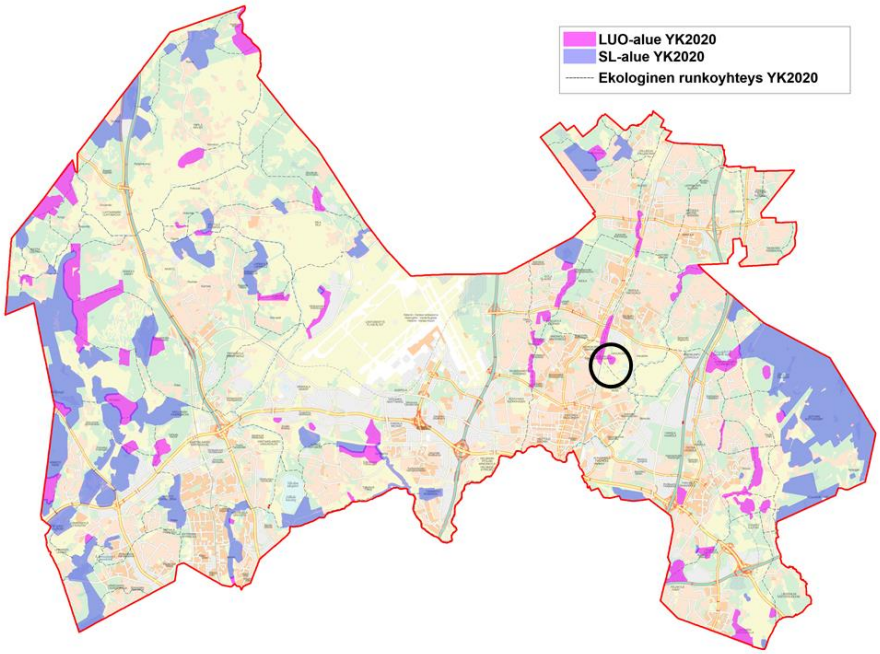

KOIVUKYLÄN SUURALUEEN UUDET SUOJELUALUE- JA LUO-ALUE-EHDOTUKSET YK2020 LUONNOS

Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Yleiskaavaluonnokseen 2020 Koivukylän suuralueelle ei ole ehdotettu uusia luonnonsuojelualueita. Alueelle ehdotetaan kolmea uutta luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeää aluetta eli luo-aluetta: Rosenlundin, Ilolanojan ja Satupuiston alueita. Seuraavassa kuvataan näitä tarkemmin.

ROSENLUND

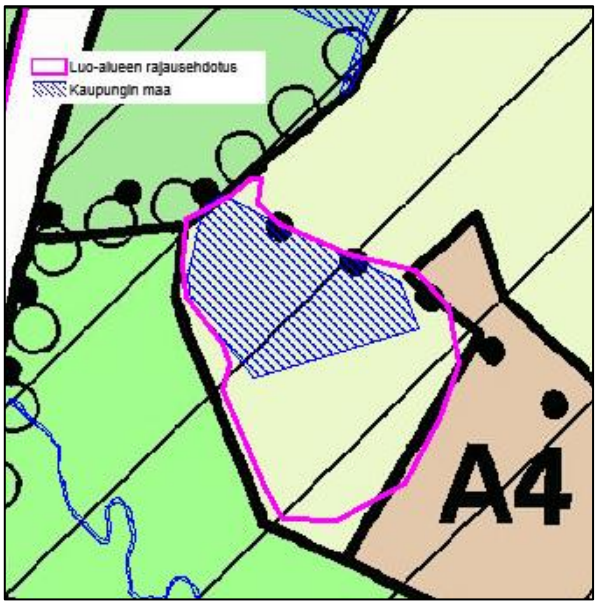
ROSENLUND	
Yleiskaava 2007	MT
Pinta-ala	n. 3 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki ja yksityinen

Rosenlundin rajausperusteet ja luontoarvot

- Alueella on luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaita elinympäristöjä: tuoretta lehtoa, pienialaisia ketoja, niittyjä sekä kallioalueita
- Rosenlundin metsässä on vanhan metsän indikaattorikääpälajistoa sekä iäkkäitä ylispuita. Metsäalue on monipuolinen ja sen puusto jo luonnontilaisen kaltaista
- Muuten avoimessa ympäristössä Rosenlundin metsäalue tuo arvokkaan lisän paikallisiin elinympäristötyyppeihin, maisemallisesti merkittävää aluetta
- Kanahaukan pesimäalue, kyseinen laji valtakunnallisesti silmälläpidettävä ja Vantaalla huomionarvoinen petolintu
- Rosenlundin metsikön suojelemiseksi on tehty aloite vuonna 2004 ja sitä on ehdotettu luo-alueeksi yleiskaavaan 2007

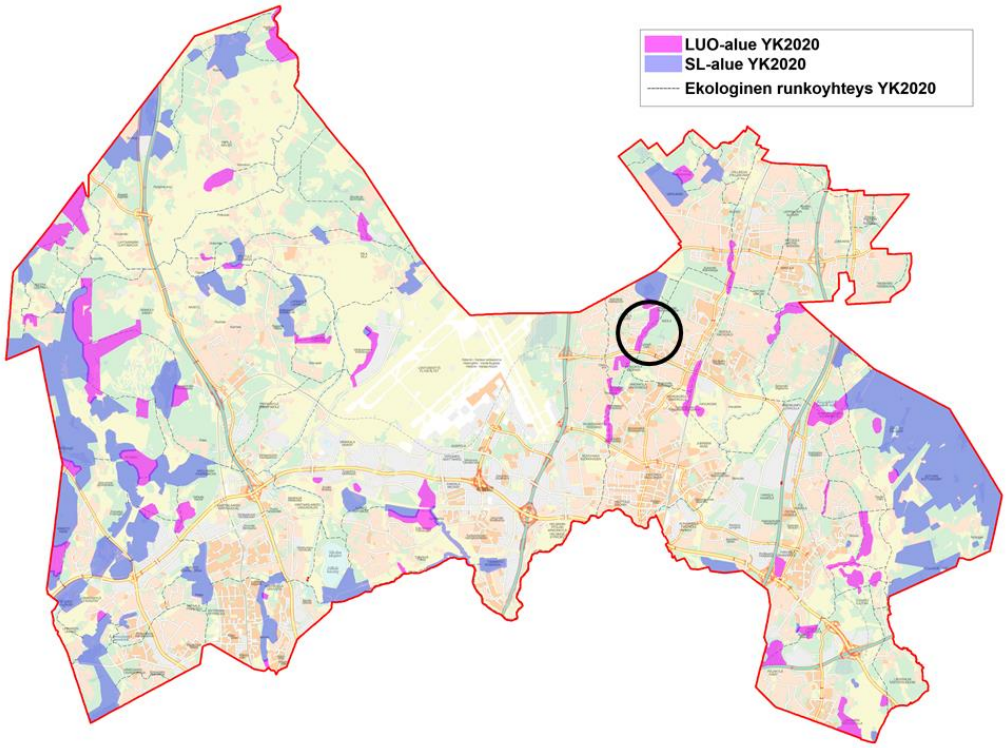
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet

Kuva 1. Rosenlundin luo-alue-ehdotuksen rajaus yleiskaava 2007 -kartalla.

ILOLANOJA

ILOLANOJA	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 16 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Ilolanojan rajausperusteet ja luontoarvot

- Tärkeä luontainen pohjois-eteläsuuntainen ekologinen yhteys lentokentän itäpuolella, osa Kylmäojan puron itähaaraa, joka määritelty luontoarvoiltaan merkittäväksi pienvesistöksi
- Arvokkaina elinympäristöinä Ilolankoski, Ilolanojan eteläosa
- Pohjoisosassa METSO-valintaperusteiden mukaista I-kriteeriluokan korpea, jonka puusto on hieskoivuvaltaista ja alikasvoksena kuusta
- Valtakunnallisesti silmälläpidettävän kanahaukan ja lintudirektiivilajeihin kuuluvan ja vaarantuneeksi luokitellun pyyn reviirialuetta

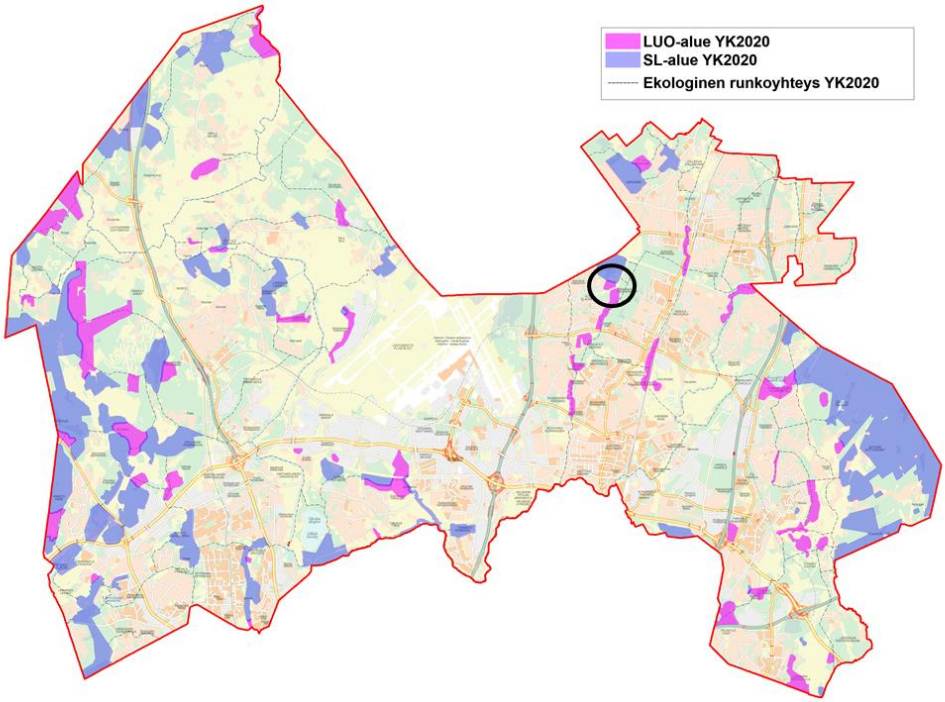

Kuva 2. Ilolanojan luo-alue-ehdotus.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Innofor 2012, Vantaan seurakuntayhtymän metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014
Rantalainen ym. 2013, Vantaan pienet virtavedet. Tarkastelu purokunnostuksia, suojelua ja maankäytön suunnittelua varten.
Vantaan karttapalvelu

SATUPUISTO

SATUPUISTO	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 4 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Satupuiston rajausperusteet ja luontoarvot

- Rajautuu pohjoisosistaan Kylmäojan korven ja Kylmäojanmetsän suojelualueeseen täydentäen sitä. Toimii myös suoja- ja puskurialueena.
- Sisältää lehtoja sekä kuusivaltaista tuoretta kangasta ja sekapuustoista lehtomaista kangasta. Petolinnuista Vantaalla huomionarvoisen lehtopöllön pesimäaluetta.
- Alueella virtaava Ilolanoja on tärkeä luontainen pohjois-eteläsuuntainen ekologinen yhteys lentokentän itäpuolella
- Muuta: Satupuiston itäosat kytkeytyvät Ilolan perhosniittyalueeseen

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Kajaluoto 2018, Luo-alue-ehdotukset ja kesän 2018 kartoituksia

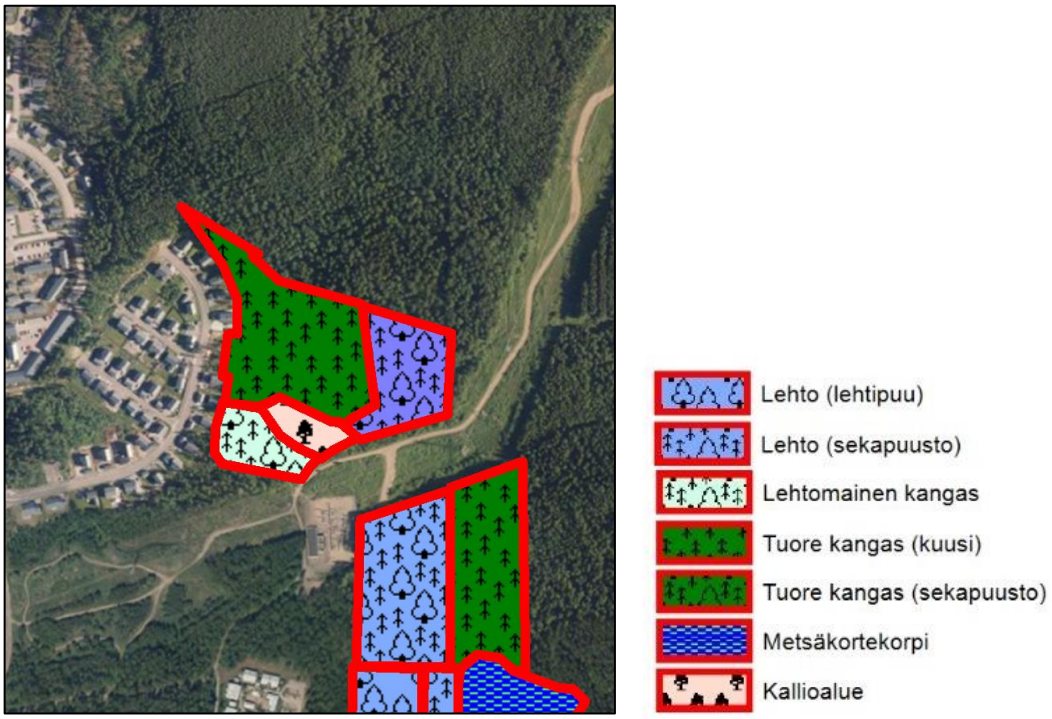
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet

Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014

Vantaan karttapalvelu

Kuva 3. Satupuiston luo-alue-ehdotuksen rajaus.

Kuva 4. Satupuiston luontotyyppejä (Kajaluoto 2018)

Vantaa
Vanda

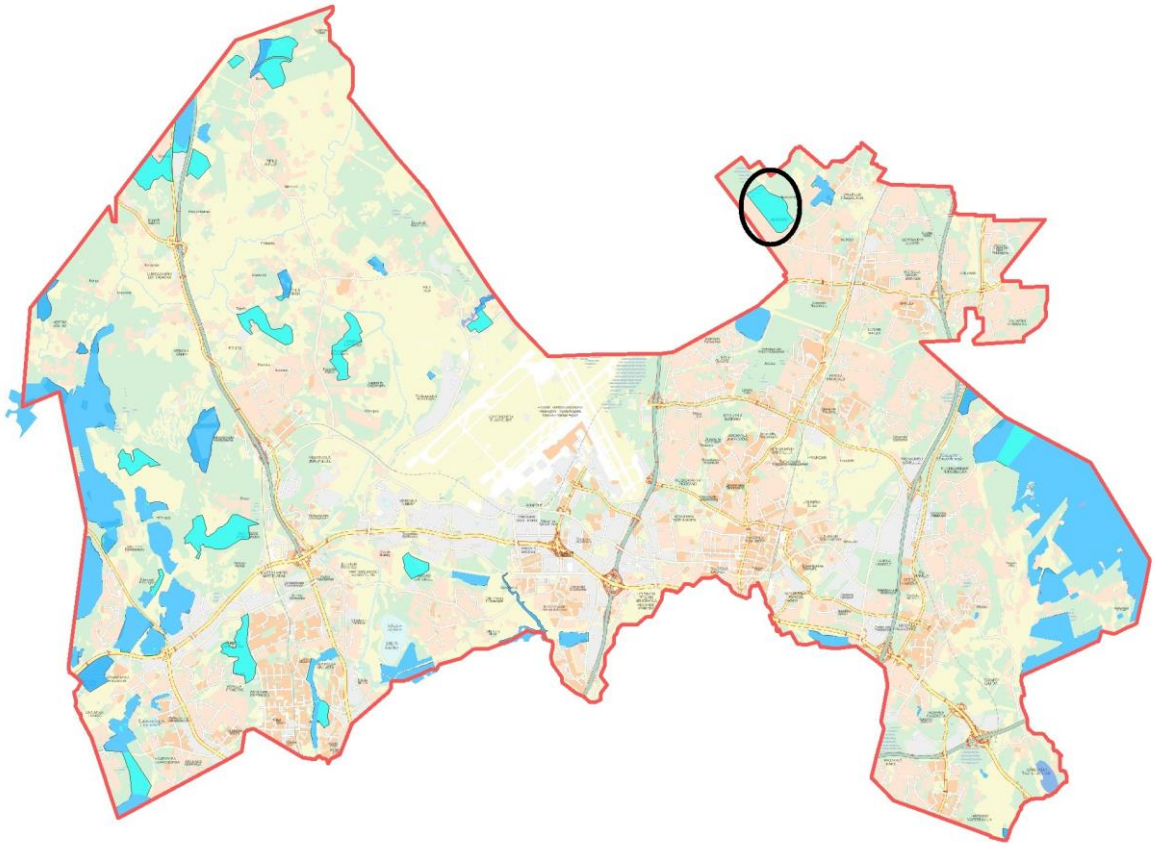

KORSON SUURALUEEN UUDET LUONNONSUOJELU- JA LUO-ALUE-EHDOTUKSET YK2020 LUONNOS

Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Yleiskaavaluonnokseen 2020 ehdotetaan Korson suuralueelle yhtä uutta luonnonsuojelualuetta (SL) ja yhtä uutta luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeää aluetta (luo). Seuraavassa esitellään näiden alueiden rajaukset ja tärkeimmät luontoarvot. Liitteessä 1 on kuvattu käytettyä käsitteistöä.

VIERUMÄENMETSÄ (SL-ALUE-EHDOTUS)

VIERUMÄENMETSÄ	
Yleiskaava 2007	VR/luo
Pinta-ala	n. 52 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

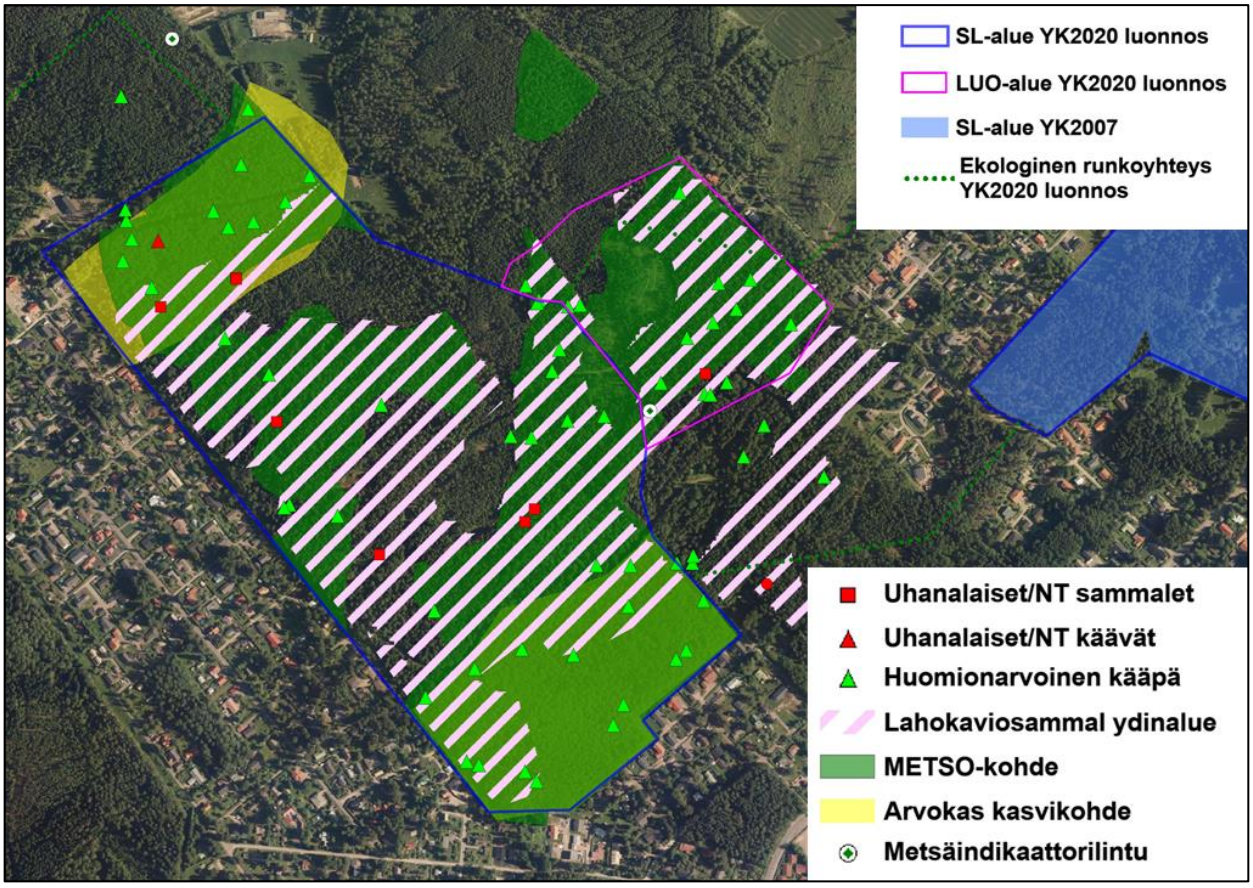
Sijainti ja kytkeytyneisyys

Vierumäenmetsä on osa Uudellamaalla maakunnallisesti merkittävää itä-länsisuuntaista ekologista käytäväaluetta (Jalkanen 2018) ja se on määritetty maakunnallisesti arvokkaaksi luontoalueeksi (Faunatica 2018). Vierumäenmetsä kytkeytyy sen länsipuolella sijaitsevaan laajaan Tuusulan puoleiseen Mätäkivenmäen metsäalueeseen. Koillis-Vantaan ekologisessa verkostossa Vierumäenmetsä muodostaa monipuolisen metsäluonnon ydinalueen yhdessä sen läheisyydessä sijaitsevan Tussinkosken suojelualueen kanssa.

Lajisto ja luontotyypit

Vierumäenmetsä on laaja kangas- ja kalliometsien sekä ravinteikkaiden lehtojen ja korpien muodostama monipuolinen kokonaisuus. Alueelta tehdyn METSO-inventoinnin mukaan

Vierumäen lehto-, ruoho- ja kangaskorvet ovat hyvin edustavia ja pääosiltaan parhaimman luokan eli kriteeriluokan I kohteita. Alueen kangasmetsät täyttävät METSO-kriteeriluokista II- ja III-luokan määritelmät (Innofor 2012). Alueella on mm. luontotyyppeinä uhanalaisiksi ja silmälläpidettäviksi määriteltyjä keski- ja runsasravinteisia tuoreita lehtoja sekä keskiravinteisia kosteita lehtoja. Vierumäenmetsän pohjoisosassa on runsaasti erilaisia korpityyppejä, esimerkiksi erittäin uhanalaiseksi luokiteltuja ruoho- ja heinäkorpia, lehtokorpia ja saniaiskorpia (Savola 2017). Alueen eteläosassa on myös edustavaa lehto- ja saniaiskorpea, joiden lajistoon kuuluvat esimerkiksi näyttävät suursaniaisemme kotkansiipi, hiirenporras ja metsäalvejuuri.

Kuva 1. Vierumäenmetsän suojelualue-ehdotus ja sen sisältämiä luontoarvoja.

Vierumäenmetsässä on useita erittäin uhanalaisen, erityisesti suojeltavan ja luontodirektiivin liitteen II lajeihin kuuluvan lahokaviosammalen kasvupaikkoja (Manninen 2017), ja metsä on laajasti määritetty lajille sopivaksi elinympäristöksi. Kohteelta on havaintoja myös esimerkiksi valtakunnallisesti silmälläpidettävästä ja alueellisesti uhanalaisesta rakkosammaleesta (Manninen 2017). Alueelta tehdyn kääpäselvityksen mukaan Vierumäenmetsän Vantaalla harvinaiseen lajistoon kuuluvat esimerkiksi silokääpä, kolokääpä ja pääskyharsukka (Savola 2017). Vierumäenmetsät sisältävät myös elinympäristöjä monipuoliselle lintulajistolle, alueella tavattuja lajeja ovat esimerkiksi pyy (vaarantuneeksi luokiteltu ja lintudirektiivin liitteen I laji), mustapääkerttu, sirittäjä, laulurastas, mustarastas ja punakylkirastas.

Rajausperusteet

Vierumäenmetsä on maakunnallisesti arvokas luontokohde ja paikallisesti tärkeä ekologisen verkoston metsäydinalue. Se on luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittävä laaja korpi-

ja lehtokeskittymä, joka sisältää EU-direktiivilajistoa, uhanalaista ja silmälläpidettävää sammallajistoa, huomionarvoista kääpälajistoa sekä uhanalaisia luontotyyppejä.

Vierumäenmetsä on suosittua ulkoilumaastoa, ja paikoin alueella on tiheä polkuverkosto. Metsäalueen yhtenäisyyden säilyttämiseksi suojelurajausehdotus sisältää myös jonkin verran kehityskelpoisia ja ennallistettavissa olevia metsiä.

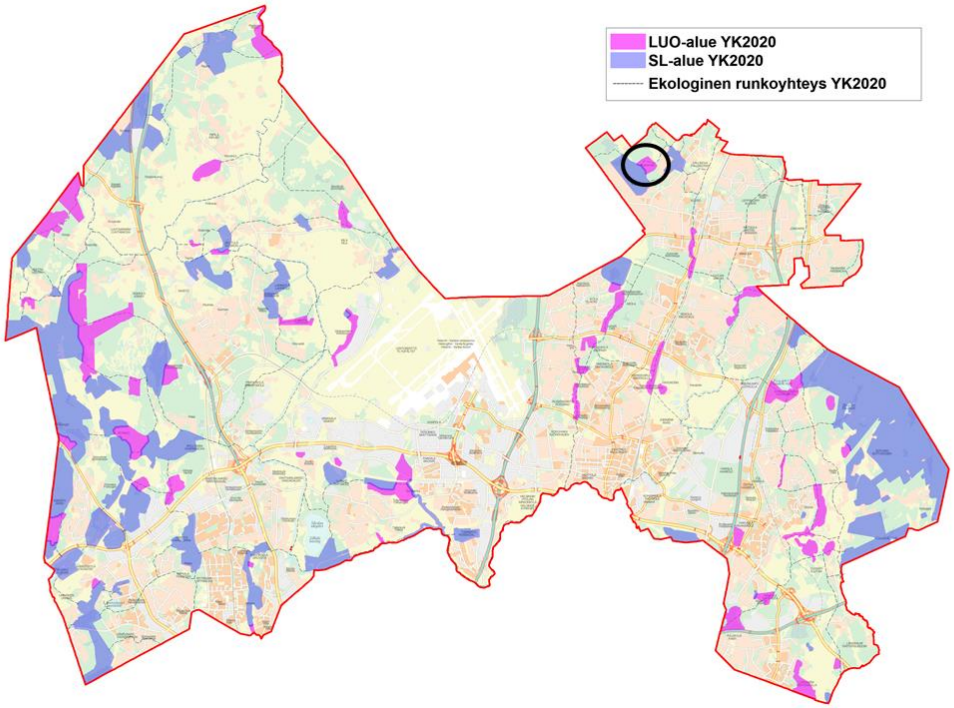
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten. Muistio 19.4.2018
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Savola 2017, Vierumäen pohjoisosan korpi- ja lehtoalueen kääpä- ja metsäselvitys 2016
Savola & Wikholm 2005, Vierumäen metsän kääpäselvitys

Kuva 2. Vierumäenmetsän rehevyyttä. Kuva Jaakko Vähämäki.

VIERUMÄKI (LUO-ALUE-EHDOTUS)

VIERUMÄKI	
Yleiskaava 2007	VR, etelässä VL
Pinta-ala	11,0 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

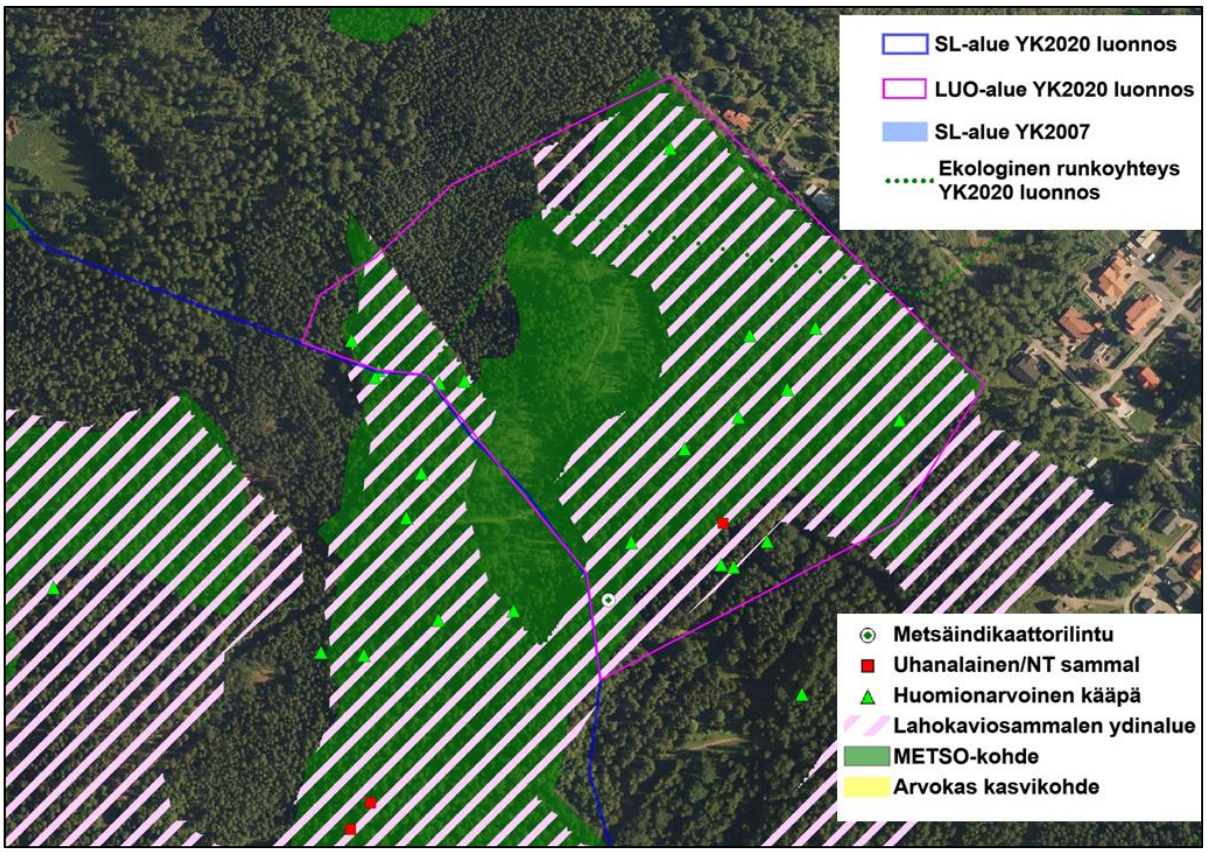
Vierumäen luo-alue-ehdotus rajautuu länsiosistaan samankaltaisia arvokkaita luontotyyppejä sisältävään Vierumäen suojelualue-ehdotukseen. Kohde sijoittuu Uudellamaalla maakunnallisesti tärkeään itä-länsisuuntaiseen ekologiseen käytäväalueeseen (Jalkanen 2018) ja on osa Koillis-Vantaan ekologista verkostoa ja runkoyhteyttä Vierumäenmetsän suojelualue-ehdotuksen ja Tussinkosken suojelualueen välillä.

Luontotyypit ja lajisto

Luo-alueen metsät koostuvat eri-ikäisistä kangas- ja kalliometsistä, jotka ovat METSO-kriteerien mukaisia arvoluokan II metsiä (Innofor 2012). Kohteella on myös paikallista luonnon monimuotoisuutta lisäävä lähteinen korpialue.

Vierumäen luo-ehdotusalueella on erittäin uhanalaisen ja erityisesti suojeltavan lahokaviosammaleen esiintymä ja suuri osa metsästä on määritetty lajin ydinalueeksi (Manninen 2017). Kohteella on myös huomionarvoista kääpälajistoa, mm. havaintoja vaateliaista tai harvinaisista lajeista kuten etelänsärmäkäävästä, levykäävästä, rusokäävästä sekä ruostekäävästä (Manninen 2017). Luo-alue-ehdotus täydentää viereistä

Vierumäenmetsän suojelualue-ehdotusta ja toimii myös ekologisena yhteysalueena Tussinkosken suojelualueelle.

Kuva 3. Vierumäen luo-alue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet

Liite 1. Käsitteitä

Lintudirektiivi

Euroopan yhteisöjen neuvoston 2.4.1979 antama direktiivi (79/409/EY) luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Luontodirektiivi

Euroopan yhteisöjen neuvoston 21.5.1992 antama direktiivi (92/43/ETY) luontotyyppien sekä luonnonvaraisten eläimistön ja kasviston suojelusta.

Liitteen I laji
Lintudirektiivin 4 artiklan edellyttämiä erityisiä suojelutoimia vaativa laji, joita varten on osoitettava Natura 2000 -alueita.

Liitteen II laji
Euroopan yhteisön tärkeänä pitämä luontodirektiivin eläin- tai kasvilaji, jonka suojelemiseksi on osoitettava erityisten suojelutoimien alueita.

Uhanalaisuusluokat
RE (Regionally extinct) = Hävinnyt
CR (Critically Endangered) = Äärimmäisen uhanalainen
EN (Endangered) = Erittäin uhanalainen
VU (Vulnerable) = Vaarantunut
NT (Near threatened) = Silmälläpidettävä
LC (Least concern) = Elinvoimainen

Uhanalaiset lajit on jaettu kolmeen luokkaan: äärimmäisen uhanalaisiin (CR), erittäin uhanalaisiin (EN) ja vaarantuneisiin (VU). Silmälläpidettävien (NT) luokkaa käytetään lajeille, jotka arvioitaessa eivät aivan täytä uhanalaisuuden kriteerejä, mutta ovat sitä lähellä.

Yleiskaavaluonnos 2020 Luonnonsuojelualue:
Luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu tai rauhoitettava luonnonsuojelualue. Alueen suojelu turvataan maankäyttö- ja rakennuslain nojalla, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoitus astuu voimaan. Alueella sallitaan ainoastaan sen käyttötarkoitusta palveleva vähäinen rakentaminen. Alueella sallitaan ulkoilureittien perustaminen siten, että alueen suojeluarvo ei vaarannu. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Yleiskaavaluonnos 2020 ”Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue”-päällekkäismerkintä:
Alueen suunnittelussa, käytössä ja hoidossa tulee turvata alueen sisältämien erityisten luontoarvojen säilyminen. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Lähteet:
Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.

Vantaan yleiskaava 2020, Yleiskaavamerkinnät ja -määräykset
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/143597_Yleiskaava_2020_luonnos_maaraykset.pdf

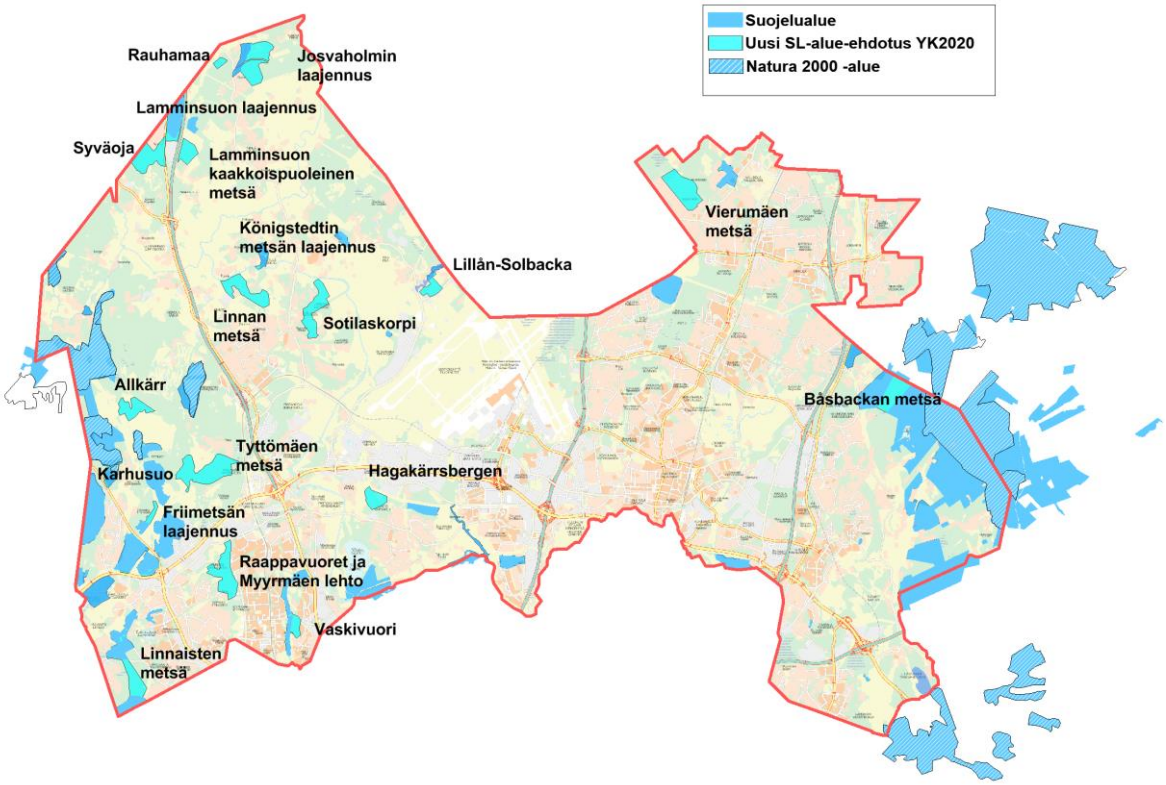
Vantaa
Vanda

MYYRMÄEN SUURALUEEN UUDET SUOJELUALUE-EHDOTUKSET YK2020 LUONNOS

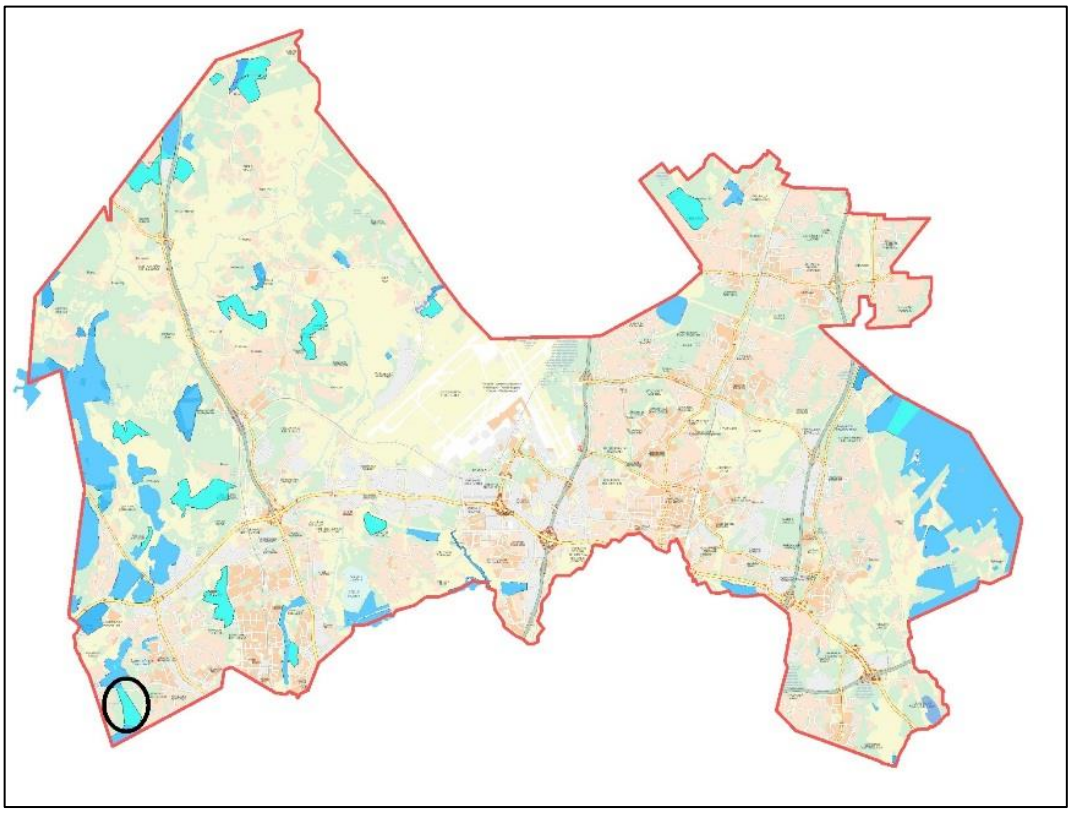
Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Vantaan yleiskaavaluonnokseen 2020 esitetään Myyrmäen suuralueelle viittä uutta luonnonsuojelualuetta (SL): Linnaistenmetsän, Vaskivuoren, Raappavuorten ja Myyrmäen lehdon, Karhusuon ja Alkärrin alueita. Seuraavassa kuvataan tarkemmin uusien luonnonsuojelualueiden rajausperusteita. Liitteessä 1 on käytettyä käsitteistöä.

Kuva 1. Yleiskaavaan 2020 esitetyt uudet suojelualueet turkoosilla ja olemassa olevat suojelualueet sinisellä.

LINNAISTENMETSÄ

LINNAISTENMETSÄ	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 28 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Linnaisten laaja metsäydinalue sijaitsee Lounais-Vantaalla. Uusi Linnaistenmetsän suojelualue-ehdotus yhdistää toisiinsa Gubbmossenin, Furumossenin-Tuomelan ja Soltorpin suojelualueet yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. Alue on myös olennainen osa laajaa metsäistä pohjois-eteläsuuntaista ekologista runkoyhteyttä, joka jatkuu etelässä Espoon puolella.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Linnaistenmetsän suojelualue-ehdotus koostuu keskirehevistä kangasmetsistä sekä lehdoista ja pienialaisemmista korpi- ja kalliometsistä. Koko Linnaistenmetsän noin 75 hehtaarin alan kattaneessa kääpäselvityksessä havaittiin yhteensä 75 kääpälajia ja viisi muuta luontoarvoja indikoivaa orakas- tai orvakkalajia (Savola 2017). Suojelualue-ehdotuksella on mm. vaarantuneeksi luokitellun aarniolaji välkkyludekäävän sekä silmälläpidettävän, koko maassa hyvin harvinaisen, krappikäävän esiintymät. Muita huomionarvoisia lajeja ovat esimerkiksi kirjokerikääpä, pikireunakääpä, kittikääpä (NT), rusokantokääpä (NT), lumokääpä (NT) ja pohjanrypykkä (Savola 2017).

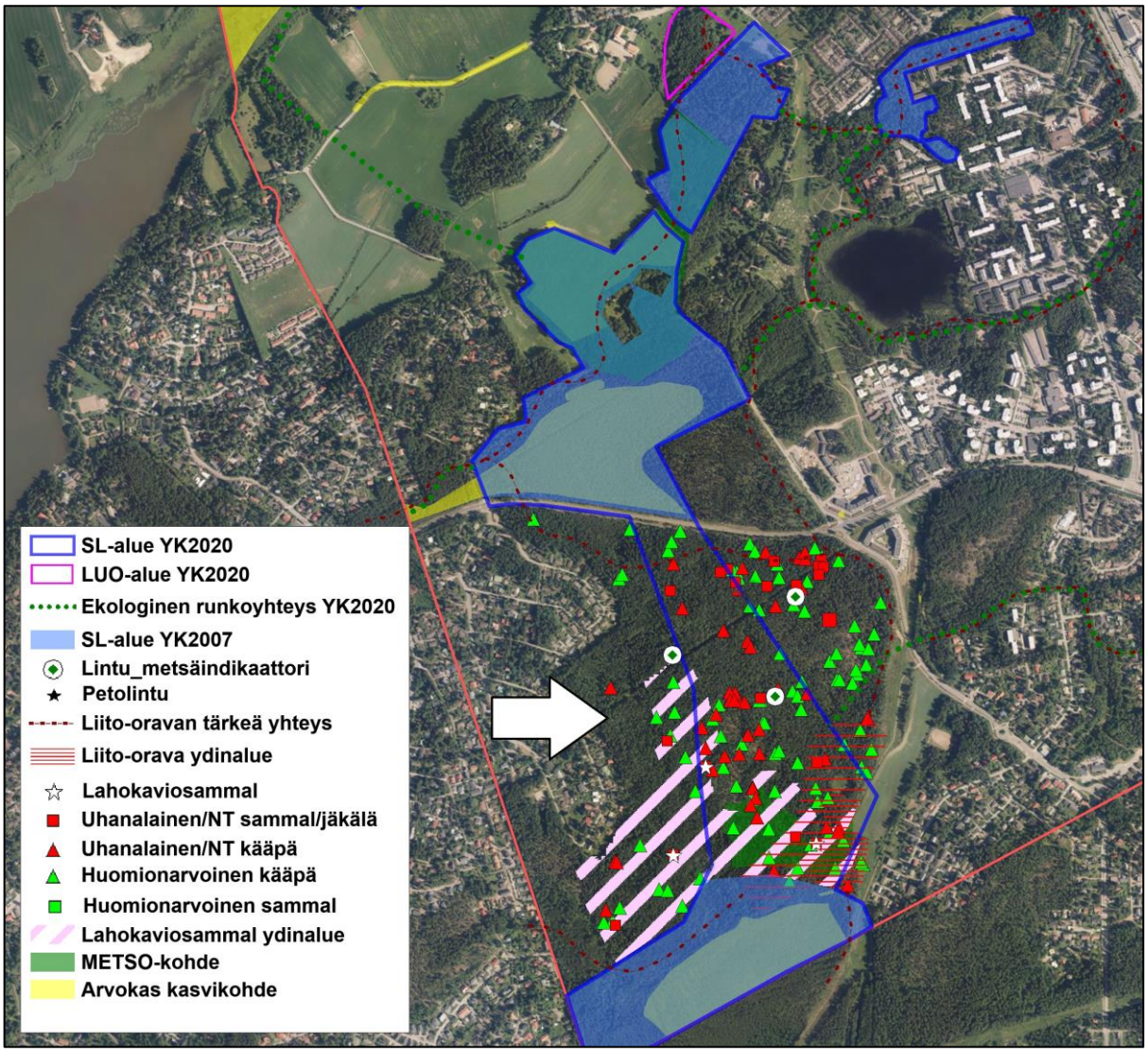
Linnaistenmetsän suojelualue-ehdotuksen eteläosan lehto on vaarantuneeksi luokitellun ja EU:n luontodirektiivin liitteen IV lajeihin kuuluvan liito-oravan elinpiirin ydinaluetta ja alueen metsät on luokiteltu lajille laajemminkin potentiaaliseksi elinympäristöksi ja liikkumisympäristöksi (Ramboll 2016).

Suojelualue-ehdotuksella on havaittu erittäin uhanalaiseksi (EN) luokiteltua ja erityisesti suojeltaviin lajeihin kuuluvaa lahokaviosammalta ja kohteen eteläosa on määritetty lajin ydinalueeksi. Muita huomionarvoisia alueelta tavattuja sammallajeja on mm. silmälläpidettäväksi luokiteltu rakkosammal, josta on alueella useita havaintoja (Manninen 2017).

Linnaistenmetsän suojelualue-ehdotus sisältää petolinnuista silmälläpidettävän kanahaukan sekä Vantaalla ja koko maassa taantuneen varpushaukan reviirialueet (Solonen 2015). Koko Linnaisten metsäalueelta tehdyssä linnustoselvityksessä (Lindblom 2017) havaittiin yhteensä 35 pesimälajia. Linnaistenmetsän sisältämistä linnustolle suotuisista elinympäristöistä kertoivat etenkin laulurastaan, sirittäjän, käpytikan ja puukiipijän korkeat esiintymistiheydet. Muita alueella pesiviä metsän monimuotoisuusindikaattoreita olivat mm. lehtokurppa, uuttukyyhky, käki, harmaapäätikka (EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji), metsäkirvinen, peukaloinen, kultarinta, tiltaltti, punatulkku ja nokkavarpunen. Linnaistenmetsä tarjoaa koko alueella kolopesijöille merkittäviä resursseja, kuten eri-ikäistä lahopuustoa sekä kolopuita (Lindblom 2017).

Kuva 2. Linnaistenmetsän kuusivaltaista metsää. Kuva Jarmo Honkanen.

Kuva 3. Linnaistenmetsän suojelualue-ehdotus ja siihen sisältyviä luontoarvoja.

Rajausperusteet

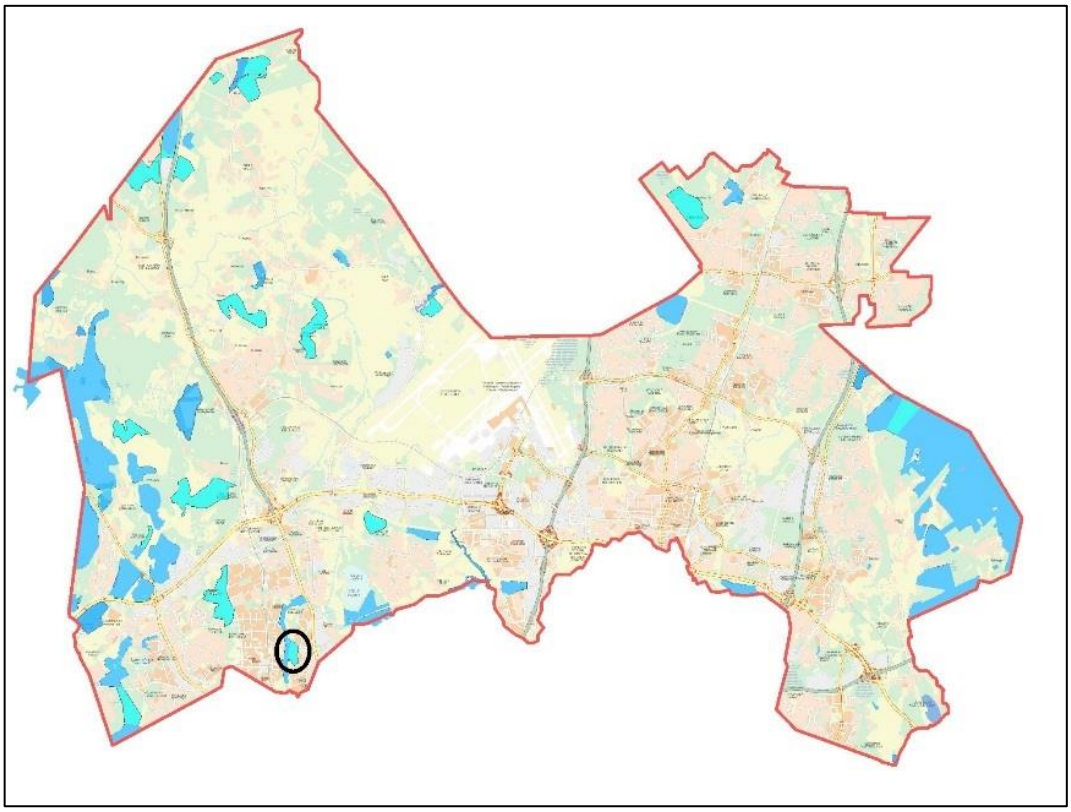
Monimuotoinen arvometsäalue, jolla eri-ikäistä puustoa ja lahopuuta. METSO-kriteerien mukaisia edustavia metsäkuviokohteita, lehtoja ja korpia. Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajeihin kuuluvan ja vaarantuneeksi (VU) luokitellun liito-oravan elinpiirin ydinaluetta ja lajille sopivaa elinympäristöä. Monimuotoinen linnusto, jossa Vantaalla huomionarvoisille petolinnuille soveltuvia pesimäreviirialueita. Uhanalaisen ja erityisesti suojeltavan lahokaviosammalen kasvupaikkoja sekä muuta silmälläpidettävää sammallajistoa. Arvokas kääpäalue, jolla uhanalaista ja harvinaista lajistoa. Merkityksellinen osa laajaa kuntien välistä pohjois-eteläsuuntaista metsäistä ekologista runkoyhteyttä. Kohde ja sen lähiympäristöä on luokiteltu Uudellamaalla maakunnallisesti arvokkaaksi luonnonympäristöksi.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Lindholm 2017, Vantaan linnustoselvitykset 2017
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet

Ramboll 2016, Myyrmäen, Kivistön ja Ylästön alueen liito-oravaselvitys 2016
Savola 2017, Linnaisten metsän kääpäselvitys 2016
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla

VASKIVUORI

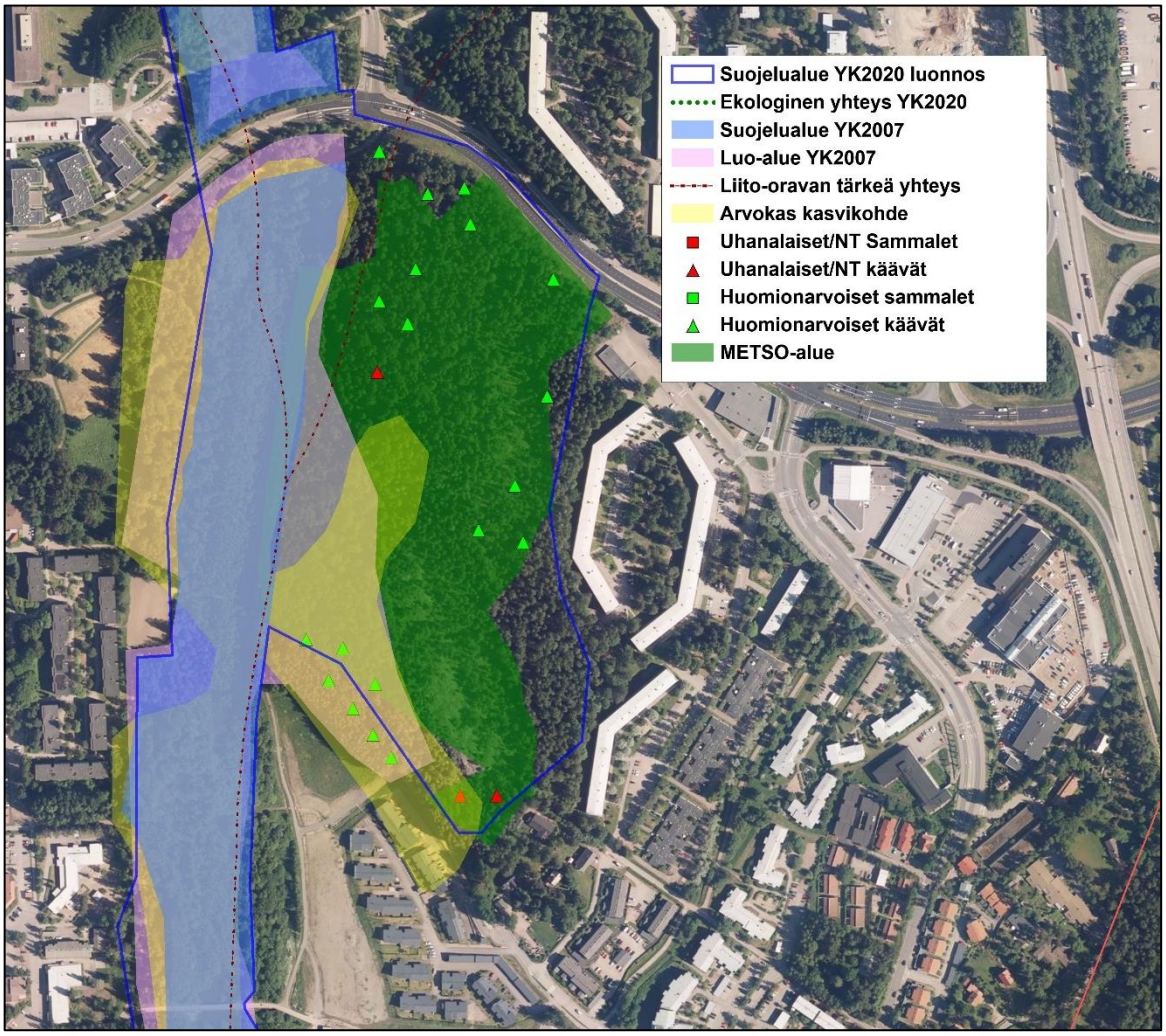
VASKIVUORI	
Yleiskaava 2007	VL
Pinta-ala	n. 11 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys
Vaskivuoren suojelualue-ehdotus kytkeytyy länsiosistaan Mätäojan suojelualueeseen ja on osa laajempaa pohjois-eteläsuuntaista ekologista yhteyttä, joka jatkuu myös Helsingin puolella. Osa suojelualue-ehdotuksesta on Yleiskaavan 2007 luo-aluetta.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)
Vaskivuoren alue on määritetty Uudellamaalla arvokkaaksi luontoalueeksi (Faunatica 2018) ja Vaskivuori itsessään maakunnallisesti paikallisesti arvokkaaksi kallioksi (Husa & Teeriaho 2004).

Vaskivuoren metsän länsirinteet koostuvat pääosiltaan METSO-kriteerien mukaisista arvoluokan I runsaslahopuustoisista kangasmetsistä ja vähäisemmältä määrin II-luokan metsistä. Rinnealueella on edustavaa lehtomaisen kankaan kuusimetsää, josta löytyy runsaasti eriasteista lahopuuta ja puuston erirakenteisuutta sekä latvusaukkoisuutta.

Puuston ikä on yli 100 vuotta. Kallion itäosissa on vanhaa puustoa sisältäviä kangas- ja kalliometsiä (Innofor 2012), joiden mäntyvaltainen puusto on n. 100–150-vuotiasta.

Kuva 4. Vaskivuoren suojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Vaskivuoren metsäalueelta tehdyssä kääväkässelvityksessä alueelta löydettiin yhteensä 53 lajia, joista yhdeksän on vaateliaita tai harvinaisia (Savola & Wikholm 2005). Vaskivuoren metsä on liito-oravalle soveltuvaa elinympäristöä, ja se sisältää lajille tärkeän säilytettävän kulkuyhteyden (Ramboll 2016). Vaskivuoresta on havaintoja valkoselkätikasta, joka on lintudirektiivin I-liitteen laji ja luokiteltu vaarantuneeksi (VU) ja erityisesti suojeltavaksi lajiksi, sekä alueellisesti uhanalaisesta pohjantikasta, joka kuuluu myös lintudirektiivin I-liitteen lajeihin (Tringan lintutiedot 2012-2017). Vaskivuorella on myös silmälläpidettävän kanahaukan reviiri (Solonen 2015).

Rajausperusteet

Yhtenäinen, maakunnallisesti arvokas metsä- ja kalliokohde, joka sisältää METSO-kriteerit täyttäviä metsäkuvioita. Runsaasti eriasteista lahopuuta, vanhaa puustoa, kalliometsiä ja länsirinteellä lehtomaista kangasta ja lehtoa. Arvokasta kääpäaluetta, jossa vanhojen metsien indikaattorilajeja sekä harvinaista ja vaateliasta lajistoa. Yhdistyy suoraan Mätäojan

suojelualueeseen muodostaen monimuotoisuuden kannalta arvokkaan, eri luontotyyppejä käsittävän suojelualuekokonaisuuden.

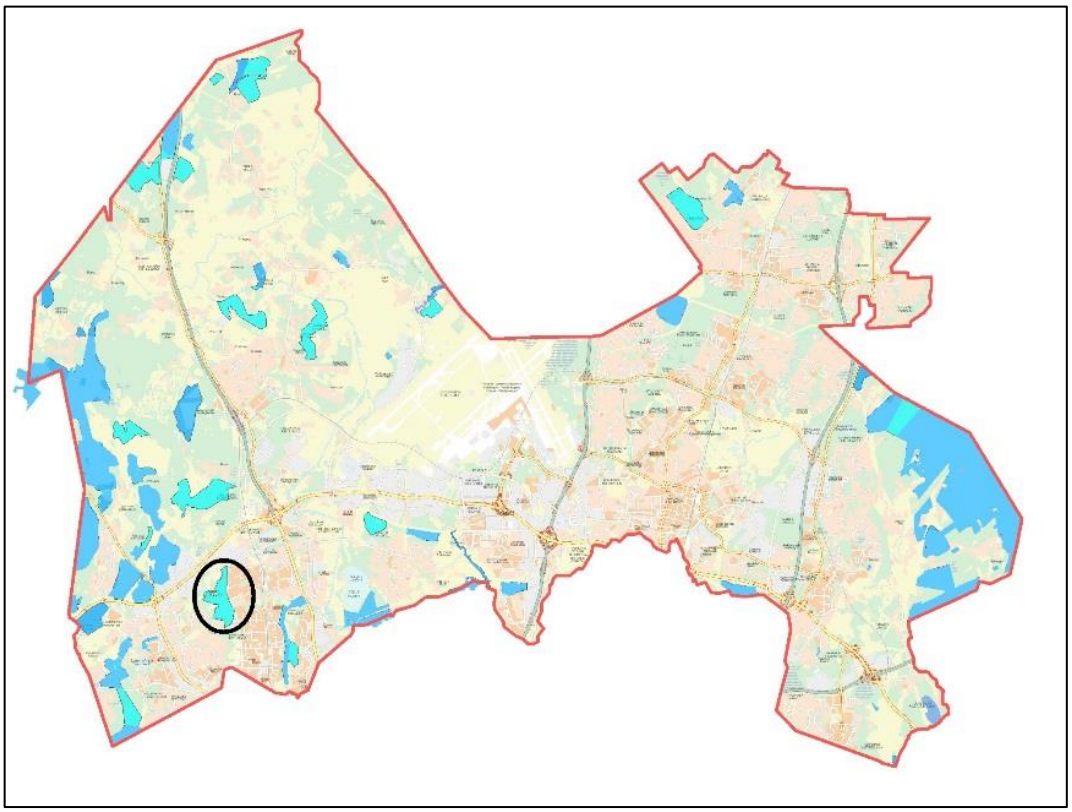
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Husa & Teeriaho 2004, Luonnon ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Uudellamaalla.
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Metsäsuunnitelma 2008-2017. Myyrmäen aluesuunnitelma, Viheralueyksikkö.
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Savola & Wikholm 2005, Vantaan kääpätutkimus 2003/2004
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla
Tringan lintutiedot 2012-2017, paikkatietoaineisto Vantaan ympäristökeskukselle

Kuva 5. Vaskivuoren huippua. Kuva Jarmo Honkanen.

RAAPPAVUORET JA MYYRMÄEN LEHTO

RAAPPAVUORET JA MYYRMÄEN LEHTO	
Yleiskaava 2007	VL/luo, ET
Pinta-ala	n. 48 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Raappavuoret ja sen eteläpuolella sijaitseva Myyrmäen lehto muodostavat metsäisen luonnon ydinalueen Lounais-Vantaalle. Suojelualue-ehdotus kytkeytyy idän Mätäojanlaakson ja lännen Soltorpin suojelualueisiin sekä Kehä III:n pohjoispuolella oleviin Petikon laajoihin metsäalueisiin. Myyrmäen lehdosta on myös metsäinen ekologinen yhteys etelään Helsingin luontoalueille.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Raappavuoren ja Myyrmäen lehdon muodostama yhtenäinen metsäalue on määritetty Uudellamaalla arvokkaaksi luontokohteeksi (Faunatica 2018). Kohteelta tehdyn METSO-inventoinnin mukaan alueen eteläosien luo-alueella on arvoluokkien I ja II kriteerit täyttäviä edustavia lehtoja ja reunaosissa mm. luokan I haapavaltaista tuoretta lehtoa sekä arvokasta puronvarsimetsää. Keskiosan lehtoalueilla puusto on paikoin yli 100-vuotiasta ja ne sisältävät runsaasti eriasteista lahopuuta. Eteläosan lehdossa on edustavaa kasvillisuutta: siellä tavataan mm. valkolehdokkia, lehtoneidonvaippaa, imikkää, lehtopähkämöä ja lehto-orvokkia. Esimerkiksi rauhoitetulla lehtoneidonvaipalla on vain muutamia kasvupaikkoja Vantaalla ja se on koko pääkaupunkiseudulla harvinainen. Muita huomionarvoisia lajeja ovat mm. vesitorninmäen kalliokedolla kasvava silmälläpidettävä ahokissankäpälä, alueellisesti

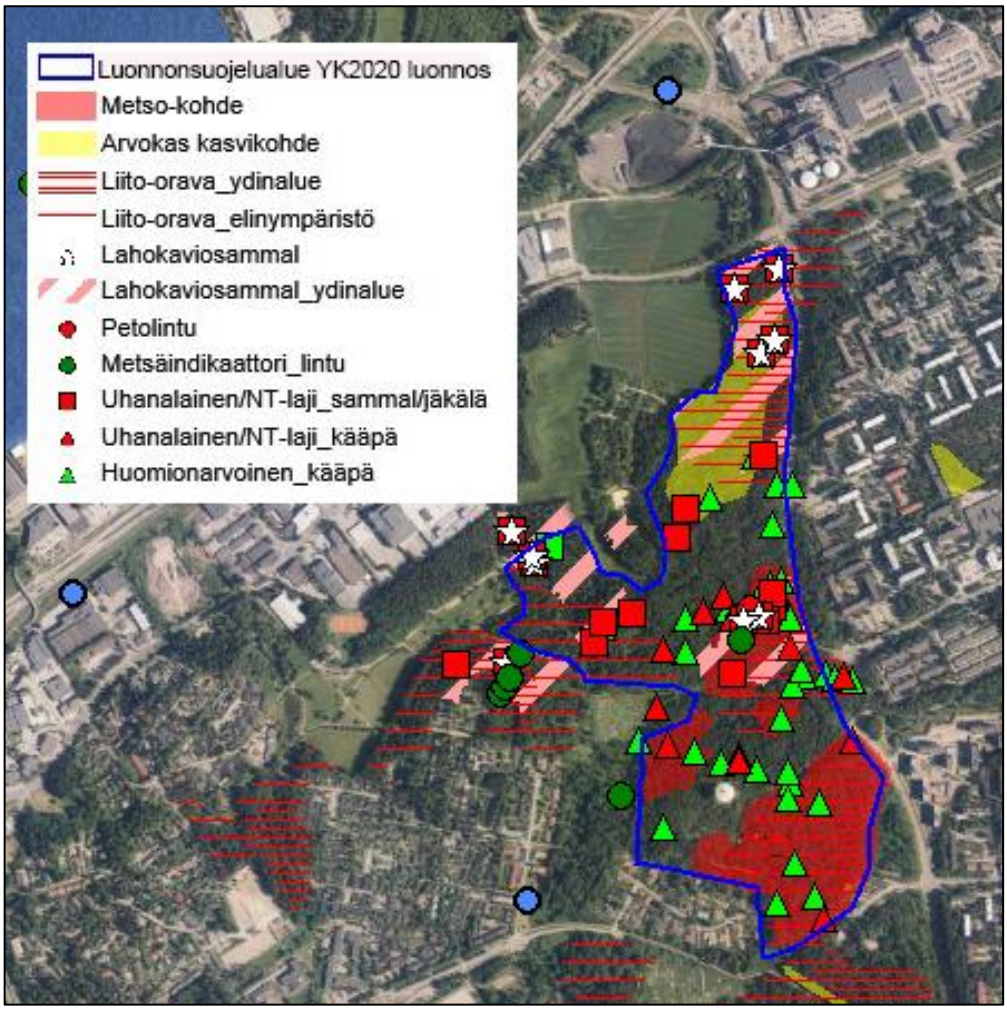
uhanalainen mäkiminttu ja eteläosan ulkoilupolun varren silmälläpidettävä vankkasara (Vantaan karttapalvelu, Ojala 2006).

Raappavuori on määritetty kasvistollisesti arvokkaaksi, jopa aarnimaista tuoretta kangasta sisältäväksi, ja paikoin reheviä lehtoja ja kosteampia korpia käsittäväksi metsäalueeksi (Vantaan karttapalvelu). Raappavuoren eteläosien rinne on laajalti arvoluokan II runsaslahopuustoista kangasmetsää ja siellä sijaitsee myös alueen luontotyyppejä rikastava tervaleppää kasvava rehevä korpi (Innofor 2012). Kallioalueen rinteillä on monin paikoin kohtalaisen runsaasti koivu- ja kuusilahopuuta ja esimerkiksi koillisosan purovarrella myös tuomi- ja harmaaleppälahopuuta.

Suojelualue-ehdotuksella on useita vaarantuneeksi (VU) luokitellun ja luontodirektiivin liitteen IV lajistoon kuuluvan liito-oravan elinpiirin ydinalueita sekä laajemminkin lajille sopivia elinympäristöjä. Selvityksen mukaan Raappavuoren alueella sijaitsevaa liito-oravapopulaatiota voidaan pitää merkittävänä paikallisena lähdepopulaationa (Ramboll 2016).

Suojelualue-ehdotus sisältää kolme erittäin uhanalaiseksi (EN) ja erityisesti suojeltavaksi lajiksi luokitellun lahokaviosammalen elinympäristön ydinaluetta, joilta on löytynyt useita lajin kasvupaikkoja (Manninen 2017). Muita huomionarvoisia alueella tavattuja sammalia ovat mm. vaarantuneeksi luokiteltu aarnisammal ja silmälläpidettävä rakkosammal, joilla kummallakin on suojelualue-ehdotuksella useita kasvupaikkoja (Manninen 2017). Raappavuoren alueelta tehdyssä kääpäselvityksessä havaittiin yhteensä 66 kääpälajia, joista 20 lajia olivat vaateliaita tai harvinaisia. Selvityksessä todettiin Raappavuoren alueen olevan Vantaalla arvokas metsäkohde, jolla on merkitystä uhanalaisen ja vaateliaan kääväkäslajiston suojelulle (Savola 2006).

Raappavuoret ja Myyrmäen lehto ovat reviirialueita petolinnuistamme silmälläpidettävälle kanahaukalle ja Vantaalla huomionarvoisille lehtopöllölle sekä nuolihaukalle (Solonen 2015). Myyrmäen lehdosta on havaintoja pohjantikasta, joka on alueellisesti uhanalainen ja lintudirektiivin liitteen I laji (Tringan lintutiedot 2012-2017).

Kuva 6. Raappavuorten ja Myyrmäen lehdon suojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Rajausperusteet

Maakunnallisesti arvokas luontokohde Uudenmaan liiton kriteeristön perusteella. Vanhan metsän alueita, joilla hyvä lahopuujatkumo. METSO-kriteerit täyttäviä lehtoja sekä kangasmetsiä, joissa silmälläpidettävää ja Vantaalla harvinaista kasvilajistoa. Valtakunnallisesti uhanalaista, erityisesti suojeltavaa ja EU-direktiivilajistoa, kuten liito-orava, lahokaviosammal, aarnisammal, pohjantikka. Laaja-alainen ja monimuotoinen metsäydinalue, mm. Raappavuoren alueen liito-oravapopulaatio merkittävä lähdepopulaatio myös lähialueille.

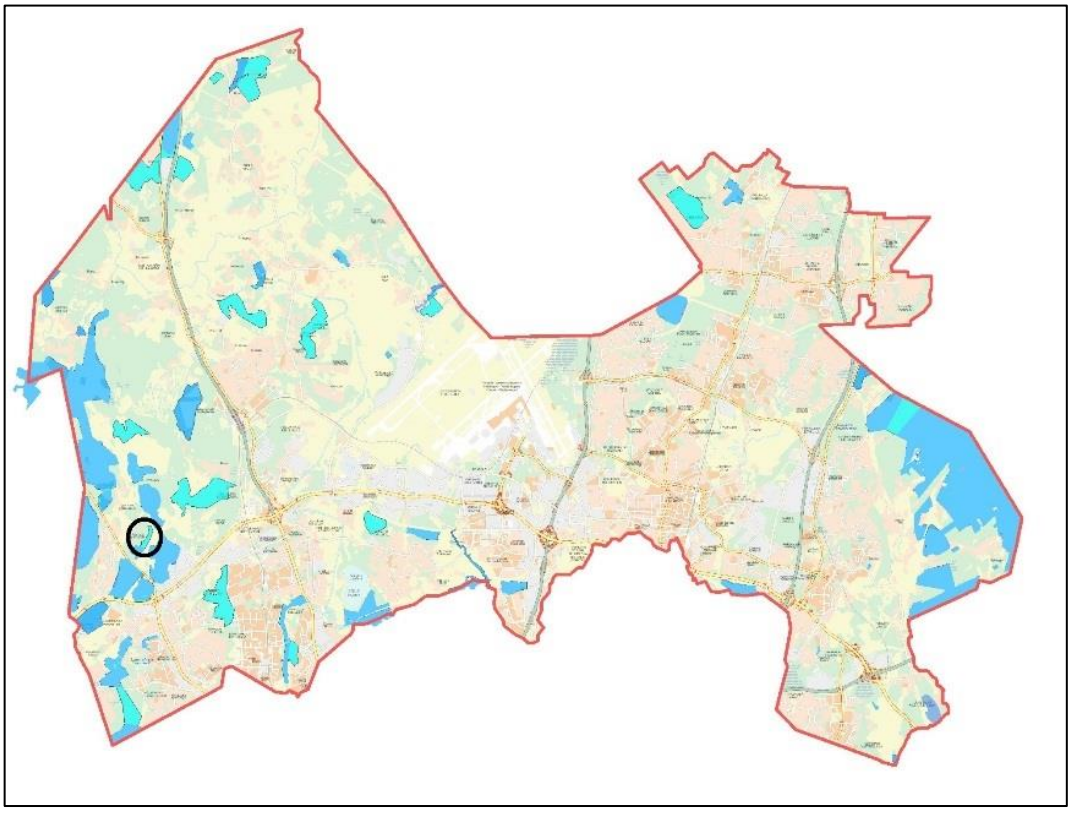
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Savola 2006, Raportti Vantaan Raappavuoren kääpälajistosta
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014
Ramboll 2016, Myyrmäen, Ylästön ja Kivistön alueen liito-oravaselvitys 2016
Tringan lintutiedot 2012-2017, paikkatietoaineisto Vantaan ympäristökeskukselle
Vantaan karttapalvelu

Kuva 7. Myyrmäenlehdon rehevyyttä. Kuva Jarmo Honkanen.

FRIIMETSÄN LUONTOTYYPPI JA SUOJELUALUEEN LAAJENNUS

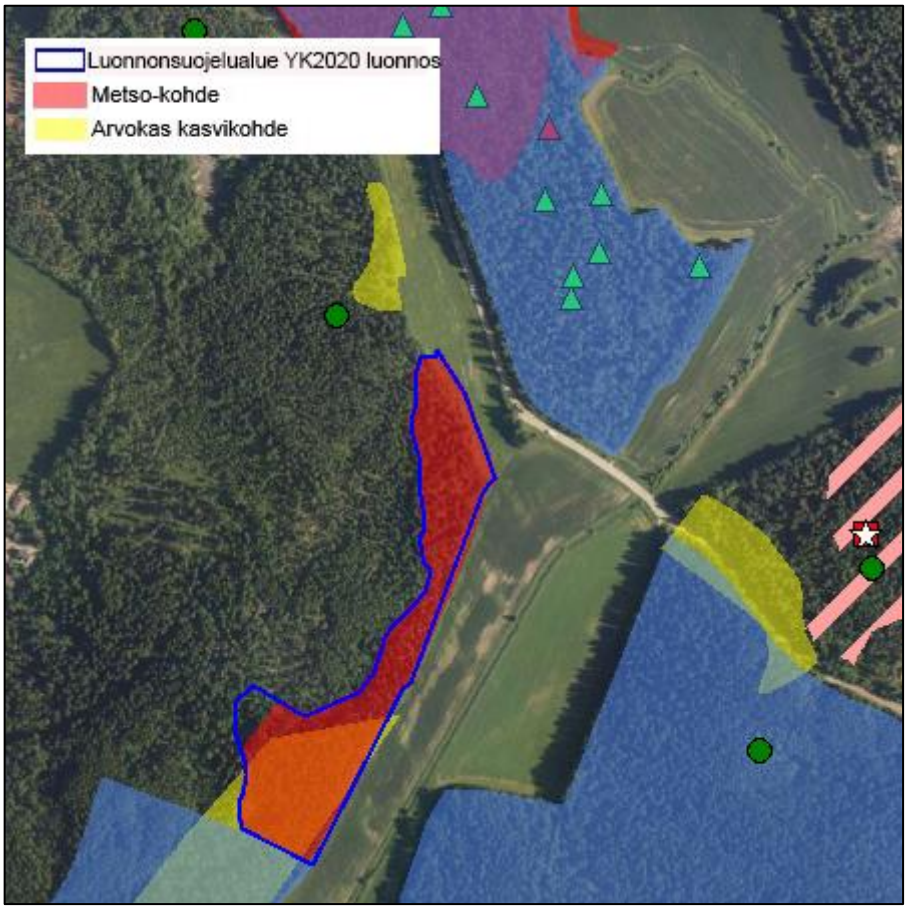
FRIIMETSÄN LAAJENNUS	
Yleiskaava 2007	VL, pieneltä osin pohjoisessa A2
Pinta-ala	n. 7 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

Rauhoitetun Friimetsän pähkinäpensaslehdon pohjoispuolelle ehdotetaan noin seitsemän hehtaarin kokoista suojelualueen laajennusta. Kohde on osa laajempaa metsäistä ekologista yhteyttä Pitkäjärveltä ja Pikkujärveltä Pyymosanmetsään ja muille Petikon suojelu- ja luo-alueille.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Laajennusalue käsittää kaksi metsäkuviota, joilla on varttunutta tai kypsää metsää, pähkinäpensaslehtoa, soistumaa ja luonnontilainen noro. Alueen pohjoisosan metsät ovat METSO-kriteerien parhaimman edustavuusluokan I mukaisia lehtoja ja eteläosan metsät luokan II kangasmetsiä (Innofor 2012).

Kuva 8. Friimetsän suojelualueen laajennusehdotus.

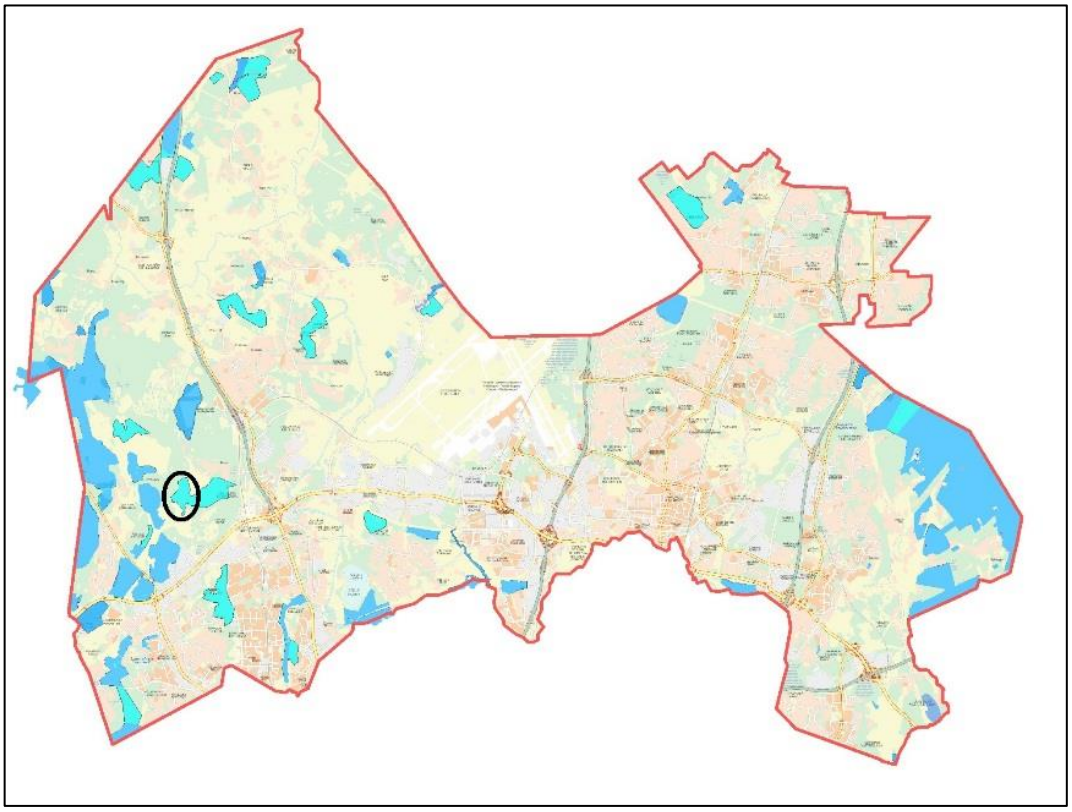
Rajausperusteet

METSO-kriteerien mukaisia arvometsiä sisältävä laajennusehdotus kytkeytyy sen eteläpuolella olevaan samankaltaista elinympäristöä sisältävään rauhoitettuun Friimetsän pähkinäpensaslehtoon, joka on luonnonsuojelulain 29 §:n mukainen luontotyyppi. Kohde

täydentää nykyistä suojelualuetta ja on tärkeä osa metsäistä ekologista yhteyttä etelän ja pohjoisen suojelu- ja luo-alueiden välillä.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa
Honkanen 2014, Vantaan luonnonsuojelualueet
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Myyrmäen alueen metsäsuunnitelma 2008-2017
Savola & Wikholm 2005, Friimetsän kääpäinventointi

KARHUSUO

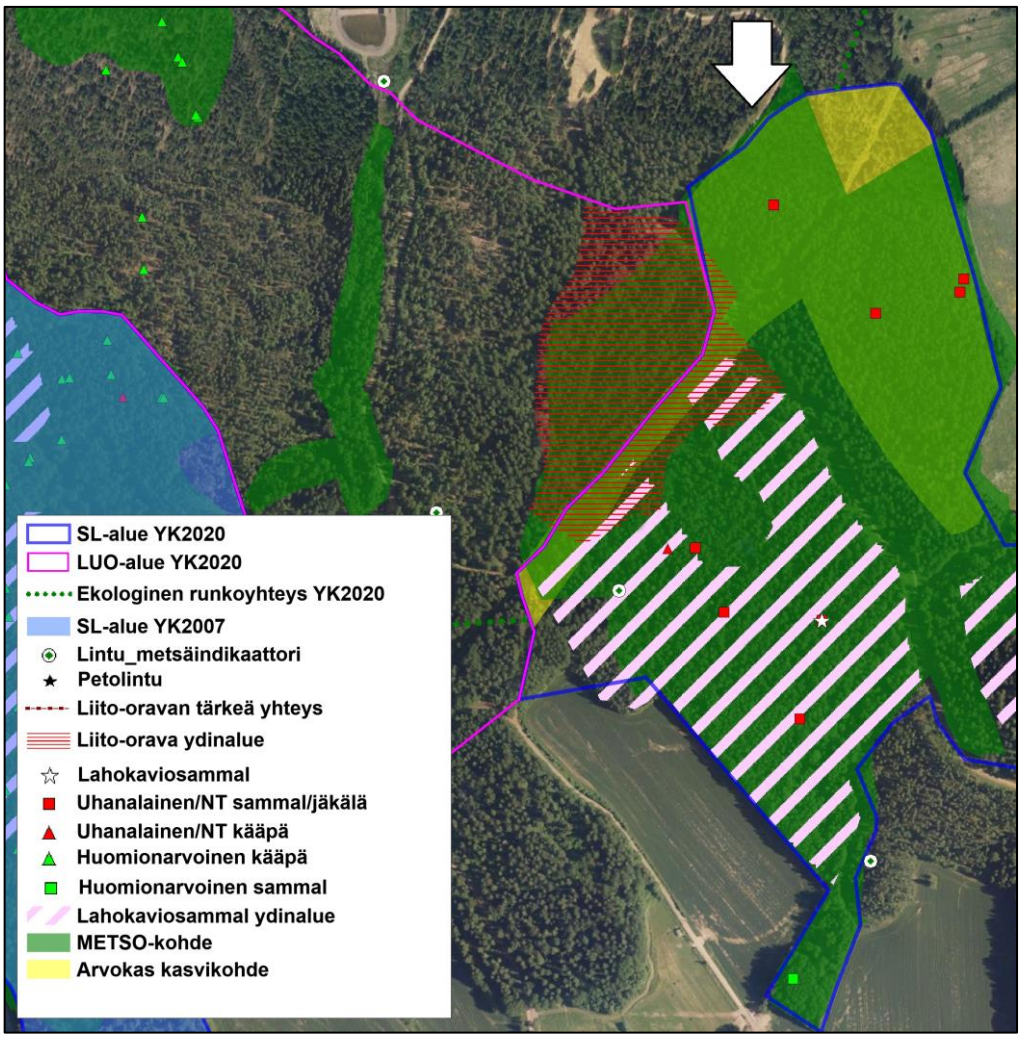

KARHUSUO	
Yleiskaava 2007	VR/luo
Pinta-ala	n. 24 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki ja yksityinen

Sijainti ja kytkeytyneisyys
Karhusuon suojeluehdotusalue kytkeytyy Isosuon, Pyymosanmetsän ja Vestran suojelualueisiin sekä Tyttömäen ja Petaksen samankaltaisia luontotyyppejä sisältäviin metsäalueisiin. Alue on osa maakunnallista ekologista käytävää (Jalkanen ym. 2018) ja myös merkittävä osa paikallista itä-länsisuuntaista metsäistä ekologista runkoyhteyttä.

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Suojelualue-ehdotus koostuu monipuolisista metsä- ja suoympäristöistä: Karhusuon metsäalueen itä- ja eteläosissa on METSO-inventoinnin mukaan luokan I valintakriteerit täyttäviä korpialueita ja keskiosissa laajalti valintakriteerien I ja II luokan mukaisia runsaslahopuustoisia kangasmetsiä. Etelä- ja länsiosassa on myös lehtoja, jotka ovat II-luokan arvokriteerit täyttäviä (Innofor 2012). Alueella on myös kaksi lähdettä.

Kuva 9. Karhusuon luonnonsuojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Karhusuon luonnonsuojelualue-ehdotuksen eteläosat on määritetty laajalti erittäin uhanalaisen (EN) ja erityisesti suojeltavan lahokaviosammalen elinympäristön ydinalueeksi. Alueella tavattuja muita huomionarvoisia lajeja ovat esimerkiksi silmälläpidettävät rakkosammal ja norjantorvijäkälä (Manninen 2017). Karhusuon metsä on vanhojen metsien kääpälajiston suojelulle tärkeä alue, joka täydentää merkittävästi muun Petikon alueen lajistoytimiä. Lajistossa huomionarvoisia ovat alueellisesti uhanalainen ja valtakunnallisesti silmälläpidettävä korpiludekääpä sekä mm. runsas joukko vanhan metsän indikaattorilajistoon kuuluvia lajeja, kuten kermakarakääpä, punahäivekääpä, korokääpä, kuusenkääpä, ruostekääpä, aarnikääpä, riukukääpä ja oravuotikka (Savola & Wikholm 2005).

Karhusuon metsäalueelta on havaintoja pyystä ja pohjantikasta, jotka ovat lintudirektiivin liitteen I lajeja (Tringan lintutiedot 2012-2017). Pyy on myös luokiteltu vuoden 2019

uhanalaisuusarvioinnissa vaarantuneeksi lajiksi. Karhusuolla on myös silmälläpidettävän kanahaukan reviiri (Solonen 2015). Karhusuon luonnonsuojelualue-ehdotuksen luoteisosat sisältävät vaarantuneeksi (VU) luokitellun ja luontodirektiivin liitteen IV lajeihin kuuluvan liito-oravan elinpiirin ydinaluetta (Faunatica 2014).

Rajausperusteet

Uudellamaalla maakunnallisesti arvokas metsäkohde, jolla METSO-arvokuvioita, luonnonmukaisia korpinotkelmia ja kalliomänniköitä sekä puronvarsien lehtipuuvaltaisia lehtoreunuksia. Olennainen osa Petikon laajempaa metsäydinaluetta. EU-direktiivilajistoa, valtakunnallisesti uhanalaista ja erityisesti suojeltavaa lajistoa.

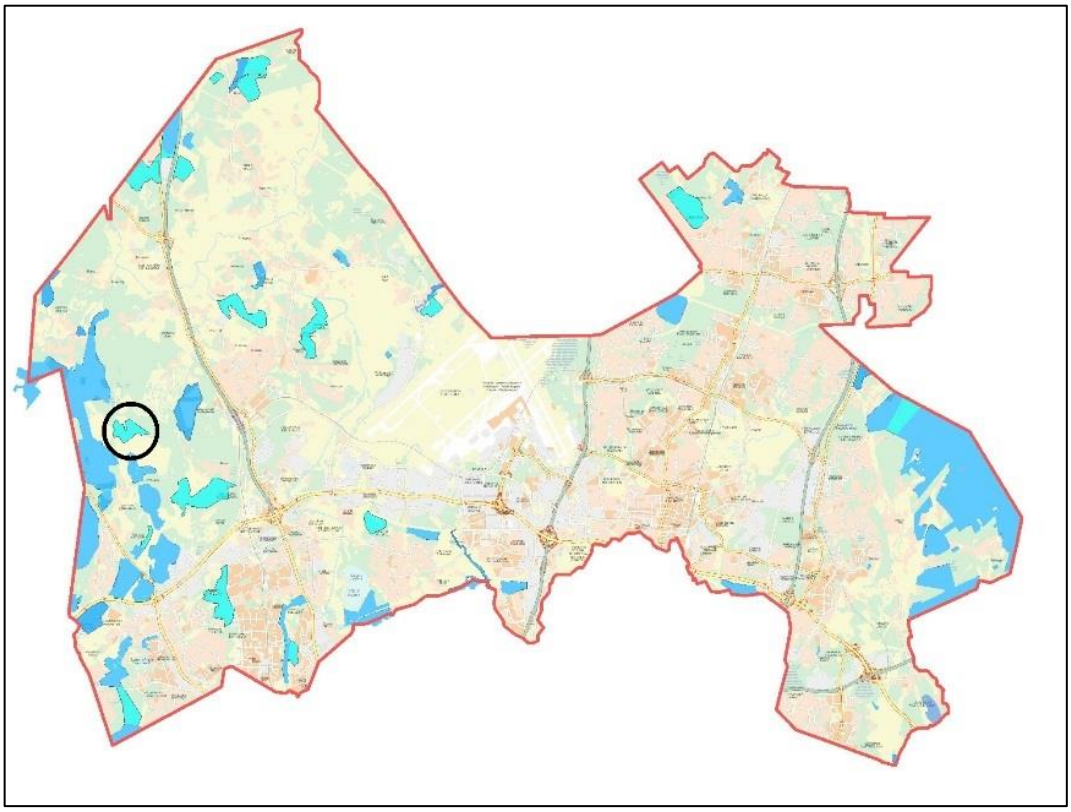
Luontoselvityksiä ja muuta tietoa

Faunatica 2018**,** Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Faunatica 2014, Länsi-Vantaan liito-oravaselvitys vuonna 2013
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Jalkanen ym. 2018, Uudenmaan ekologiset verkostot Zonation-analyysien perusteella
Janatuinen 2010-2011, Vantaan virtavesiselvitys
Manninen 2017, Vantaan lahokaviosammalselvitys
Ojala 2018, Vantaan ekologiset yhteydet
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Savola & Wikholm 2005, Karhusuon kääpäinventointi
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014
Tringan lintutiedot 2012-2017, paikkatietoaineisto Vantaan ympäristökeskukselle

Kuva 10. Karhusuon metsää. Kuva Jarmo Honkanen.

ALKÄRR

ALKÄRR	
Yleiskaava 2007	VR/luo, lännessä VU/luo
Pinta-ala	n. 27 ha
Maanomistus	Vantaan kaupunki

Sijainti ja kytkeytyneisyys

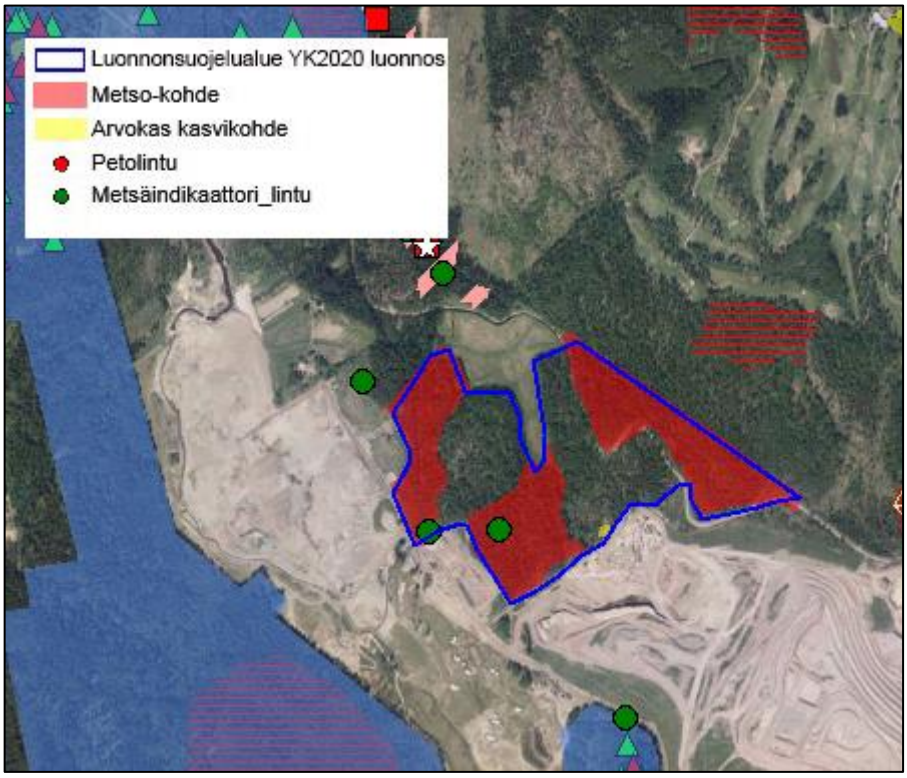
Alkärrin suojelualue-ehdotus kytkeytyy samankaltaisia elinympäristöjä sisältävään Vestran laajaan Natura-aluekokonaisuuteen sekä Bredmalmin luo-alueeseen. Alkärr on määritetty Uudellamaalla arvokkaaksi luontokohteeksi (Faunatica 2018).

Lajisto ja luontotyypit (metsät, suot, vesiluonto)

Alkärrin alue muodostuu monipuolisista ympäristöistä: järeistä kuusivaltaisista metsistä, kalliometsistä sekä rehevistä purolaaksoista. Alueella on lahopuustoa ja monipuolista kääpälajistoa. Alkärrin läntisen purolaakson varrella on järeäpuustoista kuusivaltaista metsää. Purovarressa on kostean lehdon kasvillisuutta sekä mm. metsälehmusta, tervaleppiä ja tuomea. Alkärrin itäosan laaksossa on lehtoa, lehtokorpea ja korvesta lähtevä noro (Ojala 2006). METSO-inventoinnin mukaan alueen lehto täyttää I-luokan arvokriteerit ja korpi luokan II-kriteerit. Lisäksi Alkärrin keskiosissa on aikoinaan harvennettua kuusivaltaista kangasmetsää (Innofor 2012).

Alkärrin eteläosassa on kuiva, harvaa männikköä kasvava kallioalue, jossa tavataan Vantaalla erittäin harvinaista pikkutervakkoa (Vantaan karttapalvelu). Alkärrin metsät on Uudellamaalla harvinaisen ja Vantaalla huomionarvoisen viirupöllön pesimäaluetta (Solonen 2015). Alueelta

on myös havaintoja lintudirektiivilajistoon kuuluvista pohjantikasta ja pyystä, joka on myös luokiteltu vaarantuneeksi lajiksi (Tringan lintutiedot 2012-2017).

Kuva 11. Alkärrin luonnonsuojelualue-ehdotus ja siihen liittyviä luontoarvoja.

Kuva 12. Talvista Alkärrin kuusimetsää. Kuva Jarmo Honkanen.

Rajausperusteet
Alkärrin suojelualue-ehdotus kytkeytyy Vestran soiden, lehtojen ja vanhojen metsien Natura-alueeseen ja täydentää sitä. Alue on Uudenmaan liiton kriteeristön mukainen maakunnallisesti arvokas luontokohde. Alueella EU-direktiivilajistoa sekä Vantaalla harvinaista lintu- ja kasvilajistoa.

Luontoselvityksiä ja muuta tietoa
Faunatica 2018, Vantaan luontokohteiden maakunnallisen arvon määrittely LAKU-kriteerein Uusimaa-kaavaa varten.
Innofor 2012, Vantaan kaupungin metsien METSO-inventoinnin loppuraportti
Ojala 2006, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet
Wikholm 2006, Allkärrin metsän kääpäinventointi
Solonen 2015, Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla vuosina 2001-2014

Liite 1. Käsitteitä

Lintudirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 2.4.1979 antama direktiivi (79/409/EY) luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Luontodirektiivi
Euroopan yhteisöjen neuvoston 21.5.1992 antama direktiivi (92/43/ETY) luontotyyppien sekä luonnonvaraisten eläimistön ja kasviston suojelusta.

Liitteen I laji
Lintudirektiivin 4 artiklan edellyttämiä erityisiä suojelutoimia vaativa laji, joita varten on osoitettava Natura 2000 -alueita.

Liitteen II laji
Euroopan yhteisön tärkeänä pitämä luontodirektiivin eläin- tai kasvilaji, jonka suojelemiseksi on osoitettava erityisten suojelutoimien alueita.

Liitteen IV (a) laji
Eläinlaji, joka kuuluu luontodirektiivin 12 artiklan edellyttämän tiukan suojelun piiriin.

Lisääntymis- ja levähdyspaikka
Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajien elinalueiden osat, joita koskee luonnonsuojelulain 49 §:n hävittämis- ja heikentämiskielto.

Uhanalaisuusluokat
RE (Regionally extinct) = Hävinnyt
CR (Critically Endangered) = Äärimmäisen uhanalainen
EN (Endangered) = Erittäin uhanalainen
VU (Vulnerable) = Vaarantunut
NT (Near threatened) = Silmälläpidettävä
DD (Data deficient) = Puutteellisesti tunnetut
LC (Least concern) = Elinvoimainen

Uhanalaiset lajit on jaettu kolmeen luokkaan: äärimmäisen uhanalaisiin (CR), erittäin uhanalaisiin (EN) ja vaarantuneisiin (VU). Silmälläpidettävien (NT) luokkaa käytetään lajeille, jotka arvioitaessa eivät aivan täytä uhanalaisuuden kriteerejä, mutta ovat sitä lähellä.

Yleiskaavaluonnos 2020 Luonnonsuojelualue:
Luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu tai rauhoitettava luonnonsuojelualue. Alueen suojelu turvataan maankäyttö- ja rakennuslain nojalla, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoitus astuu voimaan. Alueella sallitaan ainoastaan sen käyttötarkoitusta palveleva vähäinen rakentaminen. Alueella sallitaan ulkoilureittien perustaminen siten, että alueen suojeluarvo ei vaarannu. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Yleiskaavaluonnos 2020 ”Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue”-päällekkäismerkintä:
Alueen suunnittelussa, käytössä ja hoidossa tulee turvata alueen sisältämien erityisten luontoarvojen säilyminen. Maisemaa muuttava maanrakennustyö, puiden kaataminen tai muu näihin verrattavissa oleva toimenpide on luvanvaraista siten kuin maankäyttö- ja rakennuslain 128 §:ssä on säädetty.

Lähteet:
Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa.

Vantaan yleiskaava 2020, Yleiskaavamerkinnät ja -määräykset
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/143597_Yleiskaava_2020_luonnos_maaraykset.pdf

Vantaa
Vanda

Uudet LUO-alue-ehdotukset Kivistön suuralueella

Yleiskaavaluonnos 2020

Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Uudet LUO-alue-ehdotukset:

1. Bredmalm
2. Keimola
3. Riitukki
4. Jokimaa
5. Konkoonkalliot
6. Palomäki
7. Yli-Kistola
8. Lapinniitty
9. Kesämetsä
10. Rajakoski

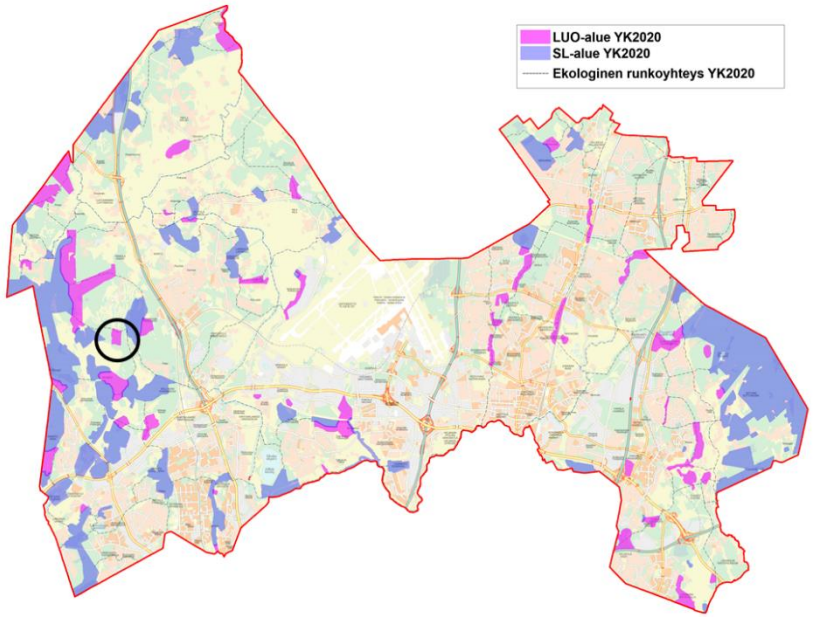
LUO-alueiden valintaperusteista

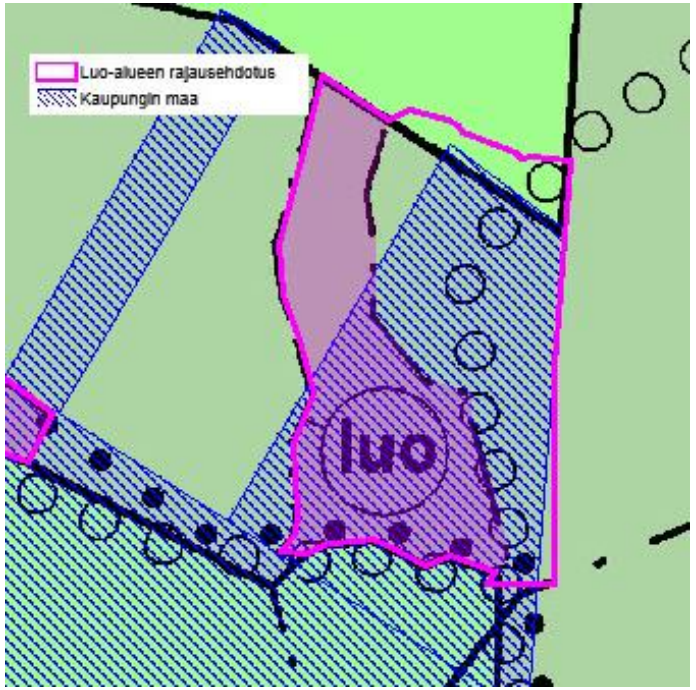
1) Alueella yhtä tai useampaa uhanalaista/silmälläpidettävää/huomionarvoista direktiivi-, vastuu- tai indikaattorilajia
2) Toisaalta on tarkasteltu sitä, esiintyykö alueella mm. METSO-kriteerien mukaisia monimuotoisuuden kannalta tärkeitä luontotyyppejä tai muita arvometsäkuvioita
3) Luo-alueen rajojen tarkistus, rajautuuko SL-alueeseen tai onko esim. osana tärkeää ekologista yhteyttä

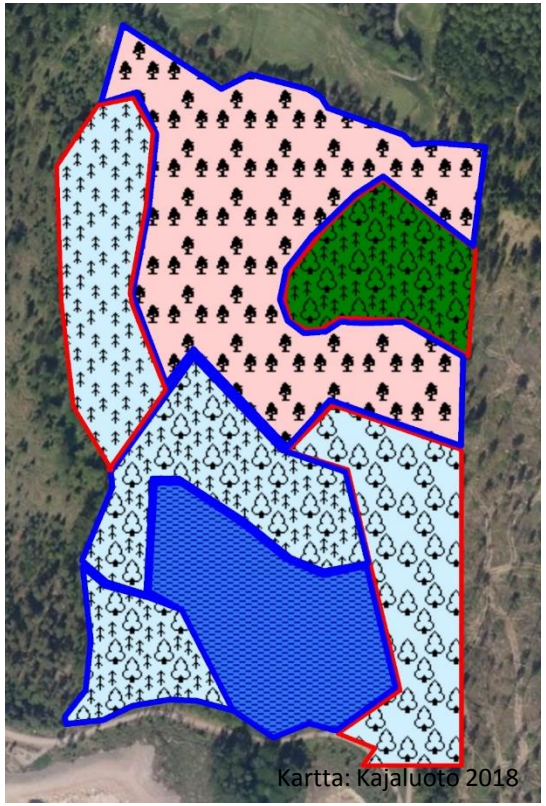

(https://pixabay.com/fi/tarkistusluettelo-tehd%C3%A4-toiminta-1316848/)

1. Bredmalm

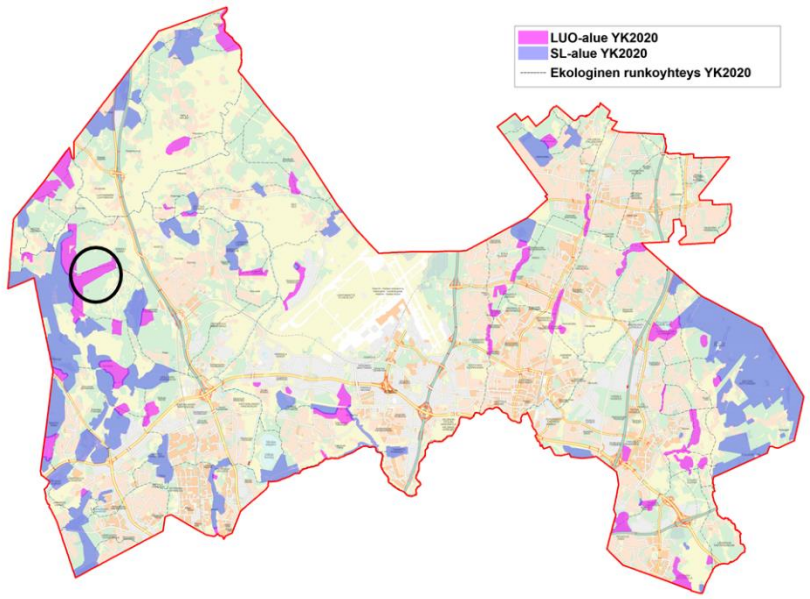

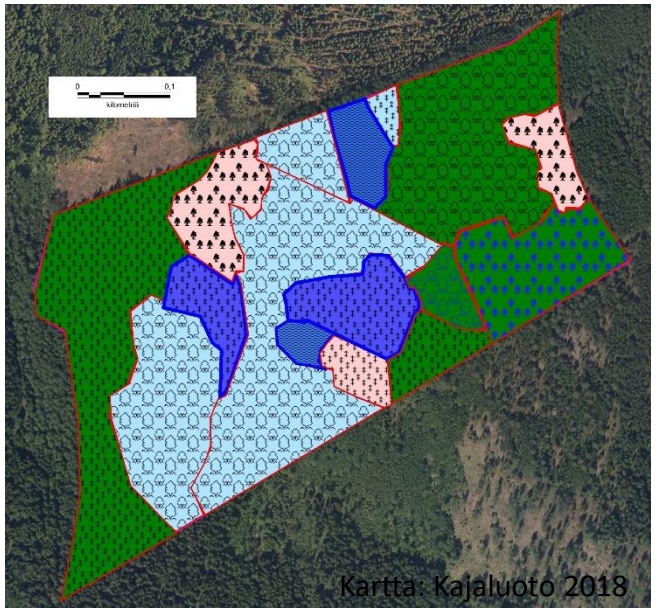

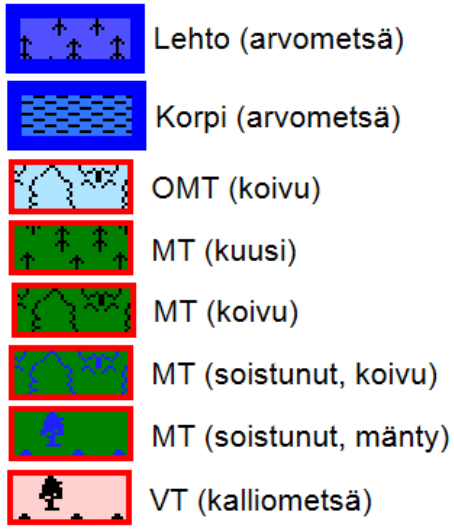
Pinta-ala	n. 10 ha (omistus Vantaan kaupunki ja yksityinen)
Yleiskaava 2007	VR- ja luo-aluetta
Arvometsäkuvioita	Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017, METSO-inventointi 2012
Arvokas lajisto	Vantaalla huomionarvoista lintulajistoa, mm. vaarantuneeksi luokiteltu pyy, harvalukuinen varpuspöllö
Ekologinen yhteys	Osana itälänsisuuntaista ekologista yhteyttä Petikon luonnon ydinalueen sisällä. Liito-oravan tärkeä kulkuyhteys.
Rajausperusteita	Olemassa olevan LUO-alueen täydentäminen arvometsäkuvioilla, metsäistä viheryhteyttä suojelu- ja luo-alueiden välillä

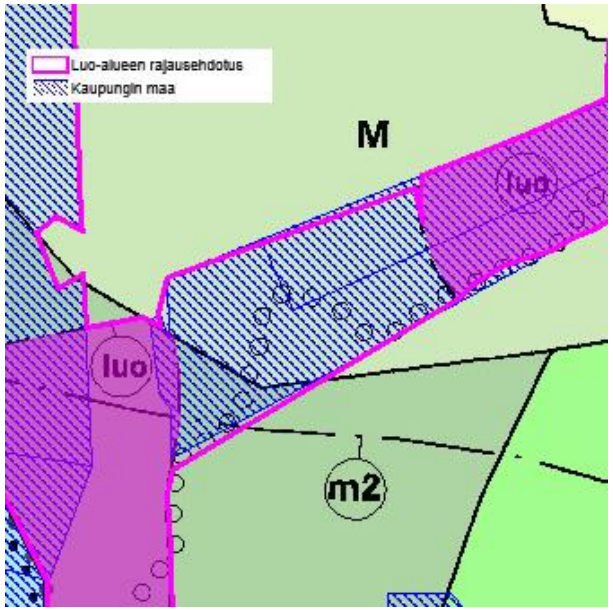
2. Keimola

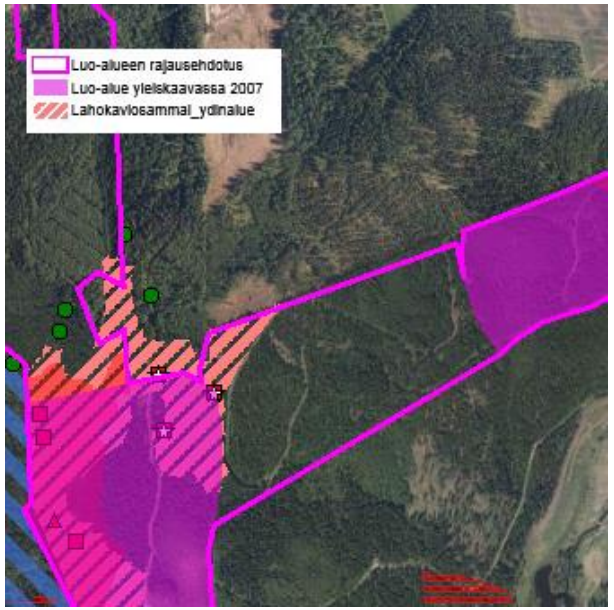

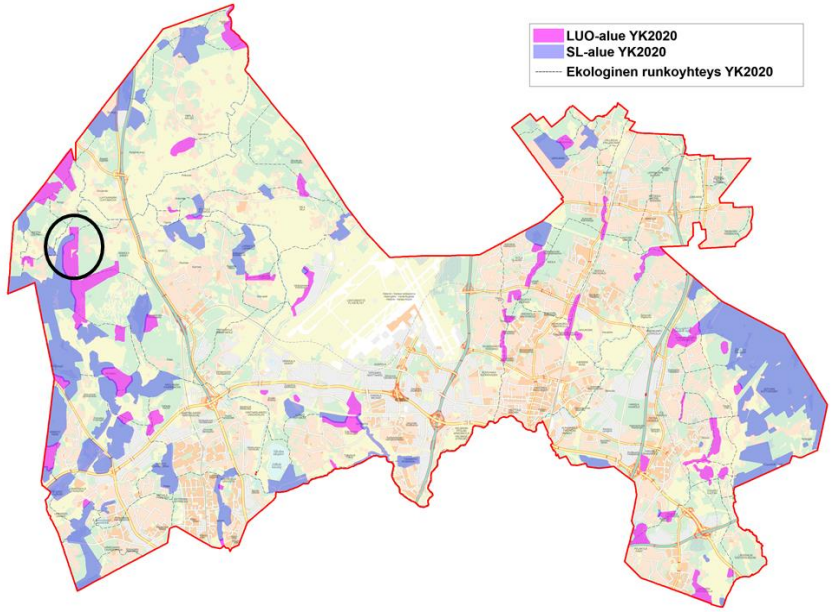

Pinta-ala	n. 20 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava 2007	M (rajautuu kahteen LUO-alueeseen)
Arvometsäkuvioita	Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017
Arvokas lajisto	Lahokaviosammal (erittäin uhanalainen, erityisesti suojeltava laji)
Ekologinen yhteys	Suojelualueiden välinen pohjoinen metsävaltainen ekologinen yhteys
Rajausperusteita	Merkityksellinen osa Petikon luontoydinaluetta, täydentää ja vahvistaa metsäverkostoa Natura 2000 -alueen välittömässä läheisyydessä

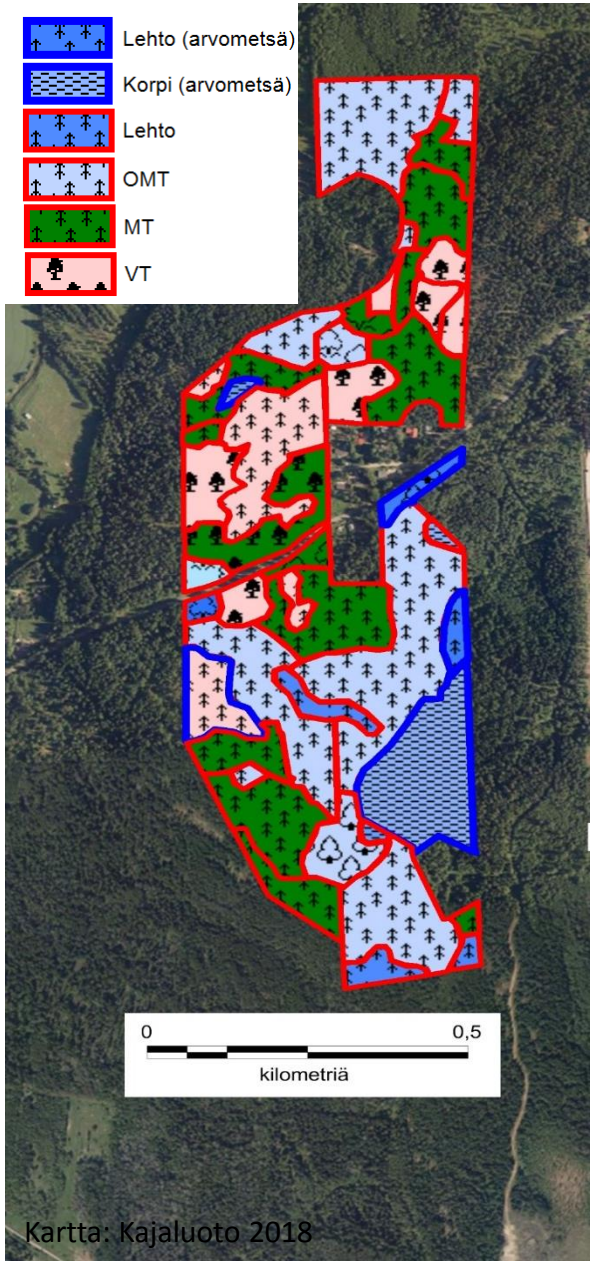

3. Riitukki

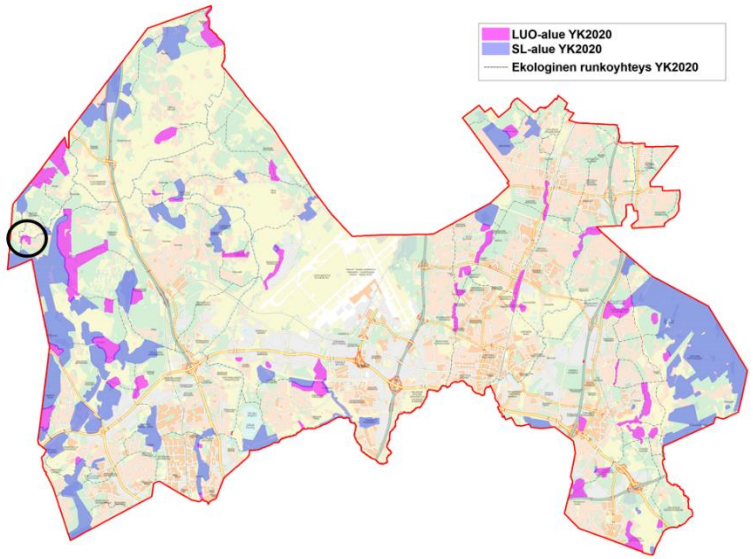

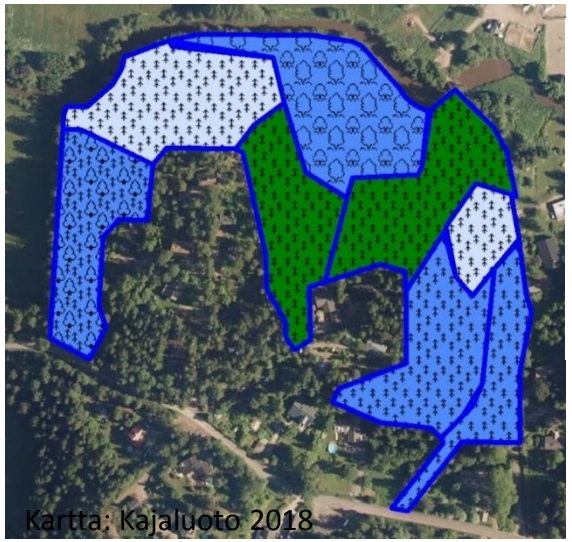

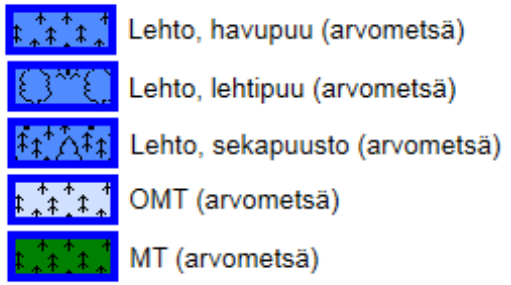
Pinta-ala	n. 50 ha (Vantaan omistuksessa)
Yleiskaava 2007	M, etelässä VR-aluetta
Arvometsäkuvioita	Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017
Arvokas lajisto	Uhanalaista ja huomionarvoista lintulajistoa: mm. hömötiainen (EN), pyy (VU), pohjantikka, lehtopöllö. Uhanalaista/silmälläpidettävää sammal- ja jäkälälajistoa: lahokaviosammalen (EN) ydinaluetta, norjantorvijäkälä (NT)
Rajausperusteita	Laaja ja monipuolinen Riitukin metsä rajautuu länsiosistaan suoraan Vestran Natura 2000 -alueeseen, yhdessä alaltaan merkittävä ja yhtenäinen metsäydinalue Petikossa. Luo-alue vahvistaa ja täydentää metsäelinympäristöverkostoa.

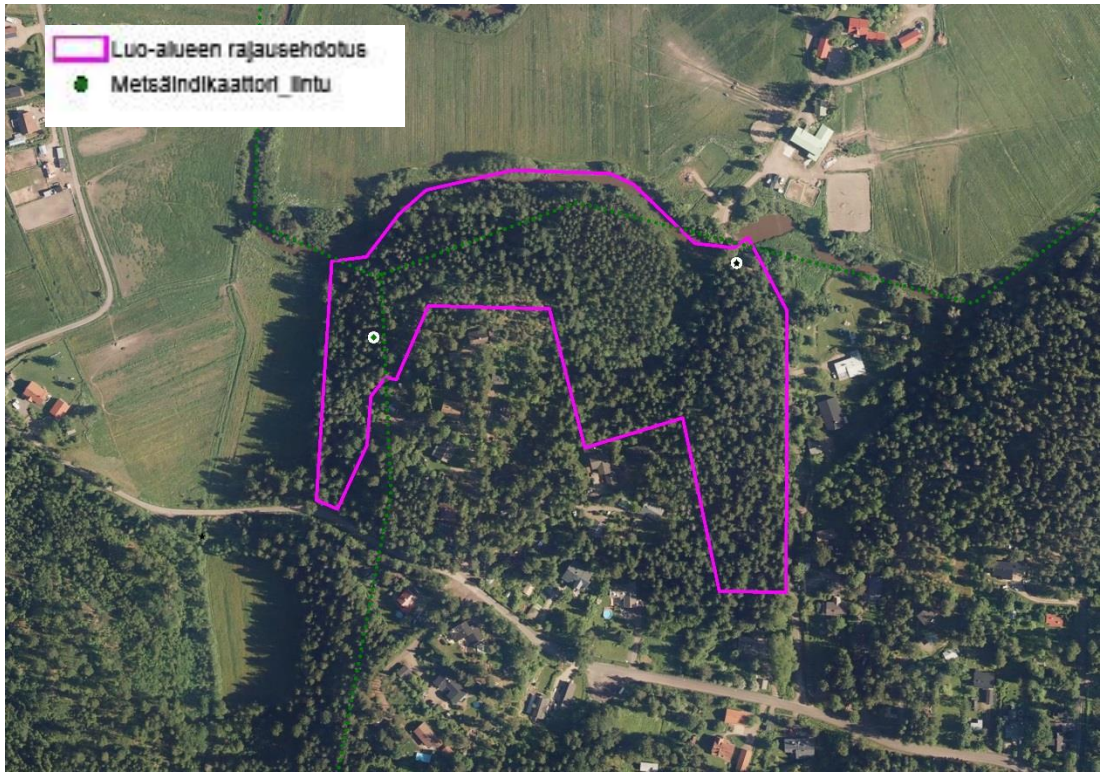
4. Jokimaa

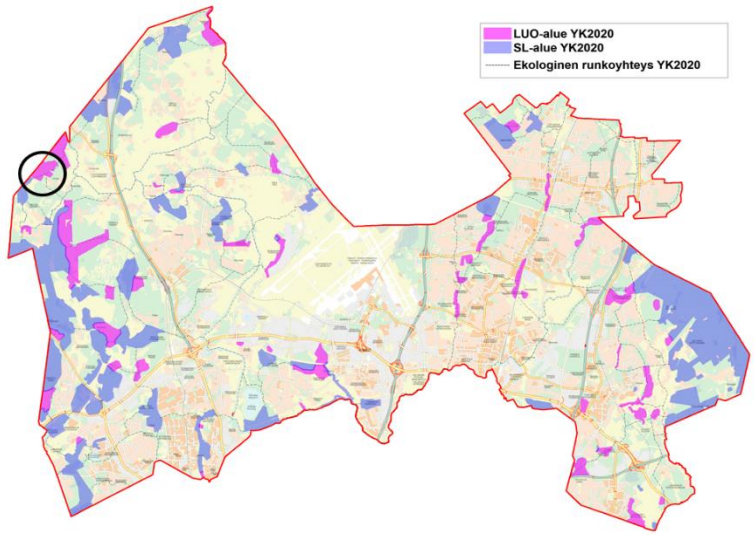
Pinta-ala	n. 5 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava 2007	VL
Arvometsäkuvioita	Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017
Arvokas lajisto	Pyy (vaarantunut, lintudirektiivilaji)
Ekologinen yhteys	Osa maakunnallista ekologista käytäväaluetta
Rajausperusteita	Vantaalla harvinaista ja arvokasta metsäistä joenvarsibiotooppia, jyrkännealueita sekä ympäröiviä arvometsiä. Myös metsälain mukaista arvokasta puroympäristöä ja tuoretta rinnelehtoa.

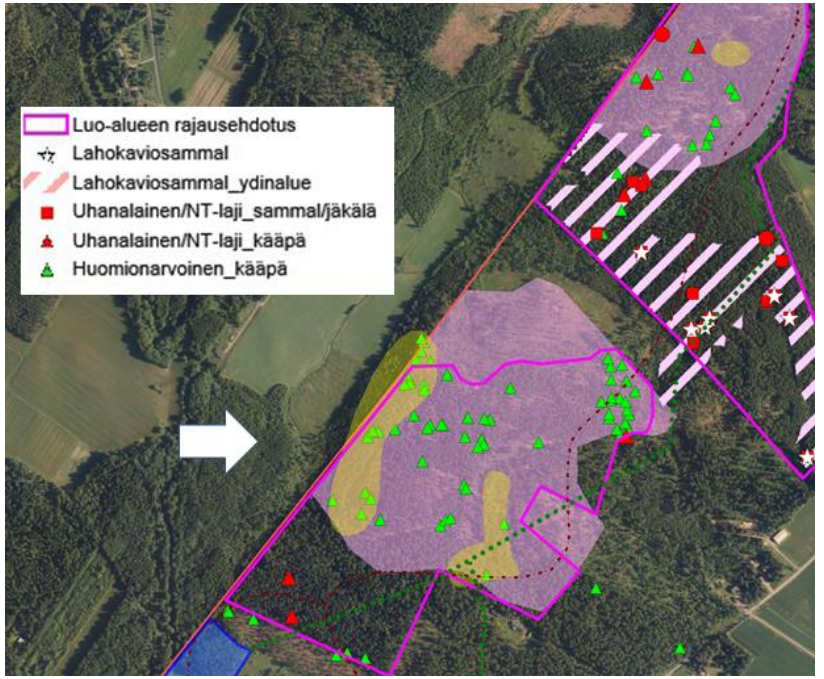

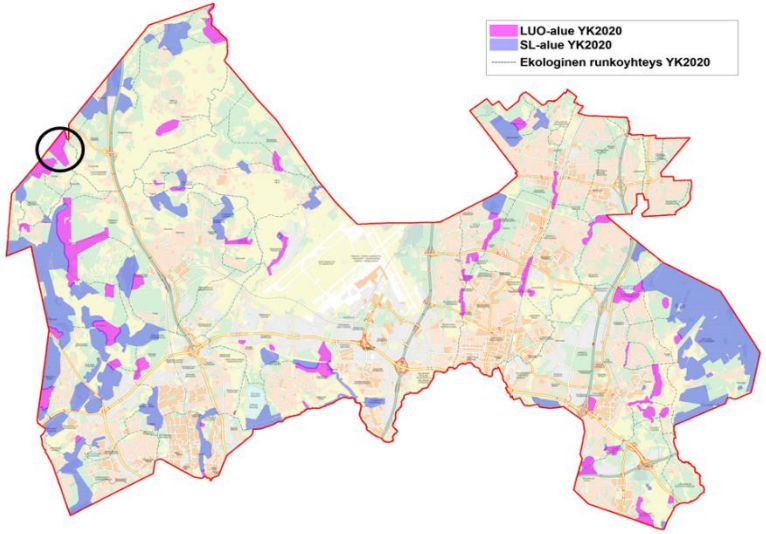
5. Konkoonkalliot

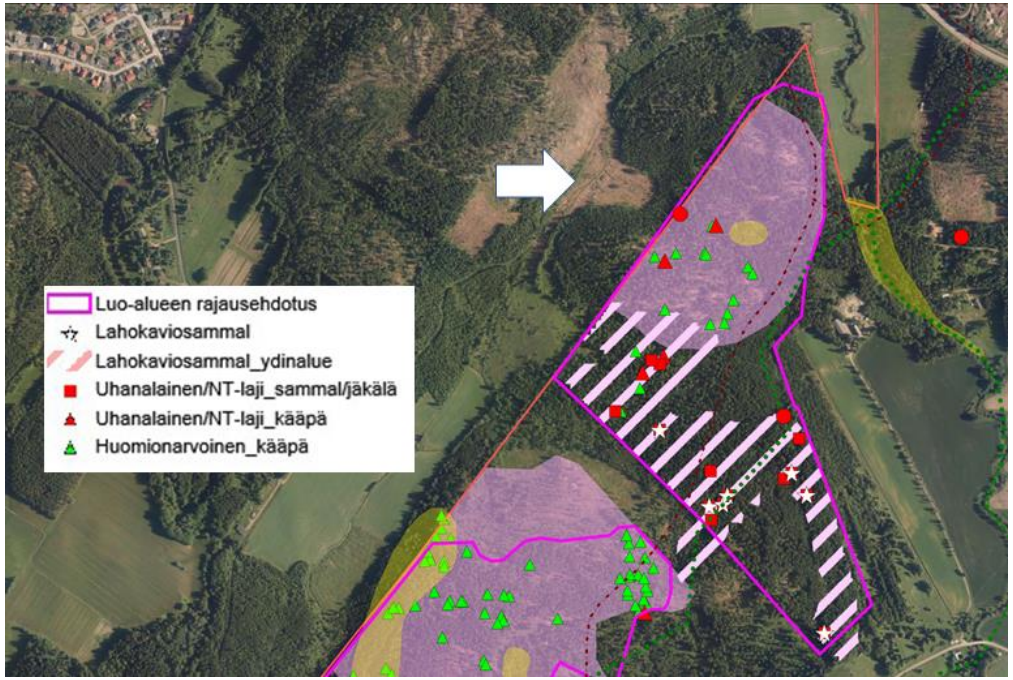

Pinta-ala	n. 30 ha (yksityinen)
Yleiskaava 2007	M-aluetta (LUO-alue 2007)
Luontotyypit	Kallio- ja kangasmetsiä, lehtomaista kangasta, lehtoja sekä puroympäristöä
Arvoalue	Uudellamaalla paikallisesti arvokas kallioalue. Vantaan korkein kohta.
Ekologinen yhteys	Merkittävä osa metsäistä Luoteis-Vantaan ekologista runkoyhteyttä
Rajausperusteita	Uhanalaista/silmälläpidettävää/huomionarvoista sammal-, jäkälä- ja kääpälajistoa. Uudellamaalla paikallisesti arvokas kallioalue. Luontodirektiivilaji liito-oravalle tärkeä säilytettävä kulkuyhteys. Alue kytkeytyy läheisiin Mustakosken Natura 2000 -alueeseen sekä Palomäen luo-alueeseen ja Syväojan SL-alue-ehdotukseen ja Lamminsuon luonnonsuojelualueeseen. Olennainen osa Luoteis-Vantaalle muodostuvaa maakunnallisesti ja paikallisesti tärkeää laajaa metsävaltaista ekologista käytäväaluetta. Alueen lehto-, kangas- ja kalliometsät vahvistavat Vantaan länsirajalle muodostuvaa suojelu- ja luo-alueiden muodostamaa elinympäristöverkostoa.

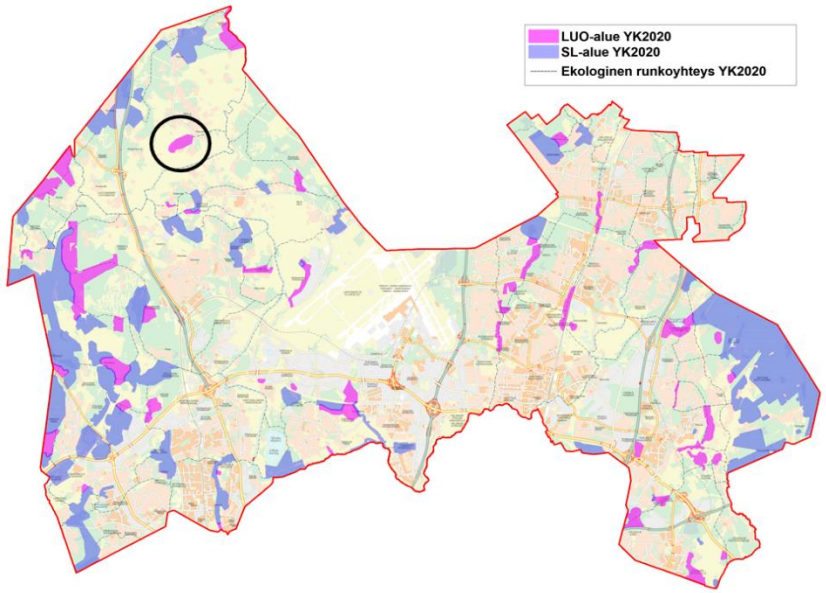
6. Palomäki

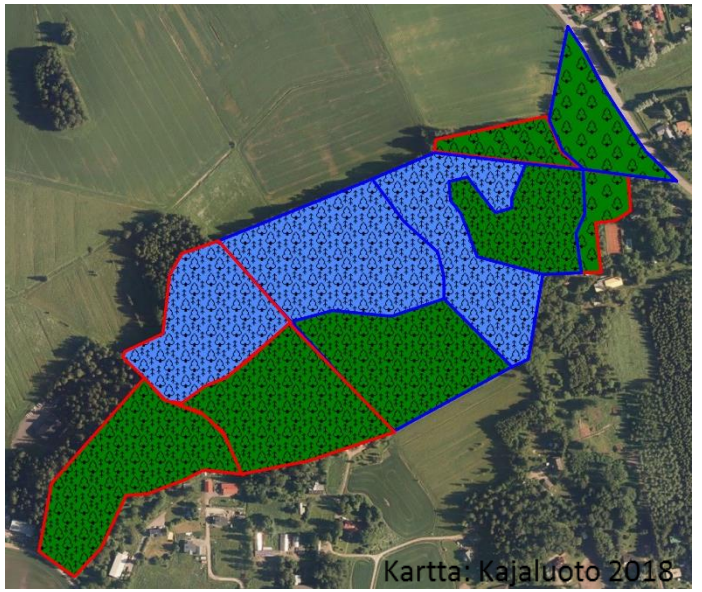

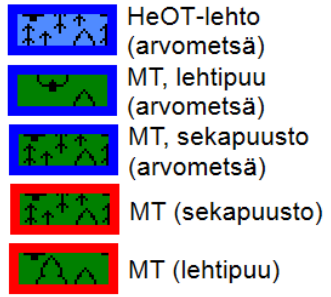

Pinta-ala	n. 36 ha (Vantaan kaupunki ja yksityinen)
Yleiskaava	M-aluetta (LUO-alue 2007)
Luontotyypit ja lajit	Lehtoja ja korpia, puronvarsia, kangas- ja kalliometsiä. Lahokaviosammal (erittäin uhanalainen, erityisesti suojeltava laji), ja muuta uhanalaista ja huomionarvoista sammal-,kääpä- ja jäkälälajistoa mm. haapariippusammal (VU), rakkosammal (NT), pikkuliuskasammal (VU)
Arvoalue	Uudellamaalla paikallisesti arvokas kallioalue. Arvometsäkuvioita Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017
Ekologinen yhteys	Alue kytkeytyy läheisiin Mustakosken Natura-alueeseen sekä Syväojan ja Lamminsuon alueisiin ja on osa Luoteis-Vantaan ekologista yhteyttä
Rajausperusteita	Palomäen kallio- ja kangasmetsät ovat olennainen osa Luoteis-Vantaalle muodostuvaa maakunnallisesti ja paikallisesti tärkeää laajaa metsävaltaista ekologista käytäväaluetta. Alueen monipuoliset lehto-, kangas- ja kalliometsät sekä puroympäristöt vahvistavat Vantaan länsirajalle muodostuvaa suojelu- ja luo-alueiden muodostamaa elinympäristöverkostoa ja viheryhteyttä. Alue kytkeytyy läheisiin Konkoonkallioiden luo-alueeseen ja Syväojan SL-alue-ehdotukseen ja Lamminsuon luonnonsuojelualueeseen. Uhanalaista, silmälläpidettävää ja Vantaalla harvinaista sammal-, kääpä- ja petolintulajistoa. Luo-alue-ehdotukseen on otettu mukaan myös kehityskelpoisia metsiä.

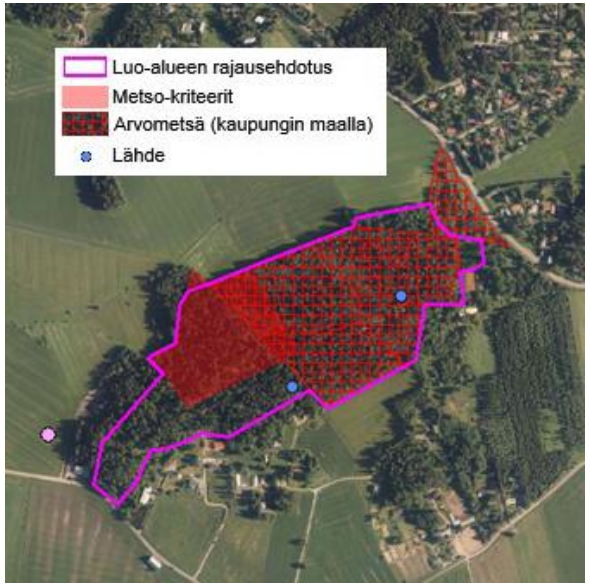
7. Yli-Kistola

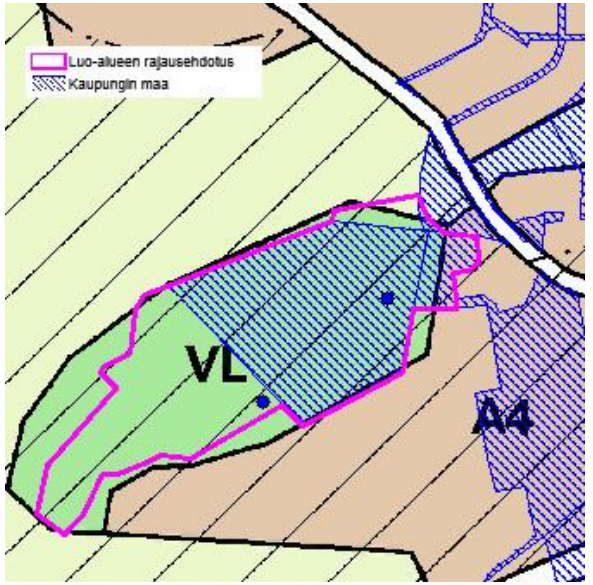

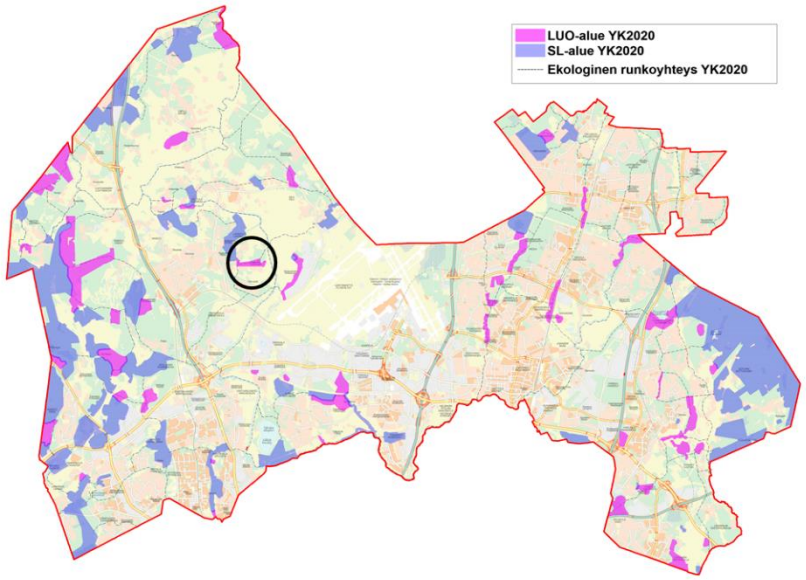

Pinta-ala	n. 20 ha
Yleiskaava 2007	VL-aluetta
Arvometsäkuviot	Hakunilan ja Kivistön metsäsuunnitelma 2017
Arvokas lajisto	Metso-arvokohteita, kaksi lähdettä, runsaasti lahopuuta, rehevää lehtokasvillisuutta
Rajausperusteita	Kasvistoltaan arvokas alue, luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaita lehto- ja kangasmetsiä, jossa mm. järeää kuusta. Maisemallisesti merkittävä metsäsaareke.

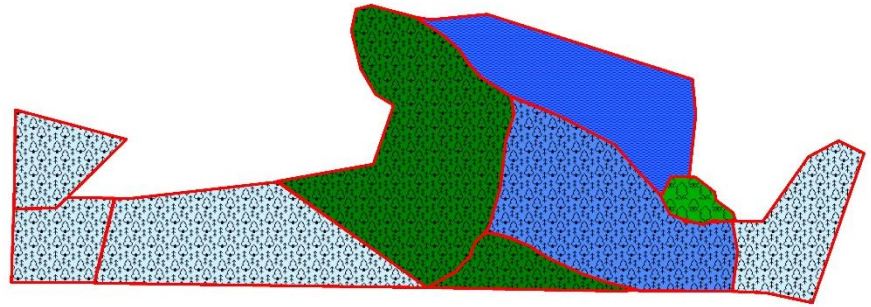

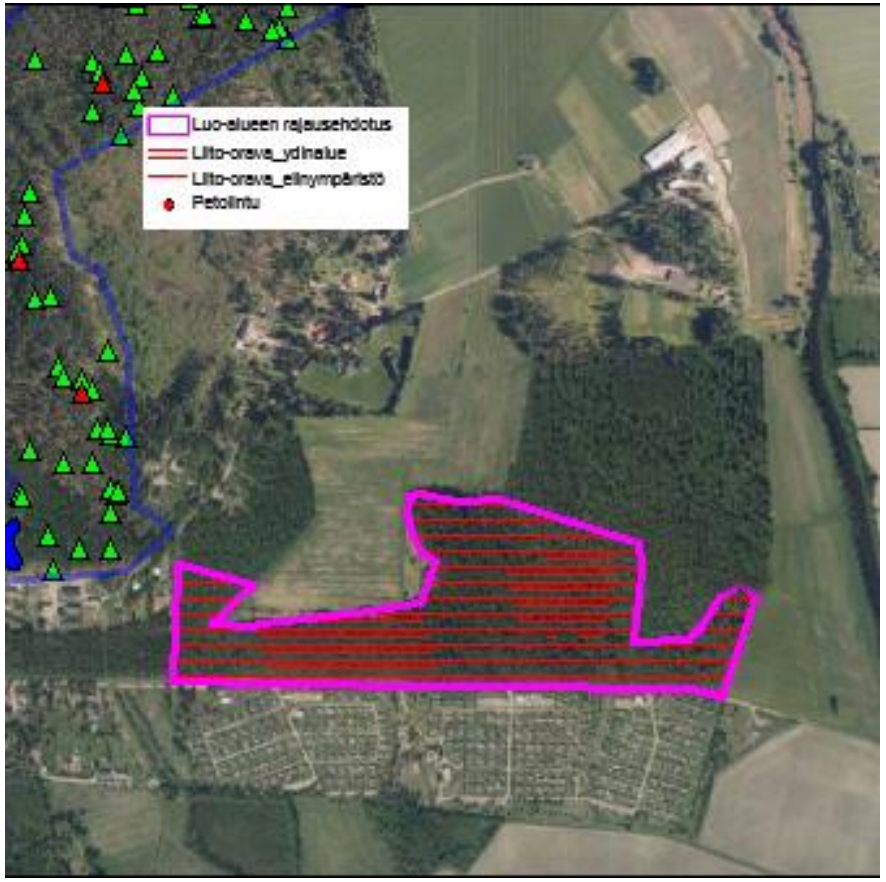
8. Lapinniitty

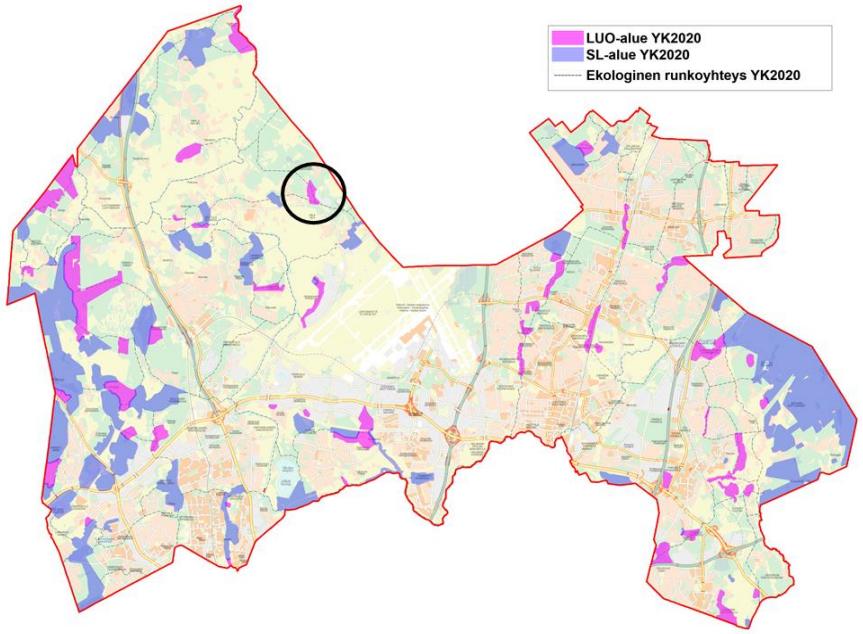

Kartta: Kajaluoto 2018

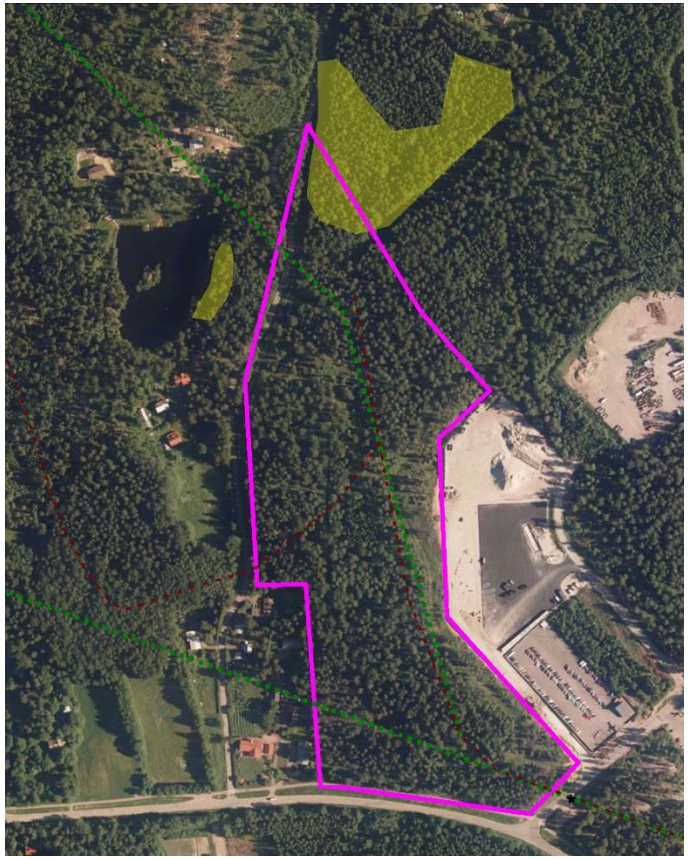

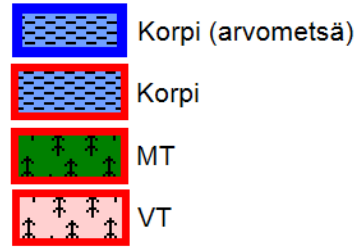
Pinta-ala	n. 11 ha (Yksityisomistuksessa)
Yleiskaava 2007	Länsiosa A4, itäosa VL-aluetta
Luontotyypit	Lehto, OMT, MT, tervaleppä- ja metsäkortekorpi
Rajausperusteita	Vaarantuneeksi luokitellun ja EU-direktiivilaji liito-oravan elinpiirin ydinalueita ja lajille sopivaa elinympäristöä. Luo-alue-ehdotus kytkeytyy sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan Sotilaskorven suojelualue-ehdotukseen ja on osa maakunnallista laajaa ekologista käytäväaluetta. Sisältää uhanalaisen, Vantaalla huomionarvoisen petolinnun reviirialuetta.

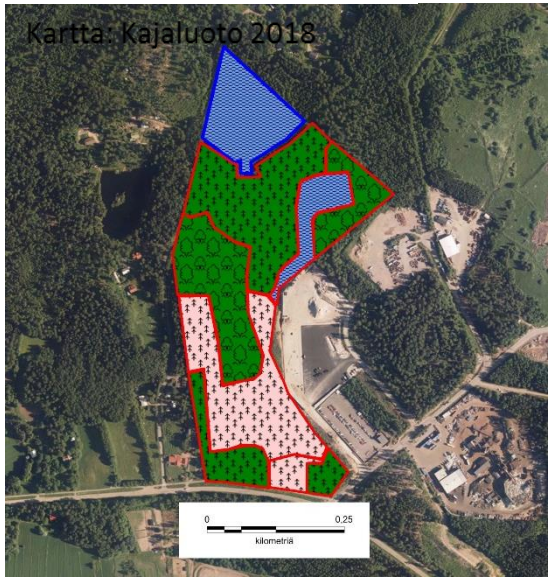
9. Kesämetsä

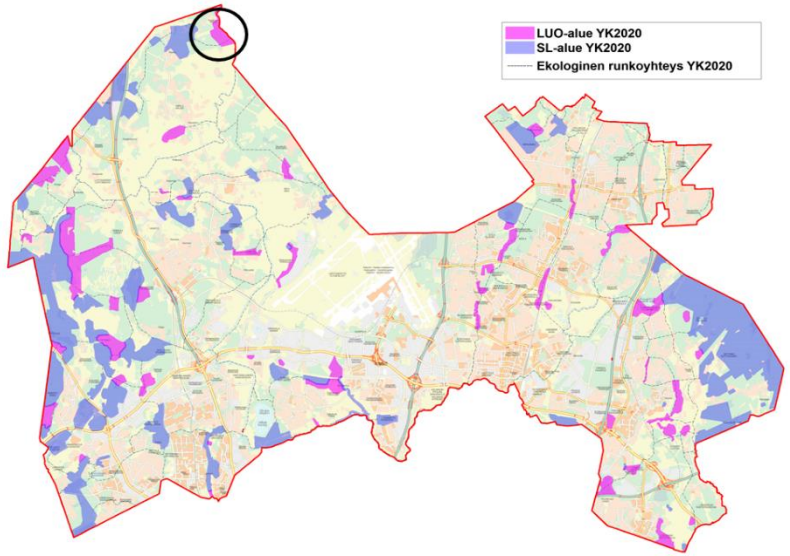
Pinta-ala	n. 11 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava 2007	EV-aluetta
Luontotyypit	MT, VT, korpi
Rajausperusteita	Arvometsäkuvioita, vaarantuneeksi luokitellun ja EU-direktiivilaji liito-oravan tärkeä säilytettävä kulkuyhteys, paikallinen ekologinen viheryhteys. Vantaalla huomionarvoisen lehtopöllön reviirialue.

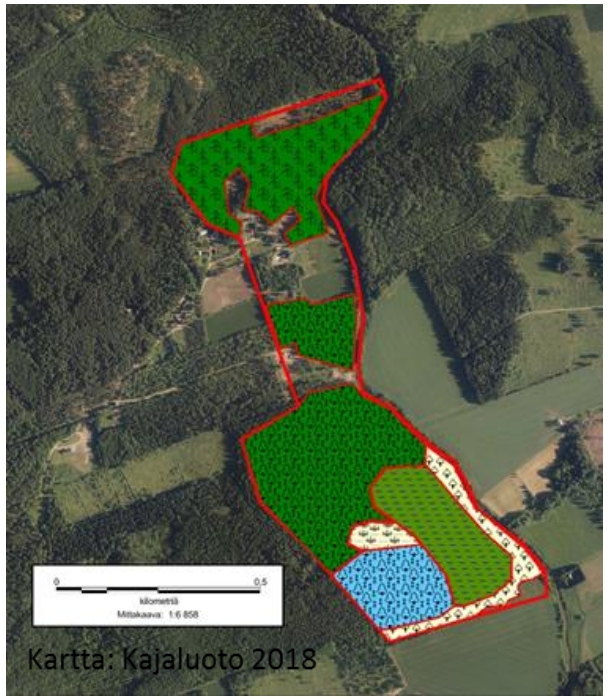

10.Rajakoski

Pinta-ala	n. 32 ha (yksityisomistuksessa)
Yleiskaava 2007	M-aluetta
Luontotyypit	Lehto, MT, metsäkortekorpi, Vantaanjokivartta
Rajausperusteita	Kasvillisuudeltaan arvokasta joenvarsibiotooppia sekä siihen liittyviä monipuolisia metsiä. Joenvarret ovat veden ja maan rajakohtana kasvillisuudeltaan rikkaita, ja lisäksi ne ovat eläimistölle ja kasvistolle merkittäviä luontaisia ekologisia käytäviä. Alueella on runsaasti mm. hirvien ja kauriiden käyttämiä reittejä, myös uhanalaisen ja EU-direktiivilaji liito-oravan tärkeä säilytettävä kulkureitti. Aluetta on ehdotettu suojelukohteeksi Vantaanjoen vesistöalueen kasvillisuusselvityksessä. Rajausehdotukseen on otettu mukaan myös nuorempaa puustoa sisältävää kehityskelpoista metsää.

Uudet LUO-alue-ehdotukset Myyrmäen suuralueella

Yleiskaavaluonnos 2020

Ympäristökeskus
Vantaan kaupunki
2019

Uudet LUO-alue-ehdotukset:

1. Ainontie
2. Askistonmetsä
3. Koivurinne
4. Petikko
5. Hermaskär

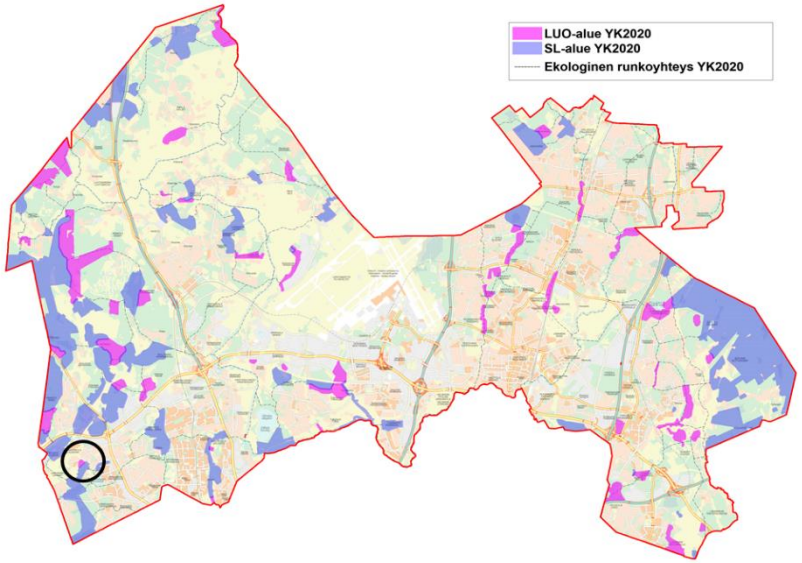
LUO-alueiden valintaperusteista

1) Alueella yhtä tai useampaa uhanalaista/silmälläpidettävää/huomionarvoista direktiivi-, vastuu- tai indikaattorilajia
2) Toisaalta on tarkasteltu sitä, esiintyykö alueella mm. METSO-kriteerien mukaisia monimuotoisuuden kannalta tärkeitä luontotyyppejä tai muita arvometsäkuvioita
3) LUO-alueen rajojen tarkistus, rajautuuko SL-alueeseen tai onko esim. osana tärkeää ekologista yhteyttä

(https://pixabay.com/fi/tarkistusluettelo-tehd%C3%A4-toiminta-1316848/)

1. Ainontie

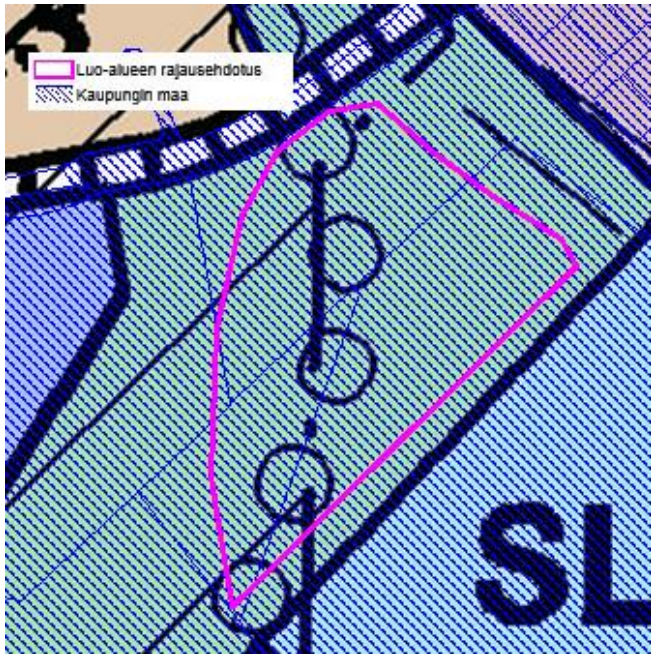

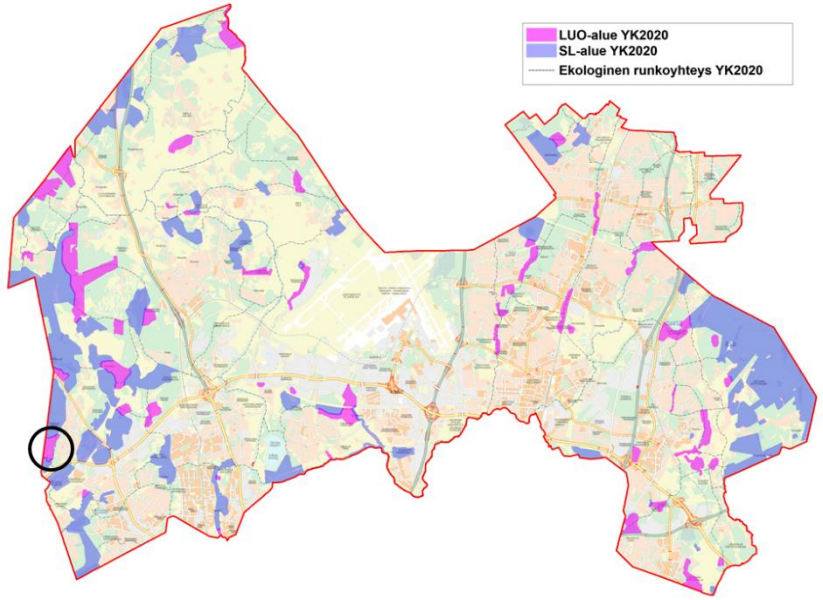

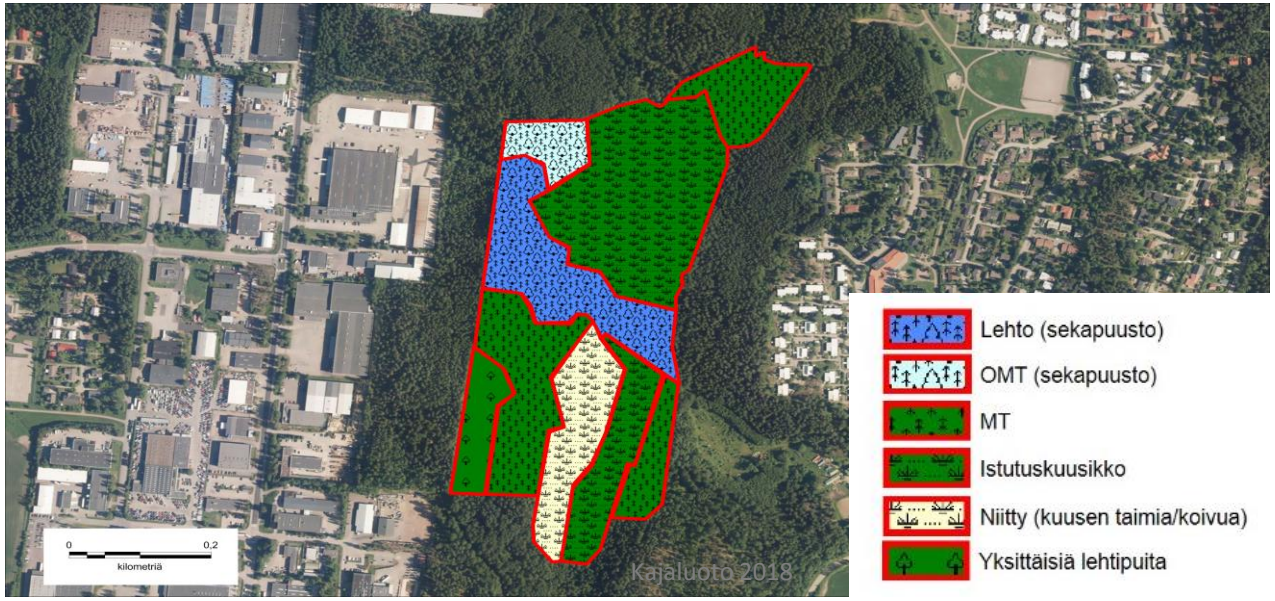
Pinta-ala	n. 2,4 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava 2007	VL-aluetta. Rajautuu suojelualueeseen.
Luontotyypit	Tuoretta lehtoa ja lehtomaista kangasta, Linnaistenojan puroympäristöä. Jalopuita, vaahteroita ja tammia. Runsaasti lahopuuta eri ikäluokissa.
Ekologinen yhteys	Osana Linnaisten metsät ja Raappavuoren metsät yhdistävää ekologista yhteyttä. Sisältää liito-oraville tärkeän säilytettävän kulkuyhteyden, myös metsä- ja valkohäntäkauriiden reitistöä.
Rajausperusteita	Kytkeytyy itäosistaan suoraan Soltorpin suojelualueeseen ja tukee sitä. Liito-oravalle kehittyvää elinympäristöä, osana metsäistä ekologista yhteyttä

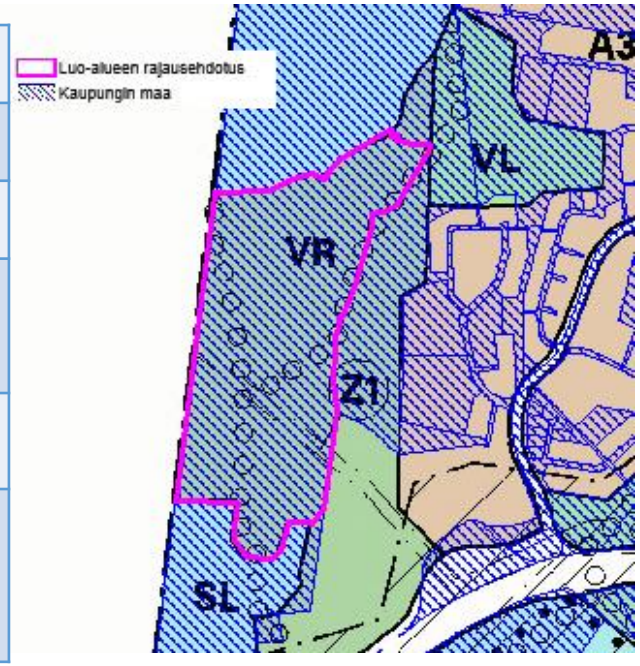

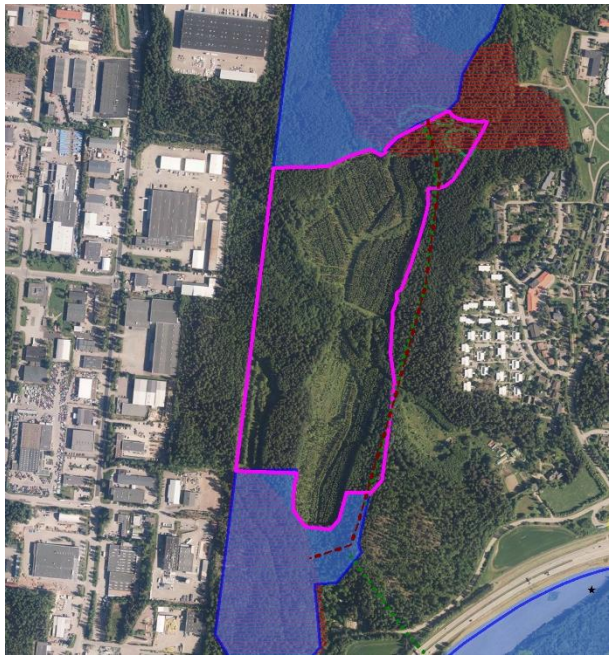
2. Askistonmetsä

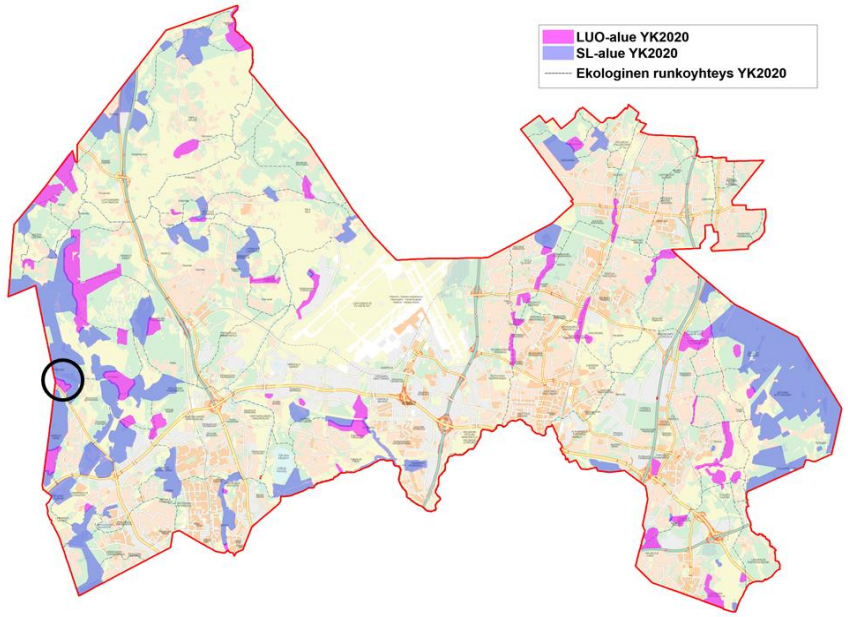

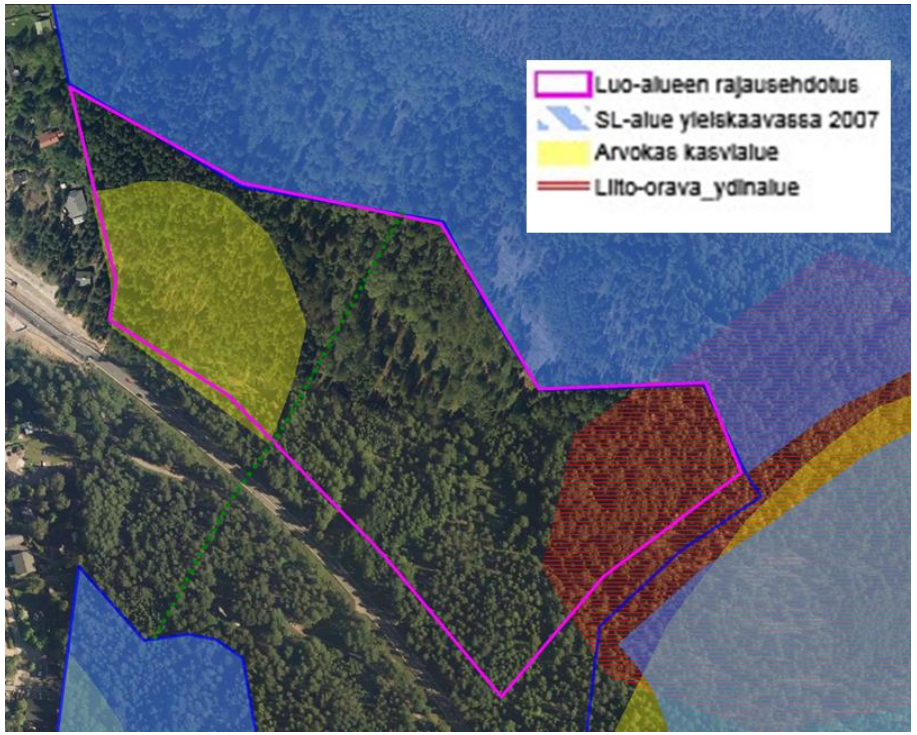
Pinta-ala	n. 22 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava 2007	VR-aluetta. Rajautuu SL-alueisiin.
Luontotyypit	Lehtoa, lehtomaista kangasta ja tuoretta kangasta, niittyä
Arvokas lajisto	Pohjoisessa vaarantuneen ja EU-direktiivilaji liito-oravan ydinaluetta, myös silmälläpidettävää ja huomionarvoista petolinnustoa: kanahaukka ja varpushaukka
Ekologinen yhteys	Österbackenin suojelualueen ja Timmermalmin suojelualueiden välissä
Rajausperusteita	Sijaitsee suojelualueiden välissä, tukee näitä arvoalueita ja on merkityksellinen osa Länsi-Vantaalle muodostuvaa laajempaa ekologista yhteysaluetta. Mukana myös kehityskelpoisia metsäalueita. Uhanalaista ja huomionarvoista lajistoa.

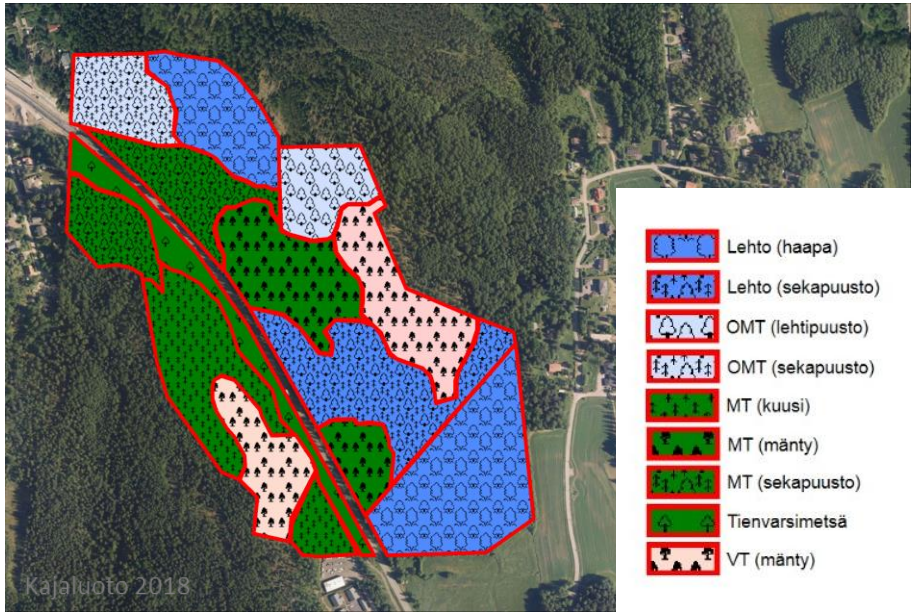

3. Koivurinne

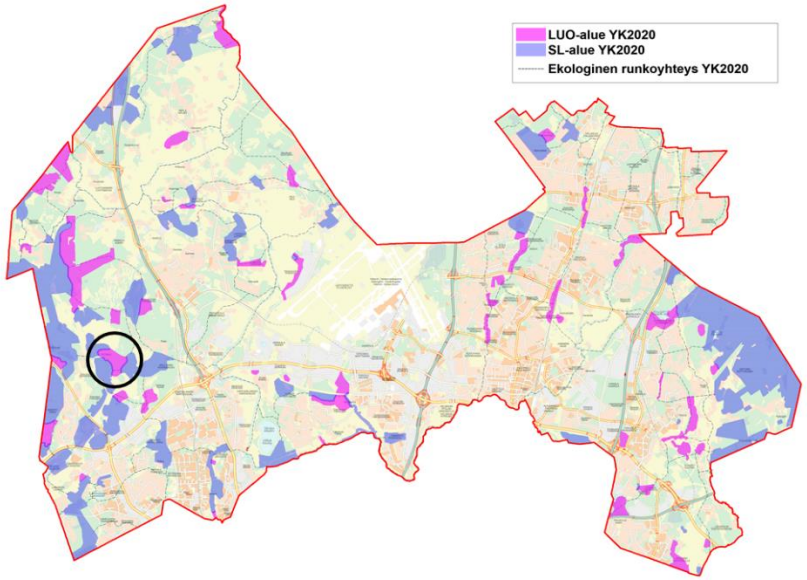

Pinta-ala	n. 9 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava	VR-aluetta
Luontotyypit	Lehtoja, lehtomaisen ja tuoreen kankaan metsiä sekä kalliometsäalueita
Arvokas lajisto	Lännessä liito-oravan elinpiirin ydinaluetta (vaarantunut, EU-direktiivilaji), Vihdintien kääpäaluetta
Ekologinen yhteys	Timmermalmin suojelualue – Vestran suot, lehdot ja vanhat metsät Natura 2000 -alue
Rajausperusteita	Rajautuu pohjoisosistaan suojelualueeseen. Osana laajaa metsäistä ekologista runkoyhteyttä Länsi-Vantaalla, sijainti suojelualueiden välissä, tukee näitä luontoarvoalueita.

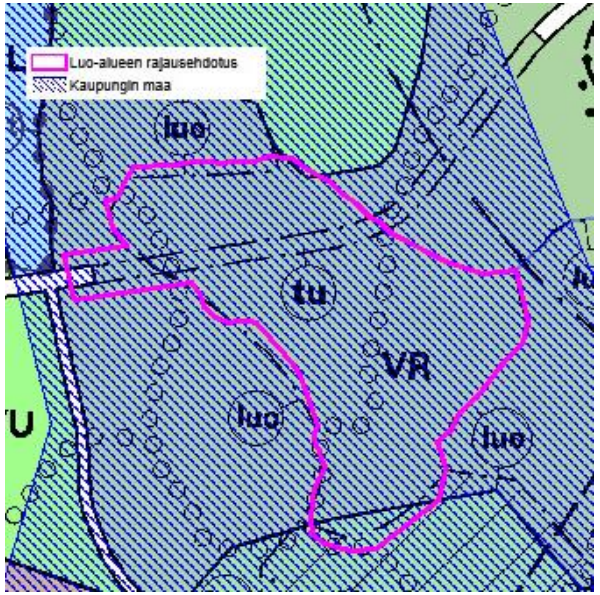
4. Petikko

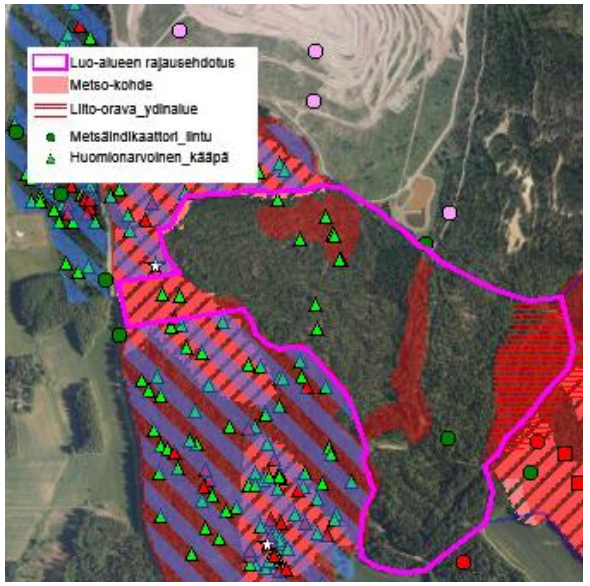

Pinta-ala	n. 38 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava 2007	VR-aluetta.
Luontotyypit	Lehtoja, lehtomaisen kankaan ja tuoreen kankaan metsiä, rehevä korpi, kalliometsäalueita ja puroympäristöä
Ekologinen yhteys	Osa metsäistä ekologista runkoyhteyttä Pyymosanmetsän suojelualueen ja Karhusuon luo-alueen välillä. Myös liito-oraville tärkeää säilytettävää kulkuyhteyttä.

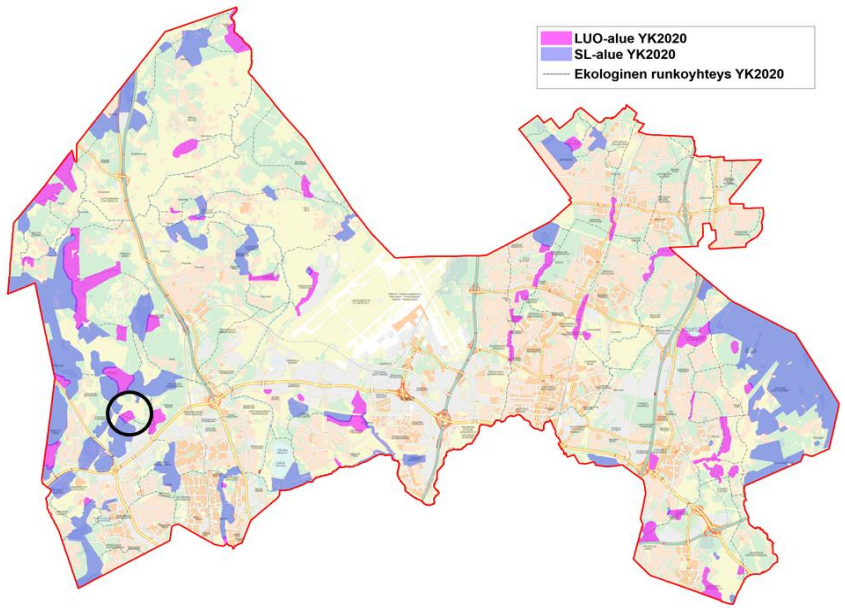
Rajausperusteet

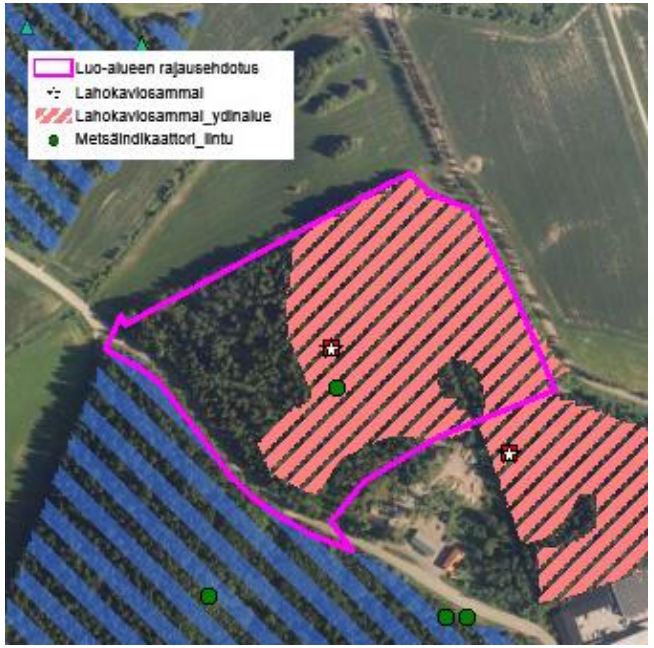
- Kytkeytyy Pyymosanmetsän luonnonsuojelualueeseen ja Karhusuon suojelualue-ehdotukseen, tukee näitä
- Direktiivilajit liito-orava (vaarantunut), pyy (vaarantunut), pohjantikka
- Metso-arvokuvioita, pienveden lähimetsää, kalliometsiä
- Hoorikinojan puroympäristöä, pähkinäpensaita, metsälehmuksia
- Myös kehityskelpoisia metsäalueita

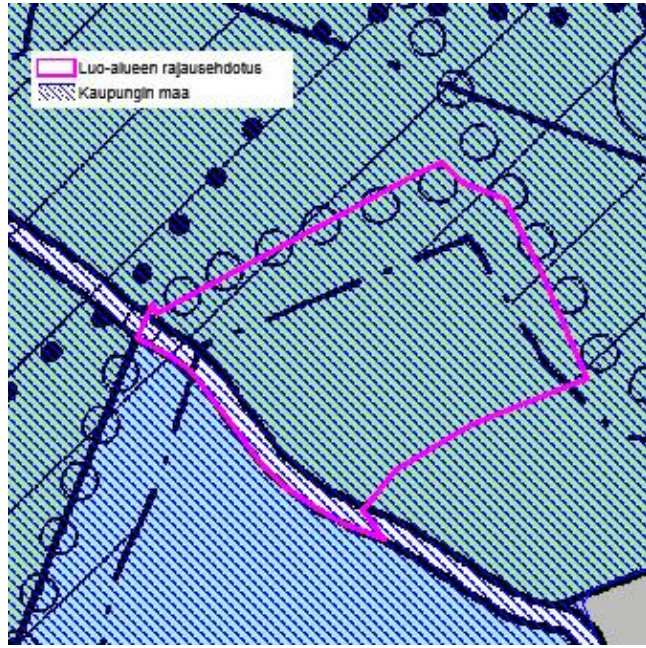

5. Hermaskär

Pinta-ala	n. 9 ha (Vantaan kaupunki)
Yleiskaava 2007	VL-aluetta, rajautuu SL-alueeseen
Luontotyypit	Tuoretta kangasta ja lehtomaista kangasta, kalliometsää, korpialueita ja puronotko, jossa saniaislehtoa
Arvokas lajisto	Erittäin uhanalainen ja erityisesti suojeltava lahokaviosammal, vaarantunut pyy
Rajausperusteita	Uhanalaisen lahokaviosammalen kasvupaikkoja ja ydinaluetta, osa metsäistä ekologista yhteyttä suojelualueiden välissä

